

การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ
ในเขตกรุงเทพมหานคร

นายสายวิทย์ สุธรรมวิรัตน์

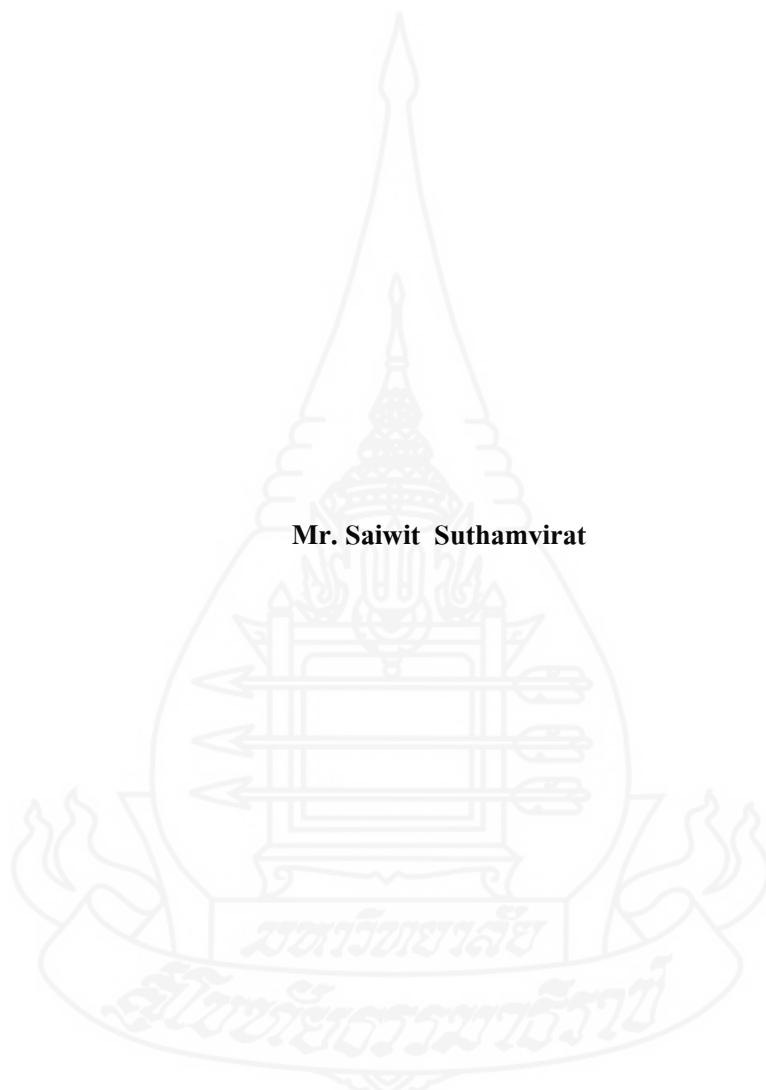

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2559

Information Use by Safety Officers in Professional Level in Bangkok

Mr. Saiwit Suthamvirat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Arts in Information Science

School of Liberal Arts

Sukhothai Thammathirat Open University

2016

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ชื่อและนามสกุล นายสายวิทย์ สุธรรมวิรัตน์

แขนงวิชา สารสนเทศศาสตร์

สาขาวิชา ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร. น้ำทิพย์ วิภาวิน
2. รองศาสตราจารย์ชำนาญ เขาวงกิตพิงศ์

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2559

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. จักรกฤษณ์ ศิวะเดชาเทพ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. น้ำทิพย์ วิภาวิน)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ชำนาญ เขาวงกิตพิงศ์)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์รตลิน ศิริยะพันธุ์)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขต
กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย นายสายวิทย์ สุธรรมวิรัตน์ **รหัสนักศึกษา** 2581000029 **ปริญญา** ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สารสนเทศศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร. น้ำทิพย์ วิภาวิน (2) รองศาสตราจารย์ชำนาญ เขาวงกิตพิงศ์
ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร (2) เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร (3) ศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร และ (4) เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ที่ขึ้นทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 11,645 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 406 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนตามขนาดของสถานประกอบการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการทดสอบรายคู่เชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า (1) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพมีการใช้สารสนเทศโดยรวมในระดับมาก จำแนกเป็นรายด้าน พบว่ามีการใช้สารสนเทศด้านกฎหมายและข้อบังคับและความปลอดภัยมากที่สุด ($\bar{X}=4.23$) รองลงมาเป็นการใช้สารสนเทศด้านมาตรฐานอาชีพอนามัยและความปลอดภัย ($\bar{X}=4.05$) (2) เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ จำแนกตามประเภทการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษา และประเภทของสถานประกอบการ พบว่ามีการใช้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ปัญหาการใช้สารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ แหล่งสารสนเทศตั้งอยู่ในทำเลห่างไกล ($\bar{X}=3.37$) เนื้อหาสารสนเทศไม่ทันสมัย ($\bar{X}=3.13$) ไม่มีเวลาในการค้นหาสารสนเทศ ($\bar{X}=3.06$) (4) เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศ พบว่าเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทการปฏิบัติงานต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านเนื้อหาสารสนเทศ ส่วนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการที่ต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกันด้านแหล่งสารสนเทศ รูปแบบสารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ การใช้สารสนเทศ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

Thesis title: Information Use by Safety Officers in Professional Level in Bangkok

Researcher: Mr. Saiwit Suthamvirat; **ID:** 2581000029;

Degree: Master of Arts (Information Science);

Thesis advisors: (1) Dr. Namtip Wipawin, Associate Professor;

(2) Chumnan Chaokeratipong, Associate Professor; **Academic year:** 2016

Abstract

This research aimed (1) to study information use by occupational safety officers in Bangkok; (2) to compare information use by these officers; (3) to study the problems of information use by these officers; and (4) to compare the problems of information use by these safety officers.

This research was a survey study and the population consisted of 11,645 occupational safety officers in professional level in Bangkok. Multi-stage random selection for samples was used. The sample size was 406. The instruments were questionnaires. The statistics used in this study were percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test.

The research findings can be summarized as follows. The occupational safety officers in Bangkok (1) use information at the high level, and when classified by each aspect, the most used were legal and safety regulations ($\bar{X}=4.23$) and health and environment standards in the workplace ($\bar{X}=4.05$). (2) Comparing information use by work experience, educational background and type of business, significant differences were found overall. (3) The problems of information use were at the high level, including lack of access to information sources ($\bar{X}=3.37$), no updated contents ($\bar{X}=3.13$) and lack of time for searching ($\bar{X}=3.06$). (4) Comparing the problems of information use by work experience, it was found that there were overall significant differences in contents, but regarding the problems of information use by type of business, statistical significance was found at .05 for information sources, information forms, and information technology.

Keywords: Information Use, Occupational Safety Officers

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากอาจารย์ รองศาสตราจารย์ ดร. น้าทิพย์ วิภาวิน กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ ชำนาญ เขาวงกิตพิงส์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่อง จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี พร้อมกันนี้ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. จักรกฤษณ์ ศิวะเดชาเทพ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของคณาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบ เครื่องมือวิจัย ซึ่งได้กรุณาสละเวลาในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่สนับสนุนทุนอุดหนุนในการทำวิทยานิพนธ์ส่วนหนึ่ง ขอขอบพระคุณคณาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชทุกท่านที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ขอบคุณ พี่น้องเพื่อนปริญญาโท แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ รุ่น 4 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ที่คอยให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่อำนวยความสะดวกในการทำเอกสารต่างๆ และท่านอื่นๆ อีกหลายท่านที่ไม่ได้เอ่ยนามใน ที่นี้

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวอันเป็นที่รักยิ่ง สำหรับกำลังใจและความสนับสนุนทุกประการในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

สายวิทย์ สุธรรมวิรัตน์

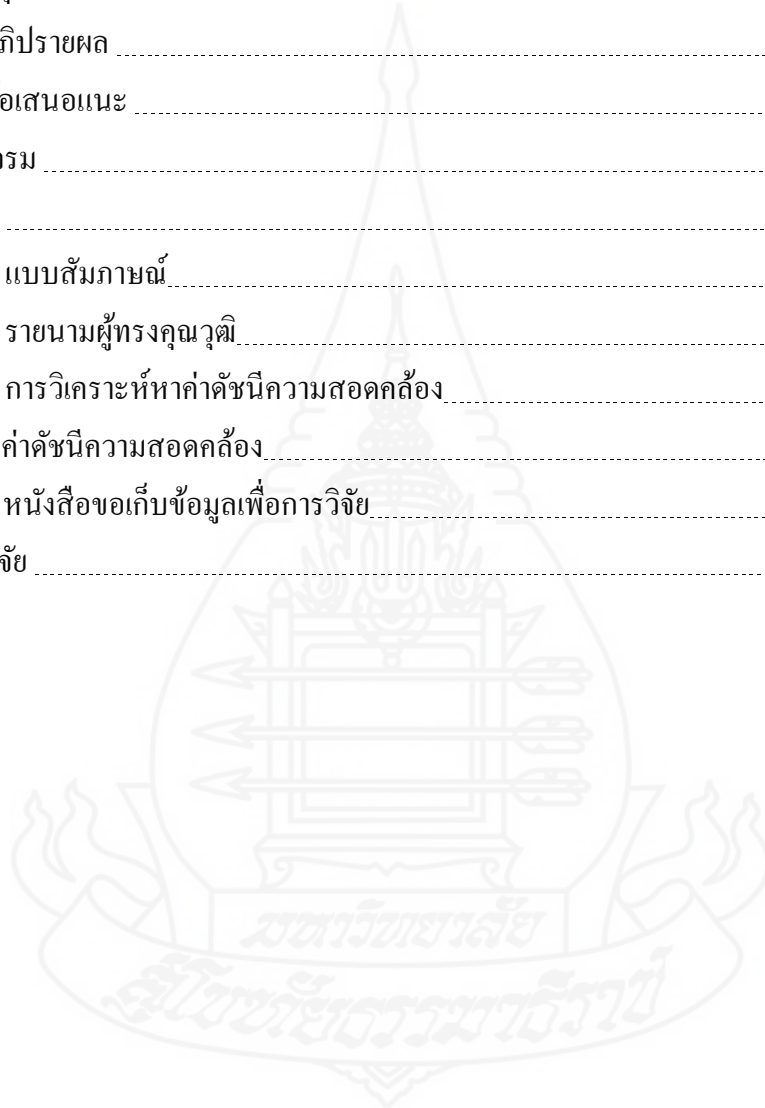
ธันวาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ด
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศและการใช้สารสนเทศ	9
แนวคิดเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล	46
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	46
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
ผลการทดสอบสมมติฐาน	67

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	160
สรุปการวิจัย	160
อภิปรายผล	168
ข้อเสนอแนะ	174
บรรณานุกรม	176
ภาคผนวก	181
ก แบบสัมภาษณ์	182
ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	194
ค การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง	196
ง ค่าดัชนีความสอดคล้อง	205
จ หนังสือขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	211
ประวัติผู้วิจัย	216

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความรุนแรง ปี 2550-2554.....	2
ตารางที่ 3.1 จำนวนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งตามพื้นที่ ที่จัดโดยกลุ่มงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน.....	40
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	49
ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	50
ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกประสบการณ์ในการทำงาน.....	50
ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกระดับการศึกษา.....	51
ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการได้มาซึ่งวุฒิทางการศึกษา... ..	51
ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของสถานประกอบกิจการ.....	52
ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์ในการสืบค้นสารสนเทศ.....	52
ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่สืบค้นสารสนเทศ..	53
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพการใช้สารสนเทศ ด้านวัตถุประสงค์ของการใช้สารสนเทศ.....	53
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพการใช้สารสนเทศ ด้านแหล่งสารสนเทศบุคคล.....	56
ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพการใช้สารสนเทศ ด้านแหล่งสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์.....	57
ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพการใช้สารสนเทศ ด้านประเภทของสารสนเทศที่ใช้.....	59
ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพการใช้สารสนเทศ ด้านประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการค้นหาสารสนเทศ.....	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพการใช้สารสนเทศ.....	62
ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้สารสนเทศ ด้านแหล่งสารสนเทศ.....	63
ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้สารสนเทศ ด้านเนื้อหา.....	64
ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้สารสนเทศ ด้านผู้ใช้สารสนเทศ.....	65
ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้สารสนเทศ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	66
ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้สารสนเทศ	67
ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบระหว่างเพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ กับวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ.....	68
ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบระหว่างเพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ กับแหล่งสารสนเทศ.....	69
ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบเพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับ เนื้อหาสารสนเทศ.....	70
ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบเพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับ ประเภทสารสนเทศ.....	70
ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ในการทำงานกับวัตถุประสงค์การใช้ สารสนเทศ.....	71
ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบประสบการณ์ในการทำงานกับแหล่งสารสนเทศ.....	74
ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพกับเนื้อหาสารสนเทศ.....	75
ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพกับประเภทสารสนเทศ.....	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบระดับการศึกษาวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ.....	76
ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับตรวจสอบและเสนอแนะให้ นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมาย.....	79
ตารางที่ 4.30 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับประเมินความเสี่ยงด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน.....	79
ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับตรวจประเมินการปฏิบัติงานของ สถานประกอบการ.....	80
ตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับวิเคราะห์แผนงาน โครงการ.....	81
ตารางที่ 4.33 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับตรวจสอบสาเหตุและวิเคราะห์ การประสบอันตราย.....	81
ตารางที่ 4.34 เปรียบเทียบระดับการศึกษากับแหล่งสารสนเทศ.....	82
ตารางที่ 4.35 เปรียบเทียบระดับการศึกษากับเนื้อหาสารสนเทศ.....	83
ตารางที่ 4.36 เปรียบเทียบระดับการศึกษากับเนื้อหาสารสนเทศ.....	84
ตารางที่ 4.37 เปรียบเทียบการได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับ วิชาชีพกับวัตถุประสงค์การใช้.....	85
ตารางที่ 4.38 เปรียบเทียบการได้มาซึ่งวุฒิกับแหล่งสารสนเทศ.....	87
ตารางที่ 4.39 เปรียบเทียบการได้มาซึ่งวุฒิกับเนื้อหาสารสนเทศ.....	88
ตารางที่ 4.40 เปรียบเทียบการได้มาซึ่งวุฒิกับประเภทสารสนเทศ.....	89
ตารางที่ 4.41 เปรียบเทียบประเภทของสถานประกอบการกิจการกับวัตถุประสงค์การใช้ สารสนเทศ.....	90
ตารางที่ 4.42 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศกับตรวจสอบและ เสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมาย.....	92
ตารางที่ 4.43 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศกับตรวจสอบและ เสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมาย.....	93
ตารางที่ 4.44 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศกับวิเคราะห์งานเพื่อ ป้องกันอันตราย.....	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.45 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศกับประเมิน ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน.....	95
ตารางที่ 4.46 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศกับแนะนำให้ ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือ.....	96
ตารางที่ 4.47 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศกับตรวจตรวจ ประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการ.....	97
ตารางที่ 4.48 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านวิเคราะห์ แผนงาน โครงการ.....	98
ตารางที่ 4.49 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านแนะนำฝึกสอน อบรมลูกจ้าง.....	99
ตารางที่ 4.50 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจวัดและ ประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงาน.....	100
ตารางที่ 4.51 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านเสนอแนะต่อ นายจ้างเพื่อให้มีการจัดการ.....	101
ตารางที่ 4.52 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจสอบสาเหตุ และวิเคราะห์การประสบอันตราย.....	102
ตารางที่ 4.53 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านรวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูลจัดทำรายงาน.....	103
ตารางที่ 4.54 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านปฏิบัติงานกับ ความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้าง.....	104
ตารางที่ 4.55 เปรียบเทียบประเภทของสถานประกอบการกับแหล่งสารสนเทศ.....	105
ตารางที่ 4.56 เปรียบเทียบประเภทของสถานประกอบการกับเนื้อหาสารสนเทศ.....	106
ตารางที่ 4.57 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับหนังสือตำราวิชาการที่ เกี่ยวกับความปลอดภัย.....	107
ตารางที่ 4.58 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับข้อเสนอแนะในการ ปฏิบัติงาน.....	108

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.59 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับคู่มือเพื่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน.....	108
ตารางที่ 4.60 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับนามสงเคราะห์.....	109
ตารางที่ 4.61 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับวารสารด้านความปลอดภัย.....	110
ตารางที่ 4.62 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับรายงานการประชุม.....	110
ตารางที่ 4.63 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับรายงานสถิติที่เกี่ยวข้องด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย.....	111
ตารางที่ 4.64 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับแผ่นภาพผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน.....	112
ตารางที่ 4.65 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับแบบฟอร์มบันทึกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน.....	113
ตารางที่ 4.66 เปรียบเทียบประเภทของสถานประกอบกิจการกับประเภทสารสนเทศ.....	114
ตารางที่ 4.67 เปรียบเทียบเพศกับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ.....	115
ตารางที่ 4.68 เปรียบเทียบเพศกับปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ.....	116
ตารางที่ 4.69 เปรียบเทียบเพศกับปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ.....	117
ตารางที่ 4.70 เปรียบเทียบเพศกับปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	118
ตารางที่ 4.71 เปรียบเทียบประสบการณ์ในการทำงานกับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ.....	119
ตารางที่ 4.72 เปรียบเทียบประสบการณ์ในการทำงานกับปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ.....	120
ตารางที่ 4.73 เปรียบเทียบประสบการณ์ในการทำงานกับปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ.....	121
ตารางที่ 4.74 เปรียบเทียบประสบการณ์ในการทำงานกับปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	122
ตารางที่ 4.75 เปรียบเทียบระดับการศึกษากับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ.....	123
ตารางที่ 4.76 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับแหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าถึงได้ยาก.....	125
ตารางที่ 4.77 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับสถาบันบริการสารสนเทศของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ.....	125

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.78 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับสถาบันบริการสารสนเทศมี ทรัพยากรไม่เพียงพอ.....	126
ตารางที่ 4.79 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับสถาบันบริการสารสนเทศอยู่ไกล เดินทางไม่สะดวก.....	127
ตารางที่ 4.80 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับสถาบันบริการสารสนเทศมี ชั้นตอนที่ยุ่งยาก.....	127
ตารางที่ 4.81 เปรียบเทียบระดับการศึกษากับปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ.....	128
ตารางที่ 4.82 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับเนื้อหาสารสนเทศที่ค้นหา ไม่ตรงกับความต้องการ.....	130
ตารางที่ 4.83 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับเนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ ไม่ทันสมัยเท่าเกินกว่าจะนำมาใช้ได้.....	130
ตารางที่ 4.84 เปรียบเทียบระดับการศึกษากับปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ.....	131
ตารางที่ 4.85 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับผู้ใช้มีภารกิจมากไม่มีเวลา ในการค้นหา.....	131
ตารางที่ 4.86 เปรียบเทียบระดับการศึกษากับปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	133
ตารางที่ 4.87 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จัดซื้อเป็นประจำ.....	134
ตารางที่ 4.88 เปรียบเทียบการได้มาซึ่งคุณวุฒิกับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ.....	136
ตารางที่ 4.89 เปรียบเทียบการได้มาซึ่งคุณวุฒิปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ.....	137
ตารางที่ 4.90 เปรียบเทียบการได้มาซึ่งคุณวุฒิกับปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ.....	138
ตารางที่ 4.91 เปรียบเทียบการได้มาซึ่งคุณวุฒิกับปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	139
ตารางที่ 4.92 เปรียบเทียบประเภทของสถานประกอบการกับปัญหาการใช้ แหล่งสารสนเทศ.....	140
ตารางที่ 4.93 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับแหล่ง สารสนเทศบุคคลเข้าถึงได้ยาก.....	141

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.94 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับแหล่ง สารสนเทศบุคคลมีเวลาจำกัดในการให้ข้อมูล.....	142
ตารางที่ 4.95 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับสถาบันบริการ สารสนเทศไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ.....	142
ตารางที่ 4.96 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับสถาบันบริการ สารสนเทศมีทรัพยากรน้อยไม่เพียงพอ.....	143
ตารางที่ 4.97 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับสถาบันบริการ สารสนเทศตั้งอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก.....	144
ตารางที่ 4.98 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับสถาบันบริการ สารสนเทศมีขั้นตอนการใช้บริการที่ยุ่งยาก.....	145
ตารางที่ 4.99 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับเวลา เปิด-ปิดของสถาบันบริการสารสนเทศ.....	145
ตารางที่ 4.100 เปรียบเทียบประเภทของสถานประกอบการกับปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ...	147
ตารางที่ 4.101 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับเนื้อหา สารสนเทศที่ค้นได้ไม่ตรงกับความต้องการ.....	148
ตารางที่ 4.102 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับเนื้อหา สารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย.....	149
ตารางที่ 4.103 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับเนื้อหา สารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาใช้.....	148
ตารางที่ 4.104 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับเนื้อหา สารสนเทศไม่ถูกต้องผิดพลาดไปจากสิ่งที่ควรจะเป็น.....	150
ตารางที่ 4.105 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับเนื้อหา สารสนเทศยากแก่การเข้าใจ.....	151
ตารางที่ 4.106 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับเนื้อหา สารสนเทศเป็นภาษาต่างประเทศ.....	152

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.107 เปรียบเทียบประเภทของสถานประกอบการกับปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ...	153
ตารางที่ 4.108 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับผู้ใช้ไม่ สามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลเช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต	154
ตารางที่ 4.109 เปรียบเทียบประเภทของสถานประกอบการกับปัญหาด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ.....	155
ตารางที่ 4.110 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับสภาพของ คอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ล่าสมัยทำให้เกิดปัญหาในการสืบค้น...	156
ตารางที่ 4.111 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับเครื่อง คอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน.....	157
ตารางที่ 4.112 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตเข้าถึงเป็นประจำ.....	158
ตารางที่ 4.113 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับเครือข่าย อินเทอร์เน็ตมีความเร็วต่ำทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลช้า.....	159

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1	กรอบแนวคิดงานวิจัย	5
------------	--------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีการพัฒนาทางด้านสถานประกอบการการผลิตอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ทั้งสถานประกอบการขนาดเล็ก และสถานประกอบการในครัวเรือนมีบทบาทสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ จากการสำรวจสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามการจัดประเภทมาตรฐานสถานประกอบการประเทศไทย ปี พ.ศ. 2552 (Thailand Standard Classification : TSIC-2009) ซึ่งประกอบด้วย ธุรกิจทางการค้า ธุรกิจทางการบริการ การผลิต การก่อสร้าง การขนส่งทางบก สถานที่เก็บสินค้า กิจกรรมด้านข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร และกิจกรรมด้านโรงพยาบาลเอกชน พบว่ามีจำนวนสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครทั้งสิ้น 296,552 แห่ง (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555) โดยมีการพัฒนาทางเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากการใช้แรงงานคนเป็นหลักเป็นการใช้เครื่องจักรต่าง ๆ เข้ามาเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตรวมทั้งวัตถุดิบและสารเคมีอันตรายต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากก็ทำให้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพโดยตรงแก่แรงงานที่ต้องสัมผัสกับปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งอุบัติเหตุและโรคที่เกิดจากการทำงานต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อสถานประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดจนก่อให้เกิดความสูญเสียต่อทรัพย์สินและการหยุดชะงักของงานอันส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม (สถาบันความปลอดภัยในการทำงาน, 2545 น. 7-8)

สถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน พ.ศ. 2550-2554 ในตารางที่ 1.1 พบว่า ถึงแม้ว่าอัตราการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจะมีแนวโน้มลดลงตามลำดับ แต่ก็ยังมีเป็นจำนวนมาก ผู้ใช้แรงงานยังประสบปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพและความปลอดภัย ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน

ตารางที่ 1.1 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความรุนแรง ปี 2550-2554

ปี	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	รวมทั้งสิ้น
2550	741	16	3,259	50,525	144,111	198,652
2551	613	15	3,096	45,719	127,059	176,502
2552	597	8	2,383	39,850	106,598	149,436
2553	619	11	2,149	39,919	103,813	146,511
2554	590	4	1,630	35,709	91,699	129,632
เฉลี่ย 5 ปี	632	11	2,503	42,344	114,656	160,147

ที่มา: สำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม

<http://www.sso.go.th/wpr/uploads/uploadImages/file/accidentanalyze54.pdf> ค้นคืนเมื่อ 1 ธันวาคม 2558

ทั้งนี้อาจเป็นผลจากการประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2528 เพื่อบังคับให้นายจ้างที่ประกอบกิจการต่าง ๆ ซึ่งมีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป ในสถานประกอบการแต่ละแห่งต้องจัดให้มี “เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (จป.)” อย่างน้อยแห่งละ 1 คน เพื่อทำหน้าที่ดำเนินการด้านการจัดการความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยการทำงานของลูกจ้างภายในสถานประกอบการนั้น ต่อมาได้มีการปรับแก้กฎหมายเพื่อให้ลูกจ้างได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้นจนเกิดเป็นประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง พ.ศ. 2553 โดยระบุให้สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไปต้องจัดให้มี “เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ หรือ จป.วิชาชีพ” เพื่อปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย และได้มีการพัฒนากฎหมายเพื่อคุ้มครองแรงงานมาอย่างต่อเนื่อง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานจะเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายและได้รับความไว้วางใจให้รับผิดชอบหน้าที่สำคัญ คือ การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยในการลดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน เพราะจะเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับผู้ใช้แรงงาน สามารถทราบสถานการณ์ที่จะก่อให้เกิดโรคและอุบัติเหตุจากการทำงาน มีโอกาสสังเกตสภาพแวดล้อมในการทำงาน และ

พฤติกรรมในการทำงานเพื่อวิเคราะห์โอกาสในการเกิดโรคและอุบัติเหตุจากการทำงาน (วิฑูรย์ สิมะโชคดี และวีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์, 2543) นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ (จป.วิชาชีพ) ยังมีหน้าที่โดยตรงในการควบคุมดูแลและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของผู้ใช้แรงงานที่ปฏิบัติงานอยู่ รวมถึงมีหน้าที่ในการอบรม สอนงานพนักงานผู้ได้บังคับบัญชา ตรวจสอบ การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย สอบสวนบันทึกรายงานอุบัติเหตุเพื่อจะสามารนำไปแจ้งให้นายจ้างรับทราบและร่วมมือกันหาทางแก้ไขโอกาสเสี่ยงเหล่านั้นและนำไปสู่การปฏิบัติที่สามารถลดการสูญเสียที่สามารถป้องกันได้ (ณัฐวัตร มนต์เทวีณู, 2542, น. 35-80)

การปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพ (จป.วิชาชีพ) ตามกฎหมาย ความปลอดภัยในการทำงาน จำเป็นต้องมีทักษะในการทำงานและองค์ความรู้ความสามารถในหลาย ๆ ด้านนำมาประกอบกัน จึงจะสามารถปฏิบัติงานที่รับผิดชอบให้เกิดผลสำเร็จ และสิ่งที่จะช่วยสนับสนุนงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของ จป.วิชาชีพ ที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ สารสนเทศด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เพราะการดำเนินการในสถานประกอบกิจการประเภทต่าง ๆ มีความหลากหลายและสลับซับซ้อนมากขึ้น มีการนำเครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ ตลอดจนมีการนำวิทยาการใหม่ ๆ มาใช้อย่างแพร่หลาย ส่งผลให้ความเสี่ยงอันตรายของผู้ใช้แรงงานก็มีความหลากหลายและรุนแรงตามขึ้นไปด้วย งานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสมัยใหม่จึงให้ความสำคัญกับระบบข้อมูลและระบบสารสนเทศ รวมถึงเทคโนโลยีและการสื่อสารสมัยใหม่ ที่มีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพสูง ในปัจจุบันสารสนเทศใหม่ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตลอดจนเป็นสิ่งสนับสนุนในการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ เป็นผู้ควบคุมงาน และเป็นผู้ที่จะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์การจัดทำแผนงานด้านความปลอดภัยในการทำงาน หากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพสามารถปฏิบัติงานในการควบคุม ดูแลการปฏิบัติงานของพนักงานเกี่ยวกับความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะทำให้สามารถป้องกันอันตรายและอุบัติเหตุที่เกิดจากการทำงานได้ หรือเมื่อเกิดอุบัติเหตุก็จะช่วยลดความสูญเสียทางตรงและทางอ้อมจากอุบัติเหตุได้ ดังนั้นการศึกษาให้ทราบชัดเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่มีความสัมพันธ์หรือมีผลต่อการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ย่อมเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการลดความสูญเสียต่อการปฏิบัติงาน

จากเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยในฐานะ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ จึงมีความสนใจที่จะศึกษา “การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปพิจารณาประกอบในการบริหาร หรือปรับปรุงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นต่อไป

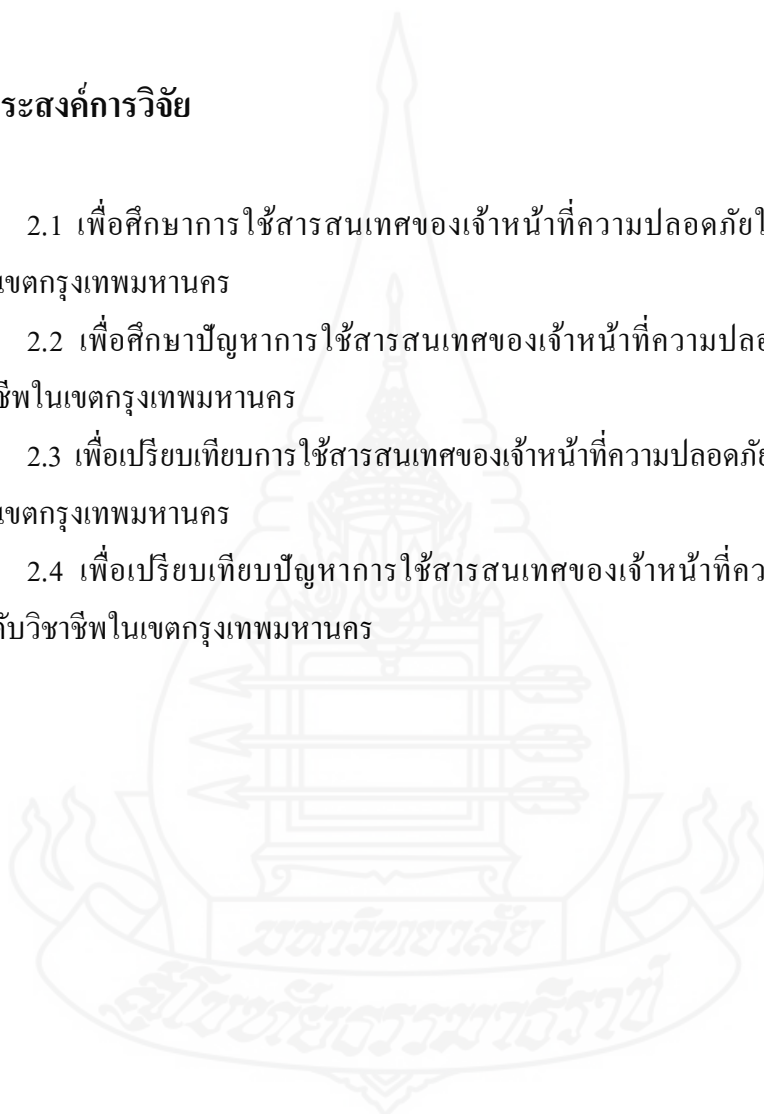
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร

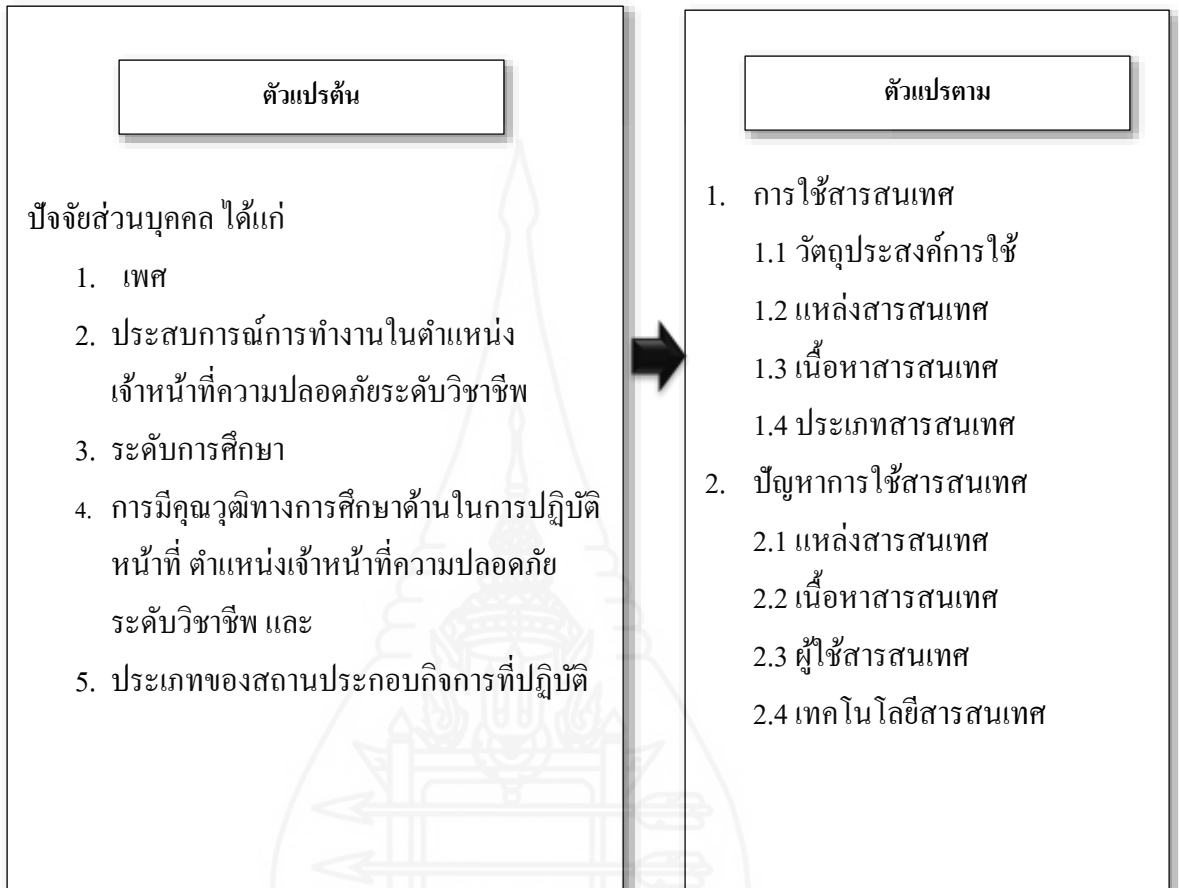
2.2 เพื่อศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร

2.3 เพื่อเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร

2.4 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 แผนภาพในการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากร ได้แก่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ที่ขึ้นทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 11,645 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558)

4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ขึ้นทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานครกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ใช้วิธีการคำนวณของ ทาโร่ ยามาเน่ ค่าความคลาดเคลื่อน 5% ได้จำนวน 386 คน

4.3 ประเภทสถานประกอบการกิจการของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถานประกอบการกิจการก่อสร้าง สถานประกอบการกิจการขนส่ง สถานประกอบการกิจการผลิตสิ่งทอ เครื่องประดับ และ สถานประกอบการกิจการผลิตอาหาร เครื่องดื่ม

5. สมมติฐานการวิจัย

5.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน การได้มาซึ่งวุฒิทางการศึกษาในการปฏิบัติงาน และสถานประกอบการที่ปฏิบัติงาน แตกต่างกันส่งผลให้การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

5.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน การได้มาซึ่งวุฒิทางการศึกษาในการปฏิบัติงาน และสถานประกอบการที่ปฏิบัติงาน แตกต่างกันส่งผลให้ปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ ที่ขึ้นทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร และปฏิบัติงานในสถานประกอบการกิจการก่อสร้าง สถานประกอบการกิจการขนส่ง สถานประกอบการกิจการผลิตสิ่งทอ เครื่องประดับ และ สถานประกอบการกิจการผลิตอาหาร เครื่องดื่ม

6.2 สภาพการใช้สารสนเทศ หมายถึง การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน โดยการนำข้อมูล ข้อความ ภาพ เสียงที่เกิดขึ้นและมีการเก็บรวบรวมข้อมูลประมวลผลในรูปแบบต่าง ๆ นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน ได้แก่ วัตถุประสงค์การใช้ แหล่งสารสนเทศ เนื้อหาสารสนเทศ และ ประเภทสารสนเทศ และมีคุณลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ เช่น ด้านเนื้อหา รูปแบบ ความทันสมัย และเป็นปัจจุบัน

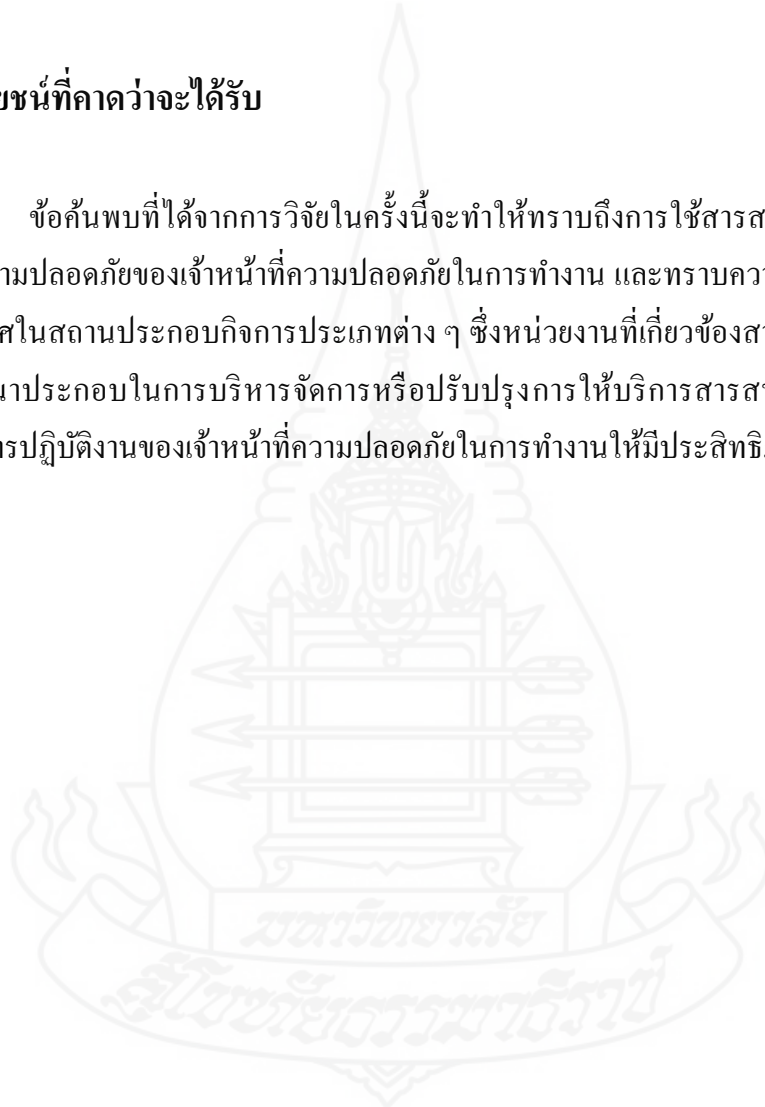
6.3 แหล่งสารสนเทศ หมายถึง แหล่งที่รวบรวมและเผยแพร่สารสนเทศ ได้แก่ แหล่งสารสนเทศสถาบัน เช่น ห้องสมุด โรงเรียน ห้องสมุดอื่น ๆ หรือห้องสมุดหน่วยงาน แหล่งสารสนเทศบุคคล เช่น ตนเอง หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน ผู้เชี่ยวชาญ แหล่งสารสนเทศสื่อ

อิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ต ซีดีรอม และแหล่งสารสนเทศอื่น ๆ เช่น การอบรม การประชุม/สัมมนา

6.4 ปัญหาการใช้สารสนเทศ หมายถึง ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ด้านแหล่งสารสนเทศ ประเภทของสื่อสารสนเทศ เนื้อหาสารสนเทศ ผู้ใช้สารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงการใช้สารสนเทศด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และทราบความแตกต่างในการใช้สารสนเทศในสถานประกอบกิจการประเภทต่าง ๆ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปพิจารณาประกอบในการบริหารจัดการหรือปรับปรุงการให้บริการสารสนเทศเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “การใช้สารสนเทศด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารหนังสือ ตำรา บทความและงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศและการใช้สารสนเทศ
 - 1.1 ความหมายของสารสนเทศ
 - 1.2 ความสำคัญของสารสนเทศ
 - 1.3 ประเภทของสารสนเทศ
 - 1.4 แหล่งสารสนเทศ
 - 1.5 การใช้สารสนเทศ
 - 1.6 ทฤษฎีการใช้สารสนเทศ
 - 1.7 ปัญหาและอุปสรรคของการใช้สารสนเทศ
2. แนวคิดเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน
 - 2.1 ความหมายและความสำคัญของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ
 - 2.2 บทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ
 - 2.3 สารสนเทศด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศและการใช้สารสนเทศ

1.1 ความหมายของสารสนเทศ

สารสนเทศเป็นศัพท์บัญญัติมาจากภาษาอังกฤษคำว่า “Information” มีคำที่ใช้ในภาษาไทยแตกต่างกันออกไป เช่น สนเทศ สารนิเทศ สารสนเทศ คำที่พบว่ามีการใช้บ่อย คือ สารนิเทศ และสารสนเทศ ซึ่งราชบัณฑิตยสถานกำหนดให้ใช้ได้ทั้ง 2 คำ ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายว่า ข่าวสาร การแสดงหรือการชี้แจงข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ (ราชบัณฑิตยสถาน 2546, น. 1182) และมีผู้ให้ความหมายแตกต่างกันไป เช่น พว พันธ์เมฆมา (2551, น. 1) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สารสนเทศ คือ ข้อความหรือข้อมูลที่แท้จริง มโนคติ สิ่งที่เกิดขึ้นได้ เหตุการณ์ ความคิด รวมทั้งกระบวนการต่าง ๆ ที่มีความหมายเฉพาะแน่นอนในบทหนึ่ง ๆ และสิ่งเหล่านั้นได้เก็บบันทึกไว้ในวัสดุสารสนเทศในรูปแบบสิ่งตีพิมพ์และสื่อโสตทัศน ซึ่งมีการอธิบายคล้ายกับ น้ำทิพย์ วิภาวิน (2547, น. 47) และธนู บุญญาวัตร (2550, น.3-5) ให้ความหมายสารสนเทศ คือ ข้อมูล ข่าวสาร ความคิดเห็นหรือประสบการณ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ตัวอักษร ตัวเลข สัญลักษณ์ รูปภาพ เสียง ที่ผ่านกระบวนการประมวลผล และบันทึกไว้อย่างเป็นระบบตามหลักวิชาการในสื่อประเภทต่าง ๆ เช่นหนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ เพื่อนำออกเผยแพร่ และใช้ประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการบริหาร การบริการ การผลิต การศึกษา การแพทย์สาธารณสุข ธุรกิจการค้า การคมนาคม และอื่น ๆ นอกจากนี้ฟาร์เล็กซ์ (Farlex 2016, online) ให้ความหมายว่า สารสนเทศคือผลลัพธ์ของการประมวลผล การรวบรวม การจัดการข้อมูลและข้อมูลที่ได้รับการจัดระเบียบโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ซึ่งเพิ่มความรู้ให้ผู้รับ ความหมายของคำว่าสารสนเทศนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายบริบท เช่น สารสนเทศในฐานะสิ่งที่บันทึกไว้ สารสนเทศในฐานะเป็นข้อความ สารสนเทศในฐานะเป็นรูปแบบ สารสนเทศในฐานะข้อมูลนำเข้า และสารสนเทศในฐานะคุณสมบัติทางกายภาพ ดังนั้นต้องพิจารณาบริบทต่าง ๆ ของคำ “สารสนเทศ” เพราะความหมายจะเปลี่ยนไปตามบริบทนั้น ๆ และสมพร พุทธาพิทักษ์ผล (2546, น. 5) ได้ให้ความหมายของสารสนเทศในประเด็นของความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล สารสนเทศและความรู้ไว้ว่า สารสนเทศเป็นการนำข้อมูลซึ่งเป็นข้อเท็จจริง อาจอยู่ในรูปของตัวเลข ตัวอักษร ภาพ หรือเสียงมาประมวลอันเป็นกระบวนการในการเพิ่มคุณค่าให้กับข้อมูลนั้น ๆ ทำให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้ในขณะที่ความรู้เป็นความเข้าใจหรือความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งบุคคลได้สังเคราะห์หรือทำความเข้าใจจากสารสนเทศ นอกจากนี้ยังได้อธิบายความหมายสารสนเทศไว้ 3 ประการ ได้แก่

1. สารสนเทศในฐานะกระบวนการ เป็นการทำกิจของการบอกให้รู้ หรือแจ้งให้ทราบและการสื่อสารหรือให้ความรู้ ข่าวสารหรือข้อเท็จจริง

2. สารสนเทศในฐานะความรู้ เป็นเรื่องเฉพาะบุคคลในการทำความเข้าใจ เชื่อหรือมีความคิดเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อได้รับการบอกให้รู้ แจ้งให้ทราบหรือรับสารสนเทศ ขณะเดียวกันสารสนเทศในฐานะความรู้ยังอาจช่วยลดความไม่แน่นอนหรือไม่แน่ใจ หรือในทางกลับกันอาจทำให้บุคคลผู้หนึ่งยังไม่แน่ใจมากขึ้นหลังจากได้รับหรือรู้สารสนเทศ ดังนั้นสารสนเทศในฐานะความรู้จึงเป็นนามธรรมหรือจับต้องไม่ได้ (Intangible) และอาจเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาหรือประสบการณ์

3. สารสนเทศในฐานะสิ่งของ เป็นสิ่งที่จับต้องได้หรือมีลักษณะทางกายภาพ (Physical Characteristic) ครอบคลุมสารสนเทศที่บันทึกไว้เป็นหลักฐานในสื่อจัดเก็บต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกระดาษ วัสดุย่อส่วน สื่อโสตทัศน หรืออิเล็กทรอนิกส์หรือดิจิทัล ซึ่งจัดเก็บในสื่อจัดเก็บของระบบคอมพิวเตอร์ สารสนเทศในสิ่งของนี้จะเป็นที่คุ้นเคยและแพร่หลายที่สุดในองค์กรและสถาบันบริการสารสนเทศต่าง ๆ

จากความหมายสารสนเทศที่หลากหลาย จึงพอจะสรุปได้ว่าขึ้นอยู่กับว่าผู้ที่ให้คำนิยามกับงานนั้น ๆ จะให้ความหมายอย่างไรเพื่อให้บุคคลทั่วไปเข้าใจกับภาพรวมของงานที่เกี่ยวข้องสำหรับสารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในการวิจัยในครั้งนี้หมายถึงสารสนเทศที่อยู่ในรูปแบบเอกสาร แบบฟอร์ม คู่มือข้อมูล ข้อความโปสเตอร์ สื่อสิ่งพิมพ์ ป้ายประกาศ การสนทนาความปลอดภัย การกระจายเสียงตามสาย วัสดุอิเล็กทรอนิกส์ ที่เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานใช้ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบ

1.2 ความสำคัญของสารสนเทศ

ในสังคมข่าวสาร หรือสังคมสารสนเทศ (information society) จำเป็นต้องใช้สารสนเทศเพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในเรื่องที่ตนเกี่ยวข้อง และนำความรู้ความเข้าใจมาตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็ว ทันเวลากับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม ความสำคัญของสารสนเทศจึงไม่จำกัดเฉพาะนักศึกษา นักวิชาการ แต่มีความสำคัญกับผู้คนในสังคมทุกอาชีพ สารสนเทศนอกจากมีความสำคัญต่อตัวบุคคลแล้ว ยังมีความสำคัญต่อสังคมในด้านต่าง ๆ (ธน บัญญาวัตร, 2550, น.6-7) ดังนี้

1. ความสำคัญด้านการศึกษา การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำช่วยเหลือ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้สารสนเทศมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนในทุกระดับการศึกษา ประมวลผลข้อมูลทำความเข้าใจสารสนเทศรู้จักใช้ความรู้ ปัญญา

สารสนเทศที่ดีมีคุณค่าและทันสมัย จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล การศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ จำเป็นต้องใช้สารสนเทศที่มีอยู่อย่างสมบูรณ์ถูกต้องจากหลายแขนงวิชามาพัฒนาให้เกิดความรู้ใหม่ขึ้นมาได้

2. ความสำคัญด้านสังคม สารสนเทศช่วยพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพส่วนบุคคลให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข อีกทั้งช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์เกิด การประดิษฐ์คิดค้นเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่นำมาซึ่งความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิต เราใช้สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ทั้งการประกอบอาชีพ การป้องกันและแก้ไขปัญหาชีวิต สารสนเทศช่วยขยายโลกทัศน์ของผู้ได้รับให้กว้างขวาง สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมนุษยชาติ ช่วยลดความขัดแย้ง ทำให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

3. ความสำคัญด้านเศรษฐกิจ สารสนเทศมีความสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจยุคใหม่ที่เรียกว่า “เศรษฐกิจบนฐานความรู้” (knowledge-based economy) หน่วยงาน หรือผู้ประกอบการธุรกิจให้ความสำคัญกับ “การจัดการความรู้” (knowledge management) เพื่อรักษาองค์ความรู้ขององค์กรไว้ สารสนเทศด้านธุรกิจการค้าจึงถือเป็นต้นทุนการผลิตที่สำคัญในการแข่งขัน ทั้งนี้เพราะสารสนเทศช่วยประหยัดเวลาในการผลิต ลดขั้นตอนการลองผิดลองถูก อีกทั้งช่วยให้องค์กรได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ได้ตามความต้องการของตลาด

นโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของสารสนเทศ จึงมุ่งปรับฐานเศรษฐกิจไปสู่การเป็นเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานความรู้มีการสร้างความพร้อมและความรอบรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อนำมาประยุกต์ใช้และพัฒนานวัตกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม ควบคู่ไปกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.), 2546)

4. ความสำคัญด้านวัฒนธรรม สารสนเทศเป็นรากฐานที่จำเป็นสำหรับความก้าวหน้าของอารยธรรม สารสนเทศช่วยสืบทอด ถิ่นนิยม ทักษะคิด ศิลปะ และวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ความสามัคคี ความมั่นคงในชาติสรูปได้ว่า สารสนเทศเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีความสำคัญอย่างมากต่อมวลมนุษย์ในทุก ๆ ด้าน การนำสารสนเทศที่มีลักษณะพึงประสงค์ไปใช้ประโยชน์และถูกต้องย่อมส่งผลให้เกิดผลสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

1.3 ประเภทของสารสนเทศ

สารสนเทศในปัจจุบัน ถูกบันทึกในสื่อที่มีหลายรูปแบบทั้งที่เป็นข้อความ ภาพ และเสียง ซึ่งสื่อหรือวัสดุเหล่านั้น เปรียบเสมือนตัวกลางที่ใช้ในการแพร่กระจายความรู้ของบุคคลหรือหน่วยงานหนึ่งไปยังบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องการรับความรู้นั้น การแบ่งประเภทของสารสนเทศด้าน

อาชีวอนามัยและความปลอดภัยจึงอาจจำแนกกว้าง ๆ ตามรูปแบบที่นำเสนอได้เป็น 3 รูปแบบ คือ วัสดุสิ่งพิมพ์ วัสดุที่ไม่เป็นสิ่งพิมพ์ และวัสดุอิเล็กทรอนิกส์

1.3.1 วัสดุสิ่งพิมพ์ วัสดุสิ่งพิมพ์ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ได้แก่ สิ่งพิมพ์ของภาครัฐบาล สถาบันการศึกษา และภาคเอกชนที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ได้แก่ กฎหมายและข้อบังคับด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มาตรฐานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและข้อกำหนดให้ปฏิบัติ ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน คู่มือเพื่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน หนังสือตำราด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย วารสารด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายงานการวิจัยบทคัดย่อด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายงานการปฏิบัติงานปกติหรือเฉพาะกรณี รายงานการประชุม เช่น รายงานการประชุมของคณะกรรมการความปลอดภัยฯ รายงานสถิติเกี่ยวข้องกับด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย แผ่นภาพผลงาน แบบฟอร์มบันทึก

1.3.2 วัสดุที่ไม่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถเผยแพร่ความรู้ข่าวสารเกี่ยวกับความปลอดภัยอื่น ๆ นอกเหนือจากวัสดุสิ่งพิมพ์ที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งในปัจจุบันวัสดุสารสนเทศประเภทนี้ ได้รับความนิยมมากขึ้นและมีประสิทธิภาพในการสื่อสาร ได้แก่

1) **โสตทัศนวัสดุ** เป็นวัสดุที่ให้สาระความรู้ผ่านประสาทสัมผัสทางหูและตา โดยการดูจากภาพและการฟังจากเสียงมากกว่าการรับรู้ผ่านตัวอักษร ช่วยให้สื่อความหมายได้อย่างรวดเร็วและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ผู้ใช้สามารถจดจำและเข้าใจเรื่องที่ต้องการศึกษาค้นคว้าได้ง่ายกว่าการอ่านจากหนังสือหรือวัสดุสิ่งพิมพ์ซึ่งวัสดุที่ไม่เป็นสิ่งพิมพ์มีการจัดทำรูปแบบแตกต่างกันไป ส่วนใหญ่มักต้องใช้อุปกรณ์พิเศษเพื่อช่วยให้ผู้ใช้สามารถได้ยินเสียงหรือมองเห็นภาพได้ชัดเจน เช่น วีดิทัศน์ ภาพยนตร์ สไลด์ เทปเสียง เทปบรรยาย โปรแกรมช่วยสอน เป็นต้น แต่โสตทัศนวัสดุบางประเภทก็ไม่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์พิเศษ เช่น รูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ หุ่นจำลอง เป็นต้น

2) **วัสดุย่อส่วน** เป็นวัสดุที่ได้จากการถ่ายภาพย่อส่วนของสิ่งพิมพ์ต้นฉบับลงบนแผ่นฟิล์มหรือกระดาษทึบแสงให้มีขนาดเล็กมากจนไม่สามารถอ่านด้วยตาเปล่าได้ ข้อมูลที่บันทึกลงในไมโครฟิล์มไม่สามารถแก้ไขเพิ่มเติมได้ สารสนเทศที่นิยมนำมาจัดเก็บในรูปแบบวัสดุย่อส่วน เช่น วารสาร หนังสือพิมพ์ รายงานการวิจัย หนังสือที่ไม่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ หนังสือหายาก สิ่งพิมพ์รัฐบาล วิทยานิพนธ์ ต้นฉบับตัวเขียน เอกสารจดหมายเหตุ ทั้งนี้เพื่อประหยัดพื้นที่ในการจัดเก็บจำนวนมาก และป้องกันข้อมูลในรูปสิ่งพิมพ์สูญหาย โดยอาจจัดทำในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ไมโครฟิล์ม ซึ่งเป็นวัสดุย่อส่วนที่มีลักษณะเป็นม้วนฟิล์มโปร่งใส ขนาด 16 มม. หรือ 35 มม. และ

ไมโครฟิช ซึ่งใช้ในการจัดเก็บสารสนเทศให้อยู่ในลักษณะของวัสดุย่อส่วนที่มีลักษณะเป็นแผ่นฟิล์มโปร่งใสขนาด 4 X 6 นิ้ว โดย 1 แผ่น สามารถบรรจุภาพได้ 60 – 89 กรอบภาพ

3) **วัสดุอิเล็กทรอนิกส์** เป็นการบันทึกสารสนเทศในรูปดิจิทัลโดยใช้ระบบแสงเลเซอร์ หรือคอมพิวเตอร์ช่วยในการบันทึก ซึ่งสามารถบันทึกสารสนเทศได้ทั้งที่เป็นตัวอักษร ตัวเลข สัญลักษณ์ ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว โดยเผยแพร่ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Books) วารสารอิเล็กทรอนิกส์ (e-Journals) หนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ สารานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ ฐานข้อมูลออนไลน์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

สื่อที่นิยมใช้บันทึกและเผยแพร่สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คือ แผ่น ออปติคัล (Optical Disk) เป็นแผ่นที่ใช้บันทึกข้อมูลในรูปดิจิทัล โดยอาศัยเทคนิคทางคอมพิวเตอร์และแสงเลเซอร์ในการบันทึกและการอ่าน สามารถบันทึกข้อมูลเป็นจำนวนมากและผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทันที ข้อมูลที่บันทึกลงในแผ่นดิสก์ไม่สามารถลบหรือเปลี่ยนแปลงได้ มีอายุการใช้งานได้นานมาก แผ่นออปติคัลที่นิยมใช้อย่างแพร่หลาย ได้แก่ แผ่นซีดี (Audio Compact Disk) แผ่นดีวีดี (Digital Video Disk) และซีดีรอม (CD-ROM-Compact Disc)

1.4 แหล่งสารสนเทศ

แหล่งสารสนเทศ หมายถึง แหล่งที่เกิด แหล่งผลิต หรือแหล่งที่เป็นศูนย์รวมทรัพยากรสารสนเทศ ซึ่งผู้ใช้สารสนเทศสามารถสืบค้นสารสนเทศที่ต้องการได้ (สุดาว เลิศวิสุทธิ์ไพบูลย์, 2550, น. 36-40)

ในปัจจุบันแหล่งสารสนเทศมีหลากหลาย เมื่อบุคคลตระหนักถึงความต้องการของตน ก็สามารถแสวงหาสารสนเทศได้จากแหล่งต่าง ๆ ที่มีอยู่โดยรอบ สุดาว เลิศวิสุทธิ์ไพบูลย์ (2550, น. 36-40) ได้แบ่งแหล่งสารสนเทศด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยออกเป็น 4 กลุ่ม คือ แหล่งสารสนเทศบุคคล แหล่งสารสนเทศสถาบัน แหล่งสารสนเทศสื่อมวลชน แหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

1. แหล่งสารสนเทศบุคคล บุคคลแต่ละคนสามารถสร้างสารสนเทศขึ้นภายในตนเองได้ โดยการประมวลความคิด ความรู้ ความจำ ประสบการณ์ตนเอง หรือบุคคลที่เป็นผู้รู้สารสนเทศ เช่น คณาจารย์ในสถาบันการศึกษา นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญในองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. แหล่งสารสนเทศสถาบัน ได้แก่สถาบันที่ให้บริการสารสนเทศ อย่างเช่น สถาบันการศึกษา หน่วยงานรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ เอกชน สมาคมวิชาชีพ องค์กรระหว่างประเทศ

3. แหล่งสารสนเทศสื่อมวลชน ส่วนมากมุ่งเน้นเผยแพร่ข่าวข่าวสาร โดยเน้นข่าวสารเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ หรือสาระความรู้ในประเด็นต่าง ๆ บุคคลอาจได้รับสารสนเทศที่

ต้องการได้โดยการเข้าถึง แหล่งสารสนเทศทางสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น โดยการฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ หรืออ่านหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

4. แหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ อินเทอร์เน็ต เป็นแหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ที่ใหญ่ที่สุดในปัจจุบัน และมีเครือข่ายเชื่อมโยงทั่วโลกทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ง่ายและสะดวก รวดเร็ว แหล่งสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตจะอยู่ในรูปของเว็บไซต์ ซึ่งเปรียบเสมือนห้องสมุดที่รวบรวมความรู้ทุกอย่าง ซึ่งช่วยให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงสารสนเทศด้านอาชีพ อนามัยและความปลอดภัย เช่น มาตรฐาน งานวิจัย กฎหมาย และความรู้อื่น ๆ ที่มีอยู่ได้ในเวลาอันรวดเร็ว ปัจจุบันเว็บไซต์ด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยมีทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ เช่น เว็บไซต์หน่วยงานราชการของประเทศไทย เว็บไซต์หน่วยงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของต่างประเทศ เว็บไซต์สถาบันการศึกษา เว็บไซต์ขององค์กรระหว่างประเทศ เว็บไซต์ของสมาคมวิชาชีพ เว็บไซต์ของบริษัทธุรกิจต่าง ๆ

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายท่านได้แบ่งแหล่งสารสนเทศออกเป็นหลายลักษณะ อย่างน่าสนใจ อย่างเช่น

สมพร พุทธาพิทักษ์ผล (2547, น. 132) แบ่งแหล่งสารสนเทศตามลักษณะการแสวงหาสารสนเทศของผู้ใช้ ซึ่งประกอบด้วย แหล่งสารสนเทศที่ตนมีอยู่ เป็นวิธีการที่ผู้ใช้ส่วนใหญ่มักนิยมใช้ก่อนแหล่งอื่น คือ ความจำของตนเอง อาจพยายามหลบหนีจากความทรงจำของตน และแหล่งสารสนเทศภายนอกของตนเอง เช่น จากเอกสารหนังสือ หรือวารสารที่ตนมีอยู่ในที่ทำงาน สำนักงานหรือบ้าน แหล่งสารสนเทศภายนอกที่ไม่เป็นทางการ โดยจะใช้แหล่งสารสนเทศภายนอกที่ไม่เป็นทางการที่สะดวกที่สุดก่อน เช่น การสอบถามจากเพื่อน ผู้ร่วมงาน หรือผู้เชี่ยวชาญที่รู้จักที่สามารถติดต่อได้อย่างสะดวก แหล่งสารสนเทศภายนอกที่เป็นทางการ ได้แก่ ห้องสมุด และสถาบันบริการสารสนเทศ

มาลี ล้าสกุล (2547, น. 8-9) จำแนกสารสนเทศออกเป็น 3 แหล่ง ได้แก่ แหล่งสารสนเทศปฐมภูมิ ได้แก่ วารสาร รายงานการวิจัย รายงานการประชุมและสัมมนาทางวิชาการ สิทธิบัตร เอกสารมาตรฐานต่าง ๆ ต้นฉบับตัวเขียน จดหมายเหตุ และวิทยานิพนธ์ แหล่งทุติยภูมิ ได้แก่ หนังสือตำราเพื่อการเรียนการสอน สารานุกรม พจนานุกรม หนังสือรายงานสถิติต่าง ๆ วรรณกรรมวารสาร และสาระสังเขป แหล่งตติยภูมิ ได้แก่ บรรณานุกรม นามานุกรม หนังสือแนะนำวรรณกรรมเฉพาะสาขาวิชาและบรรณนิทัศน์

ประภาวดี สืบสนธิ์ (2546, น. 25) จำแนกแหล่งสารสนเทศตามศาสตร์หรือมวลความรู้ของมนุษย์ สามารถจำแนกได้ 3 สาขาวิชา คือ แหล่งสารสนเทศทางมนุษยศาสตร์ แหล่ง

สารสนเทศทางสังคมศาสตร์ แหล่งสารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่หากจะแบ่งตามมวลความรู้ อาจจำแนกได้อย่างกว้าง ๆ 2 ระดับคือ ระดับแคบ และระดับกว้าง

นฤมล รักษาสุข (2550, น. 76) แบ่งประเภทของแหล่งสารสนเทศออกเป็นประเภทต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับการแบ่ง เช่น แบ่งตามแหล่งที่เกิด อาจแบ่งออกเป็นแหล่งสารสนเทศ คำบอก แหล่งสารสนเทศที่เป็นเอกสาร สารสนเทศที่ไม่เป็นเอกสาร แหล่งสารสนเทศแยกประเภทตามรูปลักษณะทรัพยากรสารสนเทศ อาจแบ่งออกเป็นของจริง ซึ่งประกอบด้วย วัสดุธรรมชาติ และวัสดุทางวัฒนธรรม ต้นฉบับตัวเขียน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศน์ ไมโครฟอร์ม และสื่อดิจิทัล แหล่งสารสนเทศแยกประเภทตามขั้นตอนการผลิต ได้แก่ สารสนเทศปฐมภูมิ สารสนเทศทุติยภูมิ แหล่งสารสนเทศตามสาขาวิชา ประกอบด้วย แหล่งสารสนเทศทางมนุษยศาสตร์ แหล่งสารสนเทศทางสังคมศาสตร์ แหล่งสารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.5 การใช้สารสนเทศ

“การใช้สารสนเทศ” โดยทั่วไปหมายถึง การใช้สารสนเทศเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งที่เกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้ในด้านต่าง ๆ โดยมีวิธีการใช้สารสนเทศเพื่อให้ได้สารสนเทศที่ต้องการและการนำสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือในการใช้ชีวิต การวางแผน “การใช้สารสนเทศ” ในที่นี้ หมายถึงลักษณะหรือสภาพการใช้สารสนเทศที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์การใช้ แหล่งสารสนเทศที่ใช้ วิธีการเข้าถึงสารสนเทศ ลักษณะของสารสนเทศด้านรูปแบบของสารสนเทศ รวมถึงลักษณะการใช้สารสนเทศจากห้องสมุดของสถานศึกษาที่สังกัด

วัตถุประสงค์ในการใช้สารสนเทศ มีดังนี้

1. เพื่อสนองความต้องการส่วนบุคคล เช่น ใช้แก้ปัญหาประจำวัน ปรับตัวให้อยู่รอดในภาวะวิกฤติ ติดตามข้อมูลข่าวสารและเหตุการณ์ปัจจุบันและสร้างความสุขด้านจิตใจ
2. เพื่อการเรียนรู้หรือเพื่อการศึกษา การใช้สารสนเทศเพื่อประกอบการเรียนการสอน เพิ่มพูนความรู้ความคิด ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ควรฝึกฝนให้สามารถกระทำได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต นับตั้งแต่เด็กจนถึงเติบโตเป็นผู้ใหญ่
3. เพื่อการปกครองและพัฒนาสังคมให้มีประสิทธิภาพ รัฐบาลใช้สารสนเทศเพื่ออธิบายให้ข้อมูลของประเทศชาติ เช่น สามะโนประชากร สถิติสุขภาพ สถิติแรงงาน สถิติต่าง ๆ หรือใช้เพื่อดำเนินงานของรัฐ เช่นการออกกฎหมายระเบียบข้อบังคับ

สารสนเทศเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานประกอบกับการปฏิบัติงานในสายงานวิชาชีพต่าง ๆ สารสนเทศช่วยพัฒนาความรู้และความเชี่ยวชาญทางวิชาการ ได้มีผู้ให้แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสนเทศได้ดังนี้

เทลเลอร์ (Taylor 1968, p. 178-194) ได้เสนอความคิดว่าความต้องการสารสนเทศไม่ว่าจะเป็นประเภทใดก็ตามมิได้มีเพียงระดับเดียวเพราะความต้องการสารสนเทศเป็นภาวะสภาพจิตซึ่งซับซ้อนเช่นเดียวกับความต้องการของมนุษย์ในด้านต่าง ๆ ซึ่งเทลเลอร์ได้นำแนวคิดทางด้านจิตวิทยา มาประยุกต์ใช้เพื่อทำความเข้าใจกับความต้องการสารสนเทศให้มากขึ้น โดยมีหลักการสำคัญคือ การที่ผู้ใช้แสดงความจางกับผู้ใช้บริการ หรือเข้ามาใช้ระบบค้นคืนสารสนเทศนั้น เป็นการสะท้อนความต้องการสารสนเทศที่ได้ผ่านกระบวนการทางจิตวิทยาจึงทำให้ข้อคำถาม (Expressed need) อาจแตกต่างจากความต้องการสารสนเทศที่แท้จริงได้ในการศึกษาสภาพแวดล้อมการใช้สารสนเทศ (Information Use Environments – IUE)

เทลเลอร์ (Taylor 1991, p. 217-251) ได้ให้ความสำคัญกับความต้องการสารสนเทศ ในสถานการณ์เฉพาะตัวของผู้ใช้ ซึ่งเทลเลอร์มีความเห็นว่าการเลือกสารสนเทศของผู้ใช้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาวิชาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่จะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ (บริบท) อื่น ๆ ในชีวิตการทำงาน ด้วย กลุ่มวิชาชีพของผู้ใช้ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดความต้องการสารสนเทศ ดังนั้นการศึกษาความต้องการสารสนเทศส่วนใหญ่จึงวางอยู่บนแนวคิดที่ว่า “การศึกษากลุ่มผู้ใช้ที่เป็นสมาชิกอยู่ จะช่วยให้ทราบความต้องการของผู้ใช้กลุ่มนั้น ๆ หรือมิฉะนั้นก็ศึกษาความต้องการสารสนเทศโดยมีกิจกรรมของงานที่ทำเป็นตัวกำหนด แล้วจึงนำผลของการศึกษาที่ได้ไปออกแบบระบบสารสนเทศที่สามารถสนองต่อความต้องการของผู้ใช้เฉพาะกลุ่ม”

สมพร พุทธาพิทักษ์ผล (2548, หน้า 134-135) กล่าวไว้ว่า การศึกษาผู้ใช้และการศึกษาการใช้สารสนเทศมีความสำคัญต่อผู้ใช้บริการสารสนเทศ ดังนี้

1. ช่วยให้เห็นลักษณะของผู้ใช้ กลุ่มผู้ใช้ และระดับการใช้
2. ช่วยให้เห็นลักษณะและความต้องการของผู้ใช้
3. ทำให้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการสารสนเทศ รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อการจัดบริการให้ตรงกับความต้องการสารสนเทศ และจัดหาหรือรวบรวมสารสนเทศที่ตรงกับความต้องการสารสนเทศ
4. ช่วยให้เห็นสภาพการใช้สารสนเทศ เพื่อการออกแบบระบบสารสนเทศหรือบริการสารสนเทศให้เหมาะกับสภาพการใช้
5. ทำให้ทราบปัจจัยที่มีผลสภาพการใช้สารสนเทศ รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อการปรับปรุงบริการให้เหมาะกับสภาพการใช้สารสนเทศ

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาพัฒนาแนวคิดการใช้สารสนเทศที่อธิบายถึงความสัมพันธ์และปัจจัยที่มีผลต่อผู้ใช้ ดังต่อไปนี้

วิลสัน (Wilson, 2002, p. 49-55) ได้อธิบายถึงการใช้สารสนเทศว่าเป็นส่วนประกอบของพฤติกรรมกรรมการแสวงหาสารสนเทศที่เชื่อมโยงให้เข้าถึงแหล่งสารสนเทศผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่นเดียวกับ เทเลอร์ (Taylor, 1991, p. 237,245) ที่เน้นไปยังสภาวะแวดล้อมของผู้ใช้ สภาพการใช้สารสนเทศและบริบทที่เลือกใช้ที่มีประโยชน์ต่อตนเองในเวลาที่ต้องการ โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปแบบของปัญหาก็ได้ ซึ่งอาจจะเป็นบริบทที่ผู้ใช้ทำงานอยู่ โดยบริบทดังกล่าวก็คือสภาวะแวดล้อมการใช้สารสนเทศนั่นเอง

1.6 ทฤษฎีการใช้สารสนเทศ

1.6.1 บริบทและสภาพแวดล้อมการใช้สารสนเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศ เกี่ยวข้องกับ 1) วิธีการเชิงเทคโนโลยี ซึ่งประกอบด้วย ขนาด รูปร่าง หน้าที ลักษณะพลวัต และเนื้อหาของระบบสารสนเทศ รวมถึงทุกสิ่งที่สามารถจัดเก็บและค้นคืนได้ 2) วิธีการที่เน้นระบบสารบัญ การถ่ายโอนสารสนเทศ มีการจัดหมวดหมู่ จัดลำดับความรู้และสารสนเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการในระบบของห้องสมุด การทำดัชนี อรรถาภิธาน การจัดทำโครงสร้างของข้อมูล 3) การศึกษาผู้ใช้และการใช้สารสนเทศ รวมถึงศึกษาบริบทและสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ของผู้ใช้ในการเลือกใช้สารสนเทศที่มีประโยชน์ ณ ช่วงเวลาหนึ่ง ๆ โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมของการใช้สารสนเทศ (Information Use Environment- IUE) เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการศึกษา การถ่ายโอนสารสนเทศ และมีผลต่อการกำหนดหลักเกณฑ์ของการใช้สารสนเทศเพื่อวัดคุณค่าของสารสนเทศ สภาพแวดล้อมของการใช้สารสนเทศ ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการใช้สารสนเทศของผู้ใช้ (Taylor 1991, p. 217-220) มีดังนี้

1) อาชีพและความสนใจของผู้ใช้ กลุ่มผู้ใช้ที่มีความเชี่ยวชาญ รู้ปัญหา รู้วิธีการแก้ปัญหา และรู้แหล่งสารสนเทศที่จะเป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหา ได้แก่ กลุ่มผู้ใช้แต่ละอาชีพที่มีความแตกต่างกัน เช่น กลุ่มผู้จัดการ นักวิชาการ วิศวกร นักกฎหมาย นักวิทยาศาสตร์ ครู อาจารย์ เกษตรกร และกลุ่มแพทย์ เป็นต้น การจำแนกกลุ่มผู้ใช้จะทำให้ทราบปัญหาและนำไปสู่การออกแบบระบบ และวิธีแก้ปัญหากลุ่มวิชาชีพที่แตกต่างกันได้

2) การใช้สารสนเทศ เป็นการใช้คลังข้อมูล ห้องสมุด ระบบสารสนเทศ สำหรับผู้บริหาร ที่ปรึกษา ศูนย์วิเคราะห์ เป็นการศึกษาผู้ใช้ที่มีความต้องการและใช้สารสนเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ในลักษณะทางเลือกแทนรูปแบบเดิม

1.6.2 องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมของการใช้สารสนเทศ

เทเลอร์ (Taylor, 1991, p. 221-233) แบ่งองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมของการใช้สารสนเทศ (Information Use Environment) ออกเป็น 4 ประการ คือ (1) กลุ่มบุคคล (2) ลักษณะของปัญหา (3) สภาพแวดล้อม (4) การแก้ปัญหา มีรายละเอียด ดังนี้

1) *กลุ่มบุคคล* เป็นการกำหนดลักษณะของคนตามบริบททางสังคม ได้แก่ การจำแนกด้วยการศึกษา ซึ่งบ่งชี้ถึงลักษณะวิชาชีพต่าง ๆ เช่น นักวิชาการ วิศวกร นักกฎหมาย นักสังคมสงเคราะห์ นักวิทยาศาสตร์ ครู ผู้บริหาร เกษตรกร นักธุรกิจ เป็นต้น ความแตกต่างทางด้านอายุ เพศ สถานะภาพสมรสของบุคคล จะมีผลต่อพฤติกรรมสารสนเทศที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่สำคัญที่จะนำไปสู่การใช้สารสนเทศที่แตกต่างกัน ได้แก่ การใช้สื่อ การมีเครือข่ายทางสังคม ทักษะคิดที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การศึกษา ความเสี่ยง และนวัตกรรม

2) *ลักษณะของปัญหา* เป็นการวิเคราะห์ลักษณะปัญหาของแต่ละกลุ่มวิชาชีพที่มีความแตกต่างกัน ปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่าง คือ (1) ปัญหาเป็นสิ่งที่ไม่คงที่ มีการเปลี่ยนแปลงตามสารสนเทศที่ได้รับใหม่และมีความสัมพันธ์กับการรับรู้สารสนเทศของผู้ใช้ (2) ลักษณะเฉพาะหรือความจำเป็นเร่งด่วน ความเชี่ยวชาญ อาชีพ หรือการดำเนินชีวิต จะเป็นตัวแบ่งแยกปัญหาออกเป็นกลุ่ม ๆ และลักษณะของปัญหาจะเป็นตัวกำหนดรูปแบบการแสวงหาและการใช้สารสนเทศ (3) มิติของปัญหา เช่น ความซับซ้อนหรือเรียบง่ายของปัญหา การยอมรับในสมมติฐานหรือไม่ยอมรับในสมมติฐาน ปัญหานั้นเป็นสิ่งที่คุ้นเคยหรือมีรูปแบบใหม่ เป็นต้น

3) *สภาพแวดล้อม* แต่ละกลุ่มบุคคลมีลักษณะของความหลากหลายตามบริบททางกายภาพของแต่ละกลุ่มอาชีพ องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อความต้องการและการใช้สารสนเทศมีดังนี้

(1) *ความสำคัญขององค์กร* การจัดโครงสร้างและรูปแบบขององค์กร การให้ความสนใจและทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีผลกระทบต่อพฤติกรรมสารสนเทศและการใช้สารสนเทศของบุคลากรในองค์กร

(2) *ขอบเขตความสนใจ* เป็นการวิเคราะห์เป้าหมายของแต่ละกลุ่มงาน ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีลักษณะเฉพาะ ด้านความพร้อมของข้อมูล รูปแบบการถ่ายทอดข้อมูลและระดับความน่าเชื่อถือ

(3) *การเข้าถึงสารสนเทศ* ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อสภาพแวดล้อมของการรับรู้การเข้าถึงสารสนเทศ ความสามารถในการเข้าถึงสารสนเทศเป็นตัวแปรที่สำคัญอย่างหนึ่งในการใช้สารสนเทศ

(4) *ประวัติและประสบการณ์* การทำงานของกลุ่มวิชาชีพในแต่ละช่วงเวลาจะมีการสะสมความรู้ ความเชี่ยวชาญในตัวบุคลากร มีการสร้างสารสนเทศใหม่ ๆ มีการแบ่งปันสารสนเทศ แบ่งปันความรู้ เชื่อมโยงองค์ความรู้ และถ่ายทอดสารสนเทศและความรู้นั้นแก่กัน จนเกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งมีผลต่อการใช้สารสนเทศของบุคลากรในองค์กร

นั้น หากมีการเปลี่ยนแปลงของในวิชาชีพ จะมีผลกระทบโดยตรงต่อความเชี่ยวชาญ การแบ่งปัน และถ่ายทอดสารสนเทศแก่กัน

4) **การแก้ปัญหา** ผู้ใช้มีการใช้สารสนเทศด้วยวัตถุประสงค์หลายประการ เช่น ใช้เพื่อเป็นความรู้ ใช้เพื่อทำความเข้าใจในปัญหา ใช้เป็นเครื่องมือ เป็นข้อเท็จจริง เป็นหลักฐาน ใช้ในการวางแผน ใช้เพื่อกระตุ้นให้เกิดการขับเคลื่อนในการปฏิบัติงาน ใช้เพื่อเป็นสารสนเทศส่วนตัว เป็นต้น การใช้สารสนเทศที่เกิดจากความต้องการสารสนเทศที่แตกต่างกันนี้ จึงมีกระบวนการของการใช้สารสนเทศเพื่อแก้ปัญหาที่หลากหลาย ภายใต้อุปสรรคและเงื่อนไขที่แตกต่างกัน

1.7 ปัญหาและอุปสรรคของการใช้สารสนเทศ

สารสนเทศที่ถูกต้องเหมาะสมอาจนำไปสู่แนวทางในการวิจัย การพัฒนา และการดำเนินการด้านต่าง ๆ ได้ อย่างไรก็ตามในยุคสารสนเทศที่ต้องเผชิญกับสารสนเทศซึ่งมีมากมาย หลากหลายรูปแบบ และสามารถพบได้ทุกที่ทุกแห่งทั้งวิธีการใช้และวิธีการเข้าถึงสารสนเทศที่แตกต่างกันสารสนเทศที่ได้มีทั้งที่เป็นประโยชน์ตรงกับความต้องการ และไม่ตรงกับความต้องการบางครั้ง สืบค้นข้อมูลที่ใกล้เคียงกันซึ่งไม่ตรงประเด็นอาจเป็นเพราะขั้นตอนการสืบค้น หรือกำหนดคำสืบค้นไม่ถูกต้องทำให้ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้เป็นเหตุให้เกิดอุปสรรคในการใช้และการเข้าถึงสารสนเทศในปัจจุบัน ซึ่งสามารถจำแนกสาเหตุได้ ดังนี้ (เนาวลักษณ์ แสงสนิท, 2550, น. 5-6)

1. ภาษา ผู้ใช้มีจำนวนน้อยมากที่สามารถใช้ภาษาหลายภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้สารสนเทศที่มีการเผยแพร่ในภาษาที่ผู้ใช้ไม่ถนัด มักเป็นอุปสรรคในการใช้สารสนเทศที่ตัวเองต้องการ

2. โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ เกิดความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ที่ย่อมเป็นโอกาสในการเข้าถึงสารสนเทศที่ต่างกันด้วย ได้แก่ มีการใช้คอมพิวเตอร์อย่างแพร่หลาย มีการใช้อินเทอร์เน็ต มีการใช้ดาวเทียม พื้นที่ใดที่มีการใช้สิ่งเหล่านี้สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศได้ดีกว่าพื้นที่ไม่มี

3. การเพิ่มปริมาณสารสนเทศ ปัจจุบันมีสารสนเทศที่หลากหลายรูปแบบมีให้เลือกเป็นจำนวนมากเกิดความท่วมท้นของสารสนเทศจนยากที่จะติดตามค้นคว้าอย่างทั่วถึง

4. คุณภาพของสารสนเทศ คือ มีความแม่นยำ ทันทต่อเหตุการณ์ มีความสมบูรณ์ของสารสนเทศ ปัจจุบันสารสนเทศมีเพิ่มมากขึ้นทำให้มีปัญหาเรื่องคุณภาพ เช่น สารสนเทศ เกิดความซ้ำซ้อน มีการเข้าถึงได้ยาก ให้ข้อมูลที่ไมถูกต้อง เป็นต้น

5. การใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่มอาชีพ มักเป็นศัพท์ที่รู้จักกันในวงแคบ ๆ ของกลุ่มนักวิชาการตามกลุ่มอาชีพนั้น ๆ เช่น กลุ่มอาชีพทางการแพทย์ เป็นต้น จนทำให้ผู้ที่ต้องการสารสนเทศไม่สามารถเข้าถึงสารสนเทศที่ตัวเองต้องการได้

6. เวลาเงื่อนไของเวลามีความสำคัญอย่างยิ่งในการใช้สารสนเทศ ได้แก่ ความล่าช้าในการจัดพิมพ์ ความล่าช้าในการแปล ความล่าช้าในการดำเนินการเพื่อให้บริการความล่าช้าในการค้นคืนจึงเป็นเหตุให้เกิดความล่าช้าในการเข้าถึงตัวสารสนเทศ

7. ค่าใช้จ่าย การจะมีสารสนเทศที่ดีมีคุณภาพและกว้างขวางนั้นต้องมีการลงทุนและจัดระบบประเทศใดขาดแคลนทรัพยากรในการดำเนินการจะทำให้ประชาชนในประเทศนั้น ๆ ประสบกับความยากลำบากในการเข้าถึงสารสนเทศที่สอดคล้องกับความต้องการ

8. ลักษณะของผู้ใช้สารสนเทศ ผู้ใช้สารสนเทศมีความแตกต่างกัน ตาม เพศ อายุ ภาษา และอาชีพ ย่อมทำให้เกิดการใช้สารสนเทศที่ต่างกัน

9. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้ใช้ไม่มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ปัจจุบันมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หรือเทคโนโลยีสารสนเทศที่ตนเองมีอยู่ไม่มีประสิทธิภาพและไม่เพียงพอต่อความต้องการ

การนำสารสนเทศมาใช้ ผู้ใช้ส่วนใหญ่จะพบปัญหาที่เกิดจากขั้นตอนต่าง ๆ ก่อนที่จะได้สารสนเทศ ซึ่งอาจเป็นปัญหาจากตัวสารสนเทศ หรือปัญหาจากผู้ใช้สารสนเทศโดยสรุปได้ดังนี้ (นันทยา พุฒแก้ว, 2558, น. 37-40)

1. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาสารสนเทศ ความไม่ทันสมัยของสารสนเทศ หรือสารสนเทศมีความเก่าเกินกว่าที่นำมาใช้ได้

1.1 ความไม่สมบูรณ์ในเชิงคุณภาพ หรือเนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจหรือดำเนินการ

1.2 ความไม่เที่ยงตรงของสารสนเทศ ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นสารสนเทศทุติยภูมิไม่ได้เกิดจากผู้สารสนเทศโดยตรงแต่มีการอ้างต่อกันมาผิด ๆ โดยไม่เห็นสารสนเทศปฐมภูมิ

2. ปัญหาจากผู้ใช้สารสนเทศ

2.1 ผู้ใช้สารสนเทศมีภารกิจมากไม่มีเวลาในการค้นหาสารสนเทศไม่สามารถสืบค้นสารสนเทศด้วยตนเอง

2.2 ผู้ใช้ขาดความสามารถในการเข้าถึง เกิดขึ้นเมื่อบุคคลนั้นไม่สามารถเข้าถึงสารสนเทศที่เหมาะสมเนื่องจากสภาพแวดล้อมหรือร่างกาย

3. ปัญหาจากแหล่งสารสนเทศ

3.1 สถาบันบริการสารสนเทศ ไม่มีสารสนเทศจัดให้บริการ หรือแหล่งสารสนเทศที่ให้บริการไม่มีสารสนเทศที่ผู้ใช้ต้องการ

3.2 ความไม่สะดวกในการใช้แหล่งสารสนเทศ เช่น แหล่งบริการสารสนเทศที่ผู้ใช้ต้องการอยู่ห่างไกลหรือใช้เวลามากกว่าจะได้สารสนเทศที่ต้องการ

3.3 การใช้บริการไม่ราบรื่นและไม่มากเท่าที่ควร แม้จะมีข้อมูลอยู่แล้วแต่การใช้บริการยังไม่ราบรื่น และไม่มีการใช้มากเท่าที่ควร ส่วนหนึ่งเกิดจากผู้ใช้มีความกระตือรือร้นน้อยไป มองข้ามความสำคัญของการนำสารสนเทศไปใช้ในการทำหน้าที่ของตน แต่อีกส่วนหนึ่งคือผู้เกี่ยวข้องกับการให้บริการสารสนเทศอาจต้องปฏิบัติการเชิงรุกมากขึ้น เพื่อกระตุ้นให้ฝ่ายต่าง ๆ ได้ทราบว่าถ้าผู้ใช้มีความต้องการใช้ข้อมูลข่าวสารในการทำหน้าที่ในเรื่องใดก็ตามจะมีบริการในรูปแบบที่ใช้ไม่ยากเกินไปและควรจะมีการดำเนินการหลาย ๆ ด้านที่จะช่วยอำนวยความสะดวกและกระตุ้นให้ทุก ๆ ฝ่ายให้ได้มีโอกาสและได้รู้จักใช้ข้อมูลข่าวสารที่สมบูรณ์แบบ

3.4 ความไม่สะดวกในการขอใช้ข้อมูล การขอใช้ข้อมูลหรือการให้ข้อมูลเป็นเรื่องยากลำบาก บางครั้งอยู่ในรูปแบบซึ่งยากต่อการนำไปใช้ ไม่สะดวกที่จะใช้ บางครั้งใช้เวลาในการติดต่อขอใช้ข้อมูลมาก บางครั้งเจ้าของข้อมูลหวงข้อมูลไม่ต้องการให้ผู้อื่นร่วมใช้ด้วย สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาที่ประสบอยู่เป็นประจำ แม้แต่ผู้ที่ทำงานในระดับนโยบายการขอข้อมูลเป็นเรื่องยาก เป็นปัญหาอย่างชัดเจน

2. แนวคิดเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

ประวัติความเป็นมาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในต่างประเทศนั้น เริ่มจากการดูแลลูกจ้างหรือผู้ปฏิบัติงานทำงานอย่างปลอดภัยจากโรคที่เกิดจากการประกอบอาชีพ และจากอุบัติเหตุต่าง ๆ และได้มีวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มต้นมาจากแถบทวีปยุโรป ประเทศสหรัฐอเมริกา และทวีปเอเชีย ซึ่งประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศแรกที่ได้ดำเนินการด้านนี้ เนื่องจากเป็นประเทศที่มีการพัฒนาอุตสาหกรรมก่อนประเทศอื่น ๆ ในแถบเอเชีย จากการศึกษาวิจัยในประเทศญี่ปุ่นพบว่า ร้อยละ 60 เกิดอุบัติเหตุเกิดจากการพักผ่อนไม่เพียงพอ นอนไม่หลับ วิตกกังวลเกี่ยวกับปัญหาครอบครัว จนก่อให้เกิดอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน ฝ่ายนายจ้างจึงได้มีการณรงค์เพื่อป้องกันอุบัติเหตุโดยให้ความรู้ความเข้าใจและช่วยเหลือ ทำให้การเกิดอุบัติเหตุลดลงระดับหนึ่ง แม้ว่าการณรงค์ของฝ่ายนายจ้างหรือฝ่ายจัดการจะทำให้อุบัติเหตุลดลงก็ตาม แต่

ก็เกิดความขัดแย้งกันในแนวทางปฏิบัติเนื่องจากความไม่เข้าใจในเจตนารมณ์ ซึ่งทางลูกจ้างอาจมองว่าเข้มงวดมากเกินไป

ในส่วนของประเทศไทยนั้น พบว่าได้ประสบปัญหาดังกล่าวเช่นเดียวกัน เนื่องจากผู้ประกอบการไม่สามารถดูแลลูกจ้างในด้านความปลอดภัยไม่ทั่วถึง ประกอบกับเจ้าหน้าที่ของรัฐมีจำนวนไม่เพียงพอ ดังนั้นจึงมีการรณรงค์ส่งเสริมและดำเนินการด้านนี้อย่างจริงจัง ไม่ว่าจะเป็นการประกาศใช้ พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2477 พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2484 พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2499 และในปี 2501-2507 ผู้บริหารกระทรวงสาธารณสุขในยุคนั้นถึงเห็นความสำคัญของงานด้านนี้ จึงได้จัดส่งบุคลากรไปศึกษาดูงานต่างประเทศ เช่น อินเดีย อังกฤษ และประเทศอื่น ๆ ในทวีปยุโรป และเริ่มมีการเรียนการสอนวิชาอาชีวอนามัยเป็นวิชาเสริมให้แก่นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จนกระทั่งเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2528 ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ซึ่งบังคับให้นายจ้างที่ประกอบกิจการต่าง ๆ เช่น การทำเหมืองแร่ แร่อุตสาหกรรม การก่อสร้าง และการขนส่ง ซึ่งมีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป ในสถานประกอบการจะต้องจัดให้มี “เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (จป.)” อย่างน้อยแห่งละ 1 คน เพื่อให้ทำหน้าที่ดำเนินการด้านการจัดการความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของลูกจ้างในสถานประกอบการ ในปี พ.ศ. 2540 มีการออกประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ลงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2540 กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (จป.) ในระดับต่าง ๆ ตามสถานประกอบการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐาน ระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร และระดับวิชาชีพ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานเหล่านี้มาจากหลายแหล่ง เช่น สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาหรือผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรของกระทรวงแรงงาน ทำให้มีบุคลากรด้านนี้มาช่วยในการพัฒนาทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมากขึ้น ในปี พ.ศ. 2542 กระทรวงอุตสาหกรรมโดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) จึงได้มาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (BS 8800: Guide to Occupational Health and Safety Management System Standards) มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงเป็นมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมว่าด้วย “ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (มอก.18000) ต่อมาได้มีการปรับปรุงมาตรฐานนี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และประกาศใช้มาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยฉบับใหม่ เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2542 โดยเปลี่ยนรหัสเป็น มอก. 18001:2542 ในปี พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.

2546 โดยให้ผู้ประกอบกิจการมีการตรวจวัด วิเคราะห์ และจัดทำรายงานสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับระดับความร้อน แสงสว่าง และเสียง อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง โดยมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ หรือผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์เป็นผู้รับรองรายงาน ในปี พ.ศ. 2549 กระทรวงแรงงาน ได้ออกกฎกระทรวงที่สำคัญ 2 เรื่อง คือ กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2549 และกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 โดยมีสาระสำคัญในการกำหนดคุณสมบัติและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน กำหนดเรื่องคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ตลอดจนหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ซึ่งนายจ้างในข่ายบังคับต้องจัดให้มีตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

2.1 ความหมายและความสำคัญของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง ลูกจ้างซึ่งนายจ้างแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพ (กฎกระทรวง, 2549)

ความสำคัญของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน สามารถอธิบายได้ดังนี้ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน โดยตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบแล้วจะเป็นผู้ประสานความต้องการของนายจ้างและลูกจ้างให้มีความสอดคล้องกัน และทำหน้าที่ลดช่องว่างระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง รวมทั้งทำหน้าที่เป็นตัวแทนของฝ่ายนายจ้างในการดูแลเอาใจใส่ด้านความปลอดภัยให้แก่ลูกจ้าง ตามประกาศกฎกระทรวงที่ได้กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 กำหนดให้สถานประกอบกิจการต้องแต่งตั้งลูกจ้างเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ประจำสถานประกอบกิจการอย่างน้อย 1 คน ทำงานเต็มเวลา เพื่อปฏิบัติงานเฉพาะด้านความปลอดภัย ในระดับต่าง ๆ ตามขนาดของสถานประกอบกิจการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง ระดับวิชาชีพ ระดับบริหาร

2.2 บทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

ความปลอดภัยในการทำงานจะเกิดขึ้นได้ต้องได้รับความร่วมมือร่วมใจตามหน้าที่ความรับผิดชอบของทุกคนในองค์กรนับตั้งแต่คณะผู้บริหารระดับสูง ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารงานด้านอาชีวอนามัยและ ความปลอดภัยสัมฤทธิ์

ผลตามเจตนารมณ์ ดังนั้นบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ จึงเป็นบทบาทของผู้ประสานงานระหว่างผู้บริหารและลูกจ้าง หรือระหว่างฝ่ายความปลอดภัยกับฝ่ายต่าง ๆ ภายในองค์กร และบทบาทในด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในฐานะเป็นผู้ให้คำแนะนำ ผู้ให้คำปรึกษา ผู้ตรวจประเมิน และผู้ประเมินผลงาน หน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ ตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และได้กำหนดรายละเอียดหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ ไว้ชัดเจน (กฎกระทรวง 2549)

ตามประกาศกฎกระทรวงได้กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 ได้กำหนดคุณสมบัติและหน้าที่รับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับหัวหน้างาน ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง ระดับวิชาชีพ ระดับบริหาร ตลอดจนคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ไว้ดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ต้องเป็นลูกจ้างระดับหัวหน้างานและมีคุณสมบัติเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1. ผ่านการฝึกอบรมตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด
2. เป็นหรือเคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ลงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2540

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1. สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีสาขาอาชีวอนามัย หรือเทียบเท่า
2. สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และได้ทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูงมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และผ่านการอบรมและทดสอบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนดจากหน่วยงานที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานรับรอง

3. เป็นหรือเคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ลงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2540 และผ่านการอบรมเพิ่มและทดสอบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนดจากหน่วยงานที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานรับรองในหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง

การปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ 18 (3) (4) และ (8) ทั้งนี้ ภายในห้าปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
 2. วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตราย รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกันหรือขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยเสนอต่อนายจ้าง
 3. ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน
 4. วิเคราะห์แผนงาน โครงการ รวมทั้งข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่าง ๆ และเสนอแนะมาตรการความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง
 5. ตรวจสอบประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการหรือมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน
 6. แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือ
 7. แนะนำ ฝึกสอน อบรมลูกจ้างเพื่อให้การปฏิบัติงานปลอดภัยจากเหตุอันจะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงาน
 8. ตรวจวัดและประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือดำเนินการร่วมกับบุคคลหรือหน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้รับรองหรือตรวจสอบเอกสารหลักฐานรายงานในการตรวจสอบสภาพแวดล้อมในการทำงานภายในสถานประกอบการ
 9. เสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบการ และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง
 10. ตรวจสอบหาสาเหตุ และวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ซ้ำ
 11. รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล จัดทำรายงาน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง
 12. ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย
- สมาคมวิศวกรความปลอดภัยอเมริกัน (American Society of Safety Engineers: ASSE) ได้กำหนดหน้าที่รับผิดชอบสำหรับตำแหน่งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ (Safety Professional) ไว้ดังนี้ (วินทนี พันธุ์ประสิทธิ์, 2550, น. 12-15)

1. การชี้แจงและประเมิน (Appraisal) ปัญหาอุบัติเหตุและความสูญเสีย
 - 1.1 พัฒนาวิธีการชี้แจงและประเมินปัญหาอุบัติเหตุและความสูญเสียที่อาจเกิดจากระบบและกระบวนการผลิตโดยการศึกษาอย่างละเอียดเกี่ยวกับอันตราย วิเคราะห์เกี่ยวกับอันตรายที่มีอยู่
 - 1.2 การเตรียมการอธิบายผลการวิเคราะห์ความสูญเสียที่จะเกิดขึ้น
 - 1.3 ทบทวนระบบทั้งหมดเพื่อกำหนดสิ่งที่จะเกิดความผิดพลาด ซึ่งรวมถึงความผิดพลาดของมนุษย์ และผลกระทบที่จะมีต่อความปลอดภัยของระบบ โดยชี้แจงความผิดพลาดที่เกิดขึ้น ชี้แจงจุดอ่อนที่พบในนโยบาย มาตรการ วัตถุประสงค์ และการปฏิบัติงาน
 - 1.4 ทบทวนรายงานการประสบอันตรายที่เกิดการบาดเจ็บ เจ็บป่วย โรคจากการทำงาน ทรัพย์สินเสียหาย
 - 1.5 การให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรฐานต่าง ๆ
 - 1.6 การศึกษาวิจัยในปัญหาทางเทคนิคทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
 - 1.7 พิจารณาความจำเป็นที่ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาช่วยประเมินสถานการณ์ที่เกิดอาจเป็นอันตรายในการทำงาน
 - 1.8 การศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อมั่นใจว่าสิ่งแวดล้อมการทำงานไม่ทำให้เกิดอันตรายทั้งกายและใจของผู้ปฏิบัติงาน
2. การพัฒนาวิธีการป้องกันอุบัติเหตุ และควบคุมความสูญเสีย
 - 2.1 การกำหนดวิธีการป้องกันและควบคุมที่เน้นการกำจัดสาเหตุของอุบัติเหตุ
 - 2.2 จัดสร้างระบบให้มีกระบวนการความปลอดภัยเข้าไปในการปฏิบัติการของทุกฝ่าย
 - 2.3 พัฒนานโยบาย กฎ มาตรฐาน และขั้นตอนการดำเนินงานที่ถูกบรรจุเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการปฏิบัติงานขององค์การ
 - 2.4 บรรจุข้อกำหนดด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเข้าไปในลักษณะสมบัติของการจัดซื้อ การว่าจ้างผู้รับเหมา
 - 2.5 เป็นที่ปรึกษาให้กับฝ่ายต่าง ๆ และผู้ปฏิบัติงานในเรื่องความปลอดภัยในแต่ละระยะของการทำงาน – วางแผน ออกแบบ พัฒนา และติดตั้ง
 - 2.6 ร่วมทำงานในการพิจารณาคัดเลือกและกำหนดงานให้กับบุคลากรทำงานโดยพิจารณาถึงความสามารถและข้อจำกัดทางร่างกายของบุคลากรนั้น ๆ

2.7 ปรีกษาหรือในประเด็นความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ตั้งแต่การวางแผนการออกแบบพัฒนา ตกแต่ง และทดสอบ

2.8 ทบทวนความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีและอุปกรณ์เครื่องมือ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

3. การสื่อสารข้อมูลข่าวสารการป้องกันควบคุมอุบัติเหตุความสูญเสียไปยังผู้เกี่ยวข้องโดยตรง

3.1 วิเคราะห์และแปลความหมายของสถิติการประสบอันตราย และจัดทำเป็นรายงาน

3.2 สื่อสารข้อเสนอแนะการควบคุม ขั้นตอนการดำเนินงาน และ โปรแกรมที่จะกำจัดหรือลดโอกาสเกิดอันตราย

3.3 ใช้สื่อการสื่อสารที่เหมาะสมเพื่อสื่อสาร ไปยังผู้มีอำนาจการตัดสินใจ พิจารณาดำเนินการตามที่เสนอแนะ

3.4 จัดเตรียมการให้คำปรึกษาและแนะนำในเรื่องชนิดและช่องทางการสื่อสารเรื่องการป้องกันและควบคุมอุบัติเหตุและความสูญเสีย โดยไม่ใช้เวลามากและมีประสิทธิภาพ

4. การวัดและการประเมินผลประสิทธิผลของการป้องกันควบคุมอุบัติเหตุและความสูญเสียและสิ่งทีควรปรับปรุงเพื่อได้รับผลที่มากที่สุด

4.1 จัดทำเทคนิคการตรวจวัดเพื่อจะได้ประเมินผลเป็นระยะ ๆ อย่างเป็นระบบ

4.2 พัฒนาวิธีที่จะประเมินค่าใช้จ่ายในการควบคุม เพื่อทราบถึงประสิทธิผลและการมีส่วนช่วยในการลดอุบัติเหตุและความสูญเสีย

4.3 จัดหาข้อมูลข่าวสารย้อนกลับเกี่ยวกับประสิทธิผลของมาตรการควบคุมและการเปลี่ยนแปลงหรือการปรับปรุงที่จำเป็น

2.3 สารสนเทศด้านชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน

2.3.1 กลุ่มวิชาที่เกี่ยวข้องกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน

ปราโมทย์ เชี่ยวชาญ (2553, น. 21-24) อธิบายว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานนั้นเกี่ยวข้องกับศาสตร์หรือกลุ่มวิชาการ ที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างสาขาวิชาการต่าง ๆ หลากหลายสาขาวิชา ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มวิชาการที่สำคัญ ๆ 4 กลุ่มหลัก ได้แก่

1) *กลุ่มวิชาสุขศาสตร์อุตสาหกรรม* เป็นกลุ่มวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับการตระหนัก ประเมิน และการควบคุมปัจจัยสิ่งแวดล้อมหรือสภาวะแวดล้อมที่มีอยู่หรือเกิดจากสถาน

ประกอบการที่อาจเป็นสาเหตุของการเจ็บป่วย ชีวิตความเป็นอยู่ สุขภาพที่ทรุดโทรมหรือทำให้เกิดความไม่สุขสบายต่อคนงาน เนื้อหาวิชา เช่น ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสุขศาสตร์อุตสาหกรรม ประเภทหรือองค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมในการทำงาน อันตรายของสิ่งแวดล้อมการทำงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อมการทำงาน การบ่งชี้ปัญหาสิ่งแวดล้อมการทำงาน หลักการทั่วไปในการประเมินปัญหาสิ่งแวดล้อมการทำงาน วิธีการประเมินสิ่งแวดล้อมในการทำงานในแต่ละองค์ประกอบ เช่น การประเมินความร้อน แสง สี เสียง ความสั่นสะเทือน อุณหภูมิ และความกดดันบรรยากาศ การใช้เครื่องมือตรวจวัดทางสุขศาสตร์อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์และการแปลผลสิ่งแวดล้อมในการทำงาน การประเมินอันตรายต่อสุขภาพของคนงาน หลักการทั่วไปในการควบคุมสิ่งแวดล้อมในการทำงาน วิธีการควบคุมสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตรายต่อการทำงาน การควบคุมสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตรายในการทำงานทางวิศวกรรม เช่น การควบคุมเสียง แสงสว่าง ความร้อน รั้งสี ฝุ่นละออง สารเคมี ไอระเหย ระบบระบายอากาศในโรงงานอุตสาหกรรม การตรวจสอบการทำงานของระบบควบคุมสิ่งแวดล้อม การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสุขศาสตร์อุตสาหกรรม เช่น หน้ากากป้องกันสารเคมี ที่ครอบหูลดเสียง เป็นต้น

2) *กลุ่มวิชาอาชีวอนามัย* เป็นกลุ่มวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ความปลอดภัยในการทำงานลักษณะต่าง ๆ เทคโนโลยีความปลอดภัย การจัดการด้านความปลอดภัยและการบริหารงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในสถานประกอบการ เนื้อหาวิชา เช่น ความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอุบัติเหตุ การสอบสวนการวิเคราะห์และการรายงานอุบัติเหตุ การวิเคราะห์ความสูญเสีย การจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน การวิเคราะห์เพื่อความปลอดภัย การตรวจหาความปลอดภัย หลักการควบคุมป้องกันอุบัติเหตุ การจัดการความปลอดภัยกระบวนการผลิต การจัดการความปลอดภัยนโยบายและการวางแผนงานด้านความปลอดภัย สารสนเทศด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การสื่อสาร การฝึกอบรม การรณรงค์และการประชาสัมพันธ์เพื่อความปลอดภัย การบริหารจัดการอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การออกแบบอาคารและการวางผังโรงงานที่ปลอดภัย การบำรุงรักษาอาคารเพื่อความปลอดภัย การสุขาภิบาลโรงงาน ความปลอดภัยในการทำงานกับเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น หม้อไอน้ำ ถัง ความดัน ปั่นจั่น เครื่องมือกล ความปลอดภัยเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายและการจัดเก็บวัสดุ การบำรุงรักษาเพื่อความปลอดภัย การป้องกันและระงับอัคคีภัย การจัดทำแผนฉุกเฉิน เป็นต้น

3) *กลุ่มวิชาการยศาสตร์ และจิตวิทยาในการทำงาน* เป็นกลุ่มวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดและการปรับปรุงสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับสรีรวิทยาและจิตวิทยาของมนุษย์ในการทำงาน เนื้อหาวิชา เช่น หลักการและวิธีการทางด้านการยศาสตร์ จิตวิทยาในการ

ทำงานที่เกี่ยวข้องกับการยศาสตร์ การวัดขนาดสัดส่วนของร่างกายมนุษย์ ความสามารถและข้อจำกัดในการทำงานของมนุษย์ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ เครื่องจักรและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน การจัดหรือปรับปรุงสถานที่ทำงาน สภาพการทำงาน และวิธีการทำงานให้เหมาะสมกับลักษณะของงานและตัวผู้ปฏิบัติงาน การออกแบบและการเลือกใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ให้เหมาะสมตามหลักการยศาสตร์ ความเครียดและความเมื่อยล้าจากการทำงาน การสำรวจทางด้านการยศาสตร์ การประเมินปัญหาสุขภาพด้านร่างกายและจิตใจเนื่องจากการจัดสภาพการทำงานที่ไม่เหมาะสมทางด้านการยศาสตร์และจิตวิทยาในการทำงาน แนวทางแก้ไขปัญหาทางด้านการยศาสตร์และจิตวิทยาในการทำงาน เป็นต้น

4) *กลุ่มวิชาอาชีวเวชศาสตร์* เป็นกลุ่มวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ทางการแพทย์และสาธารณสุขศาสตร์ในการดูแลสุขภาพของลูกจ้าง การเฝ้าระวัง การป้องกัน การตรวจวินิจฉัย โรคที่เกิดจากการประกอบอาชีพ เนื้อหาวิชา เช่น ความรู้ด้านอาชีวศาสตร์ กลไกการทำงานของร่างกายภายใต้สภาวะแวดล้อมที่มีผลต่อผู้ประกอบอาชีพ สาเหตุและลักษณะของการเกิดโรคที่เกิดจากการประกอบอาชีพ หลักการวินิจฉัยโรคเบื้องต้น ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์โรคจากการประกอบอาชีพ การเฝ้าระวังสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพและการป้องกันโรคจากการประกอบอาชีพ หลักการทางพิษวิทยา กระบวนการเป็นพิษของสารเคมี กลไกและปฏิกิริยาของร่างกายเมื่อได้รับสารพิษ หลักการทดสอบและการกำหนดมาตรฐานสารเคมีในสิ่งแวดล้อมและในร่างกายมนุษย์ คำนวณอันตราย เครื่องมือวิเคราะห์ด้านพิษวิทยา สารเคมีที่สำคัญและใช้กันมากจากกิจการทางอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม การประเมินความเสี่ยงด้านสุขภาพ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับระบบสุขภาพ การจัดการระบบบริการสุขภาพในประเทศไทย ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานระบบสุขภาพด้านต่าง ๆ กับงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ความรู้พื้นฐานด้านวิทยาการระบาด ธรรมชาติของการเกิดโรค การวิจัยทางวิทยาการระบาด การประยุกต์ใช้วิธีการทางวิทยาการระบาดในงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เป็นต้น

นอกจากจะศึกษาในกลุ่มวิชาหลัก 4 กลุ่มแล้ว ยังมีความจำเป็นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และมาตรฐานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รวมถึงด้านสังคมศาสตร์ เช่น หลักการบริหารจัดการ กระบวนการทำงานเป็นทีม หลักมนุษยสัมพันธ์ การประสานงาน การนิเทศงาน การควบคุมคุณภาพงาน เทคนิคการสอนงาน การอบรมและประชาสัมพันธ์ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เหล่านี้เป็นต้น

2.3.2 *กฎหมายที่เกี่ยวข้องด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย*

กฎหมายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน และให้ความเป็นธรรมแก่ทั้งนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่ง

มีหลายฉบับ ทั้งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและอีกหลายฉบับที่ไม่ได้เน้นเกี่ยวกับงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยแต่ก็มีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันภาวะที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ซึ่งกฎหมายเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (สุดาว เลิศวิสุทธิ์ไพบูลย์, 2546, น. 408-473) แบ่งออกได้ดังนี้คือ

1) *กฎหมายแรงงานเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย* เป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองให้มีการใช้แรงงานอย่างเป็นธรรม การจ่ายค่าตอบแทนและการจัดสวัสดิการที่เหมาะสมแก่ลูกจ้าง ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดสภาพการทำงานอย่างปลอดภัย เช่น

(1) พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

(2) ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง คณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ลงวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ.2538

(3) ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ลงวันที่ 31 มีนาคม 2540

(4) กฎกระทรวง เรื่องกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

2) *กฎหมายโรงงานและกฎหมายควบคุมอาคาร* เป็นกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติเพื่อป้องกัน ระวัง บรรเทาอันตรายและความเสียหายที่อาจเกิดแก่ผู้ปฏิบัติงานและบุคคลภายนอก ตลอดจนการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เช่น พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และกฎหมายควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543

3) *กฎหมายเงินทดแทนและกฎหมายประกันสังคม* เป็นกฎหมายที่ให้ ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างเมื่อประสบอันตราย เจ็บป่วยหรือถึงแก่ความตายเนื่องมาจากการทำงาน แต่ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายมิใช่เนื่องมาจากการทำงาน หรือมีเหตุที่ทำให้ต้องขาดรายได้หรือมีรายได้น้อยลง ก็จะมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามกฎหมายประกันสังคม เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของตนและครอบครัว เช่น พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ลงวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2537 และ พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ลงวันที่ 3 กันยายน 2533

2.3.3 มาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ด้วยความสำคัญองระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จึงมีหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ ได้พัฒนาและกำหนดรูปแบบมาตรฐานการจัดการขึ้นและเป็นที่รู้จักของนักวิชาการและเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ ได้แก่

1) *มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย: ข้อกำหนด ตามมาตรฐานเลขที่ มอก. 18001-2542 (Occupational health and safety management system : specification)* ในประเทศไทยโดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้ดำเนินการ ในเชิงรุก กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม : ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (Occupational Health and Safety Management Systems Standards) มอก. 18000 ในปี พ.ศ. 2540 เป็นฉบับแรก และได้ดำเนินการแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์มากขึ้น เป็นฉบับในปี พ.ศ. 2542 (ปัจจุบัน) โดยใช้มาตรฐานอังกฤษ BS8800 : Guide to Occupational Health and Safety (OH&S) Management Systems เป็นแนวทางเพื่อใช้ในการจัดทำระบบตลอดจนครอบคลุมถึงแนวทางการป้องกันปัญหาด้านสุขภาพ สามารถลดอุบัติเหตุ ป้องกันอุบัติเหตุต่าง ๆ ต่อผู้ปฏิบัติงานและสังคมโดยรอบ ทั้งในองค์กรเอง และนอกองค์กร รวมทั้งในชุมชนใกล้เคียง

2) *BSI, Occupational Health and Safety Management System- Guide* สถาบันมาตรฐานสหราชอาณาจักร (British Standards Institute : BSI) ได้ประกาศใช้มาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ซึ่งเรียกว่า BS 8800 เป็นครั้งแรกเมื่อปี 1996 ต่อมาได้ปรับปรุงใหม่ในปี 2004 ซึ่งมีขอบเขต (Scope) และการนำไปใช้ดังนี้

(1) *การออกแบบและการดำเนินงานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย*

(2) *การประเมินผลการดำเนินงานตามระบบที่ออกแบบไว้ โดยยึดแนวทางการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง*

(3) *การสัมพันธ์หรือการบูรณาการระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับระบบการจัดการอื่น*

3) *OSHA, Voluntary Protection Program (VPP)* เป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยของประเทศสหรัฐอเมริกาได้เสนอรูปแบบระบบการจัดการทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ขึ้นเมื่อปี 1980 ถือเป็นข้อเสนอแนะ สำหรับสถานประกอบการในสหรัฐอเมริกาที่ต้องการควบคุมความเสี่ยงและคุ้มครองความปลอดภัยให้กับคนงาน ข้อเสนอแนะนี้ ไม่ถือเป็นกฎหมายที่ต้องปฏิบัติ ขอบเขตการนำไปใช้ VPP เป็นโปรแกรมการจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่สามารถใช้กับได้กับสถานประกอบการทุกประเภทและทุกขนาด หากเป็นสถานประกอบการประเภทขบวนการผลิต (Process Industry) ใช้รูปแบบการจัดการที่เรียกว่า Process Safety Management ของ OSHA จะมีความเหมาะสมกว่า ส่วนระดับการรับรอง ในการพัฒนาระบบ VPP ของโรงงานนั้น OSHA ได้กำหนดระดับของการรับรองเป็น 3 ระดับ คือ

(1) ระดับ STAR เป็นระดับการรับรองขั้นสูงสุด โรงงานที่มีการดำเนินการขั้นสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพถ้าได้ระดับนี้จะมีการประเมินทุก 3 ปี แต่โรงงานต้องทำการประเมินเองทุกปี

(2) ระดับ MERIT เป็นการรับรองโรงงานที่แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจที่จะดำเนินงานที่ดี และให้ความจำนงที่จะก้าวไปสู่ระดับ STAR จะทำประเมินซ้ำเพื่อการรับรองในระยะเวลา 1-1.5 ปี

(3) ระดับ DEMONSTRATION สำหรับโรงงานที่มีข้อมูลการดำเนินงานในระดับที่ยังไม่ถึงระดับทั้งสองข้างต้น ทาง OSHA จะรับรองอยู่ในระดับ DEMONSTRATION เพื่อแสดงถึงการยอมรับในความพยายามดังกล่าวของโรงงาน

4) WorkSafe Western Australia, WorkSafe Plan เป็นหน่วยที่รับผิดชอบด้านการป้องกันควบคุมอันตรายที่เกิดจากการทำงาน WorkSafe ของรัฐออสเตรเลียตะวันตกได้พัฒนาระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยขึ้นเรียกว่า WorkSafe Plan และมีการมอบรางวัลให้กับโรงงานที่ประสบความสำเร็จในการนำระบบดังกล่าวไปปฏิบัติด้วย ซึ่งมี 2 ระดับคือ Silver & Gold Certificates ขอบเขตการใช้งาน เนื่องจาก WorkSafe Plan เป็นระบบการจัดการระบบหนึ่ง จึงสามารถนำไปใช้ในองค์กรทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นโรงงานอุตสาหกรรมชนิดใดขนาดใดหรือโรงพยาบาลก็ตาม ส่วนระดับของการรองรับ ประกอบด้วย

(1) ระดับ Silver Certificate เป็นระดับรางวัลที่ยกย่องชมเชยสถานประกอบการที่มีความพยายามในการนำ WorkSafe Plan ไปใช้ในองค์กร องค์กรนั้น สามารถนำข้อกำหนดต่าง ๆ ของ WorkSafe Plan ไปใช้อย่างได้ผล

(2) ระดับ Gold Certificate เป็นรางวัลที่ยกย่องให้กับสถานประกอบการที่ประสบความสำเร็จอย่างในการนำข้อกำหนดของ WorkSafe Plan ไปใช้อย่างได้ผลยิ่ง

2.3.4 ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตาม ILO-OSH 2001

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization – ILO) เป็นองค์การด้านแรงงานที่มีเป้าหมายในการส่งเสริม มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการคุ้มครองดูแลคนงานให้ปลอดภัยจากอันตราย การบาดเจ็บ การเจ็บป่วย โรค การเสียชีวิตและปลอดภัยจากอุบัติเหตุใด ๆ ที่เกิดจากการทำงาน

2. เพื่อเป็นกรอบงานระดับชาติ (National Framework) ในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยภายใต้การสนับสนุนโดยกฎหมาย หรือข้อบังคับของรัฐ

3. เพื่อใช้เป็นข้อเสนอแนะในระดับองค์กรเกี่ยวกับการบูรณาการส่วนต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้มีส่วนร่วมของทุกคนในองค์กรและปรับปรุง อย่างต่อเนื่อง

องค์การแรงงานระหว่างประเทศได้จัดทำแนวปฏิบัติระบบการจัดการ อาชีวอนามัยและความปลอดภัยเป็นแบบสมัครใจ ไม่มีภาระผูกพันทางกฎหมาย มาตรฐานหรือ ข้อบังคับใด ๆ ของรัฐ รวมทั้งไม่ได้กำหนดให้ต้องมีการขอใบรับรองระบบดังกล่าว (Certification) ควรมีองค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบในเรื่อง นโยบาย การจัดการ การวางแผนและการนำไปใช้ การประเมินผล และการดำเนินการปรับปรุง โดยกำหนดเรื่องนโยบายและความหมาย เป็น 2 ประเด็นคือ

ประเด็นที่ 1 ลักษณะของหลักการที่ควรนำมาปฏิบัติในการจัดทำนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยขององค์กร

ประเด็นที่ 2 การมีส่วนร่วมของพนักงาน มุ่งเน้นให้นายจ้างแสดงภาวะผู้นำ ด้วยการประกาศนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยขององค์กร เพื่อแสดงถึง ทัศนคติ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายในการดำเนินงาน มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของคนในองค์กรเป็นสำคัญ และต้องมีความสอดคล้องกลมกลืนกับการจัดการด้านอื่น ๆ ขององค์กร และถือว่าการมีส่วนร่วมของพนักงานเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการดำเนินการ ต้องร่วมมือกันทั้งสองฝ่าย แบบทวิภาคี

2.3.5 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ไม่ว่าจะเป็น ภาครัฐบาล ภาคเอกชน นายจ้าง ลูกจ้าง ซึ่งในแต่ละฝ่ายจำเป็นต้องมีบทบาทหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้อง และจะต้องให้ความร่วมมือกันอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

1) **หน่วยงานระหว่างประเทศ** หน่วยงานที่มีการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมี 2 หน่วยงาน คือ องค์การอนามัยโลก (World Health Organization : WHO) มีบทบาทหน้าที่ในการจัด โปรแกรมการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัย จัดพิมพ์และเผยแพร่เอกสารที่เกี่ยวข้อง ทำการศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาและบ่งชี้ปัญหาด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย พัฒนากลวิธีในการตรวจวัด ประเมิน และควบคุมความเสี่ยงจากสิ่งคุกคามสุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพ และ องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO) มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานเพื่อ ส่งเสริมความยุติธรรมในสังคม ให้การรับรองและเคารพสิทธิมนุษยชน ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความเป็นธรรมในการใช้แรงงาน การเพิ่มผลผลิต การยกมาตรฐานความเป็นอยู่ของลูกจ้าง ให้ความช่วยเหลือประเทศสมาชิกในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งด้านประกันสังคมและสหกรณ์

2) **หน่วยงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของต่างประเทศ** เช่น หน่วยงานของสหรัฐอเมริกา มีการพัฒนางานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง มีหน่วยงานกำกับดูแล คือ

(1) สำนักงานบริหารความปลอดภัยและอาชีวอนามัย (Occupational Safety and Health Administration : OSHA) มีหน้าที่กำหนด ปรับปรุง มาตรฐานความปลอดภัย และ มาตรฐานสิ่งแวดล้อมในการทำงานต่าง ๆ ตรวจสอบ สืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับความปลอดภัยและ สุขภาพในสถานประกอบการ ร้องศาลให้มีการควบคุมสถานการณ์ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ ปรึกษากับผู้ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันการเจ็บป่วยจากการทำงาน พัฒนาโปรแกรมและจัดเก็บ เกี่ยวกับสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

(2) สถาบันความปลอดภัยและอาชีวอนามัยแห่งชาติ (National Institute for Occupational Safety and Health : NIOSH) มีหน้าที่ศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดมาตรฐานด้าน อาชีวอนามัย และมาตรฐานสิ่งแวดล้อมในการทำงานเสนอแก่ OSHA กำหนดเป็นกฎหมายต่อไป ทำข้อมูลข่าวสารด้านอาชีวอนามัย เผยแพร่ข่าวสารสำคัญและวิธีการใช้อุปกรณ์เครื่องมืออย่าง ถูกต้อง การป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ ให้คำแนะนำด้านสาธารณสุขอุตสาหกรรม ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการให้บริการทางการแพทย์

(3) สมาคมนักวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรมภาครัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา (American Conference of Governmental Industrial Hygienists : ACGIH) มีหน้าที่พัฒนามาตรฐาน สุขศาสตร์อุตสาหกรรม เสนอแนะค่าที่ยอมรับได้ (Threshold Limit Value : TLV) ซึ่งเป็นค่าที่คาด ว่าผู้ปฏิบัติงานจะสัมผัสกับสิ่งคุกคามสุขภาพอนามัยในการทำงาน

3) หน่วยงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยภายในประเทศ ได้แก่

(1) กระทรวงแรงงาน มีหน้าที่รับผิดชอบในการร่างกฎหมายแรงงาน เป็นกฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงาน และ ป้องกันอุบัติเหตุในสถานประกอบการ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้ กรมสวัสดิการและ คู่คุ้มครองแรงงาน ประกอบด้วย กองตรวจความปลอดภัย สถาบันความปลอดภัยในการทำงาน กลุ่มงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานพื้นที่ 10 พื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร และ 75 จังหวัดทั่ว ประเทศ สำนักงานประกันสังคม ประกอบด้วย สำนักงานกองทุนเงินทดแทน ศูนย์ฟื้นฟู สมรรถภาพแรงงาน สำนักงานประกันสังคมจังหวัด

(2) กระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจสอบ โรงงานเพื่อพิจารณาอนุญาตให้ตั้งและประกอบกิจการ โรงงาน การป้องกันอุบัติเหตุอันตรายหรือ เหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากเครื่องจักรกล การใช้วัตถุระเบิด วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ เพื่อให้เกิด ความปลอดภัยในการทำงาน ตลอดจนการจัดให้ลูกสุขอนามัย และยังมีหน้าที่เป็นฝ่ายสวัสดิภาพ สำหรับควบคุมดูแลเรื่องสุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพเหมืองแร่เพื่อให้ความคุ้มครองแก่ แรงงาน ประกอบด้วยหน่วยงานต่าง ๆ คือ โรงงานอุตสาหกรรม ประกอบด้วย สำนักทะเบียน

โรงงาน สำนักควบคุมและตรวจโรงงาน สำนักเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมในโรงงาน สำนักควบคุมวัตถุอันตราย สำนักเทคโนโลยีความปลอดภัย ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(3) *กระทรวงสาธารณสุข* มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานอาชีวอนามัยโดยดำเนินงานแลให้บริการเพื่อดูแลสุขภาพอนามัยของผู้ประกอบการอาชีพทุกอาชีพทั้งด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม เหมืองแร่ ป่าไม้ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้ กรมควบคุมโรค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุขในส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์/ทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน

(4) *กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* ประกอบด้วย สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ กรมทรัพยากรธรณี

(5) *กระทรวงเกษตรและสหกรณ์* มีหน้าที่เกี่ยวกับวิชาการด้านเกษตร ควบคุมการเก็บรักษาและการใช้วัตถุมีพิษ ยาฆ่าแมลงในงานเกษตรกรรมและการสาธารณสุข เพื่อให้เกษตรกรหรือผู้เกี่ยวข้องได้มีความปลอดภัยและสุขภาพดี ประกอบด้วยหน่วยงานต่าง ๆ คือ กรมวิชาการเกษตร มีหน้าที่ในการศึกษา ค้นคว้า วิจัยทดลองและพัฒนาวิชาการด้านเกษตรกรรม ตลอดจนเครื่องจักรที่เกี่ยวข้องและนำความรู้ที่ได้ถ่ายทอดแก่ส่วนราชการต่าง ๆ และเกษตรกร

(6) *สำนักคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.)* *สำนักนายกรัฐมนตรี* มีหน้าที่ดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2538 ได้แก่ ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุเนื่องจากการจราจรทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ อุบัติเหตุเนื่องจากการทำงานหรืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในบ้านหรือในที่สาธารณะ

(7) *กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.)* *กระทรวงมหาดไทย* มีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บท วางมาตรการ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันบรรเทาและฟื้นฟูจากสาธารณภัย และมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญจัดทำนโยบาย วางมาตรการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาระบบ ป้องกัน เตือนภัย ส่งเสริมการมีส่วนร่วม สร้างเครือข่ายป้องกัน ฝึกอบรมในการป้องกัน อำนวยการและประสานการป้องกัน ช่วยเหลือ บรรเทาและฟื้นฟูสภาพพื้นที่ทั้งภายใน และภายนอกประเทศ

(8) *สำนักอนามัย* มีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนการจัดบริการด้านส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค ดำเนินการตามกฎหมายด้านสาธารณสุข การสุขาภิบาลอาหาร การอาชีวอนามัยการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม เผยแพร่เทคโนโลยีด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกัน

โรค การควบคุมสิ่งแวดล้อมภายในอาคารสถานที่และชุมชน และควบคุมพฤติกรรม การดูแลรักษา สุขภาพ

(9) สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร ฝ่ายโยธา มีหน้าที่บริการ ประชาชนด้านสาธารณสุข ควบคุมบังคับการเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคาร การขออนุญาตก่อสร้าง ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ มีหน้าที่ตรวจสอบควบคุม ปรับปรุงด้านสุขลักษณะและเหตุรำคาญ ของสถานประกอบการประเภทต่าง ๆ เช่น การขออนุญาตประกอบการที่เป็นอันตรายต่อ สุขภาพ

(10) เทศบาล (ส่วนท้องถิ่นในจังหวัด) งานสุขภาพและอนามัย สิ่งแวดล้อม ดูแลด้านงานชีวอนามัย งานสุขภาพและอนามัย งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีหน้าที่ทำแผนป้องกันบรรเทาสาธารณภัย ฝึกซ้อมเจ้าหน้าที่ สนับสนุนเจ้าหน้าที่วิทยากร

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

ณัฐพงษ์ ปานศิริ (2558) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัด สุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในเขตโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัด สุราษฎร์ธานี จำนวน 84 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพเป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 30-40 ปี สถานภาพสมรส สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีอายุงาน เฉลี่ย 8 ปี และทำงานในสถานประกอบการขนาดกลาง มีการรับรู้ตามแบบแผนความเชื่อด้าน สุขภาพทั้ง 3 ด้าน คือ การรับรู้โอกาสเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุในระดับมาก ปานกลาง และมาก ตามลำดับ มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานในระดับมาก ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม ด้านความปลอดภัยในการทำงาน คือ แหล่งที่มาของคำแนะนำได้แก่ กรมสวัสดิการและคุ้มครอง แรงงานมากที่สุด ตามด้วยมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และ ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา แหล่งข้อมูลได้แก่ สื่อเอกสาร สิ่งตีพิมพ์และป้ายต่าง ๆ แหล่งที่ใช้บ่อย ที่สุดคือ วิทยุ การรับรู้โอกาสเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ การรับรู้ความรุนแรงหลังการเกิดอุบัติเหตุ และการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคในการป้องกันอุบัติเหตุ

ลลิตา กรองแก้ว (2551) ทำการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในจังหวัดปทุมธานี ตามกฎกระทรวง เรื่องกำหนดมาตรฐานในการบริหารและจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะของสถานประกอบการ ความรู้ ทักษะ และ การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในการทำงานกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในจังหวัดปทุมธานี ตามกฎกระทรวง เรื่องกำหนดมาตรฐานในการบริหารและจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 171 คน ผลการวิจัยพบว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารจากการประชุมในสถานประกอบการเพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารนอกเหนือจากการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัย รongลงมา รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของนโยบายด้านความปลอดภัยของสถานประกอบการอย่างรวดเร็วและถูกต้อง ซึ่งในสถานประกอบการมีแหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านวิชาการ ด้านความปลอดภัย เช่น ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต นอกเหนือจากนี้ ได้รับการฝึกอบรมเพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ หรือได้ไปปฏิบัติงาน ไปประชุมทางวิชาการต่าง ๆ การทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในจังหวัดปทุมธานี ได้รับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็ว

ชัยวัฒน์ ทิพย์ลัมย์ (2543) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัย 2) ศึกษาปัจจัยที่มีอำนาจพยากรณ์พฤติกรรมด้านความปลอดภัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 230 คน ผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่แรงงาน หน่วยสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา จากเพื่อนร่วมงาน และได้รับคำแนะนำน้อยที่สุดจากแหล่งบุคคลในครอบครัว ส่วนแหล่งข้อมูลที่ได้จากสื่อต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้รับคำแนะนำจากสื่อเอกสารมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ แหล่งสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ จากป้ายต่าง ๆ และจากโทรทัศน์ น้อยที่สุดได้จากวิทยุ

อรอุมา สืบกระพัน (2552) ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการสารสนเทศและพฤติกรรม การแสวงหาสารสนเทศของวิศวกร บริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) สำนัก

ปฏิบัติการส่วนภูมิภาค – ภาคเหนือ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการสารสนเทศของวิศวกร บริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) สำนักปฏิบัติการส่วนภูมิภาค – ภาคเหนือ 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศของวิศวกร บริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) สำนักปฏิบัติการส่วนภูมิภาค – ภาคเหนือ ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยวิศวกรของบริษัทฯ จำนวน 103 คน จาก 4 ส่วนงาน ได้แก่ ส่วนงาน Technical Operation – North ส่วนงาน Access Network ส่วนงาน Core Network และส่วนงาน Maintenance Center ในจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง พิชณุโลก และนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า การใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศพบว่ามีการใช้สารสนเทศจากเพื่อน/ผู้ร่วมงานในระดับมาก ใช้สารสนเทศจากผู้บังคับบัญชา จากการอบรม/การประชุมระดับปานกลาง การใช้สารสนเทศด้านประเภทสารสนเทศพบว่ามีการใช้สารสนเทศจากหนังสือ คู่มือการปฏิบัติงาน เอกสารการประกอบการอบรม/ประชุม แผนที่ อินเทอร์เน็ต และอินเทอร์เน็ตในระดับมาก การใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศพบว่ามีการใช้สารสนเทศเกี่ยวกับสถานีฐานและข้อมูลทางธุรกิจในระดับมาก ประสบปัญหาเกี่ยวกับแหล่งและการใช้สารสนเทศร้อยละ 86.4 รายการปัญหาเกี่ยวกับแหล่งและการใช้สารสนเทศ ได้แก่ แหล่งสารสนเทศอยู่ไกลจากที่ทำงาน สารสนเทศประเภทสิ่งพิมพ์ที่มีอยู่ในหน่วยงานมีจำนวนไม่เพียงพอ มีข้อจำกัดด้านเวลาในการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ มีข้อจำกัดด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สารสนเทศของบุคลากรในหน่วยงาน และมีข้อจำกัดด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ รายการปัญหาที่ประสบในระดับมากคือสารสนเทศประเภทสิ่งพิมพ์ที่มีอยู่ในหน่วยงานมีจำนวนไม่เพียงพอ

อรวรรณ อัญญาวัฒน์ (2548) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้สารสนเทศบนเว็บไซต์ด้านวิศวกรรมไฟฟ้าของวิศวกรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้สารสนเทศบนเว็บไซต์ด้านวิศวกรรมไฟฟ้า ของวิศวกรไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในด้านสถานที่ใช้ วิธีการใช้ ความถี่ในการใช้ระยะเวลา และบริการที่ใช้บนอินเทอร์เน็ต ตลอดจนปัญหาในการใช้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ วิศวกรของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคส่วนกลาง จำนวน 209 คน ผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ รูปแบบที่ใช้คือ ข้อความเนื้อหาเต็ม ใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้สารสนเทศที่มีอายุ 1-5 ปี ประเภทคู่มือการปฏิบัติงาน ใช้สารสนเทศที่มีอายุ 6-10 ปี ประเภทสิทธิบัตร ใช้สารสนเทศที่มีอายุ 10 ปีขึ้นไป ประเภทคู่มือปฏิบัติงานมาตรฐาน และสิทธิบัตร ส่วนสารสนเทศที่ไม่จำกัดอายุใช้วิทยานิพนธ์ และดุษฎีนิพนธ์มากที่สุดสำหรับแหล่งสารสนเทศที่ใช้คือ องค์กรด้านมาตรฐาน ปัญหาในการใช้สารสนเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ คือ สายสื่อสารมีความเร็วต่ำทำให้ได้รับสารสนเทศล่าช้า ปัญหาด้านเว็บไซต์ที่มีสารสนเทศที่ต้องการมีการจำกัดสิทธิให้ได้เฉพาะสมาชิกเท่านั้น ส่วนปัญหาที่เกี่ยวกับผู้ใช้ที่เป็น

ปัญหาหนักที่สุดคือ ปัญหาด้านภาษาซึ่งเป็นอุปสรรคในการติดต่อสื่อสาร และค้นหาข้อมูลข่าวสารที่เป็นภาษาอังกฤษ

สินีนาถ เอื้อจิตอนันกุล (2548) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้สารสนเทศบนเครือข่าย อินทราเน็ตของวิศวกรและช่างเทคนิค: กรณีศึกษา กลุ่มบริษัทยูคอม มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการใช้สารสนเทศของวิศวกรและช่างเทคนิคกลุ่มบริษัทยูคอมบนเครือข่ายอินทราเน็ต (2) เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของวิศวกร และช่างเทคนิคกลุ่มบริษัทยูคอมบนเครือข่ายอินทราเน็ต และ (3) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้สารสนเทศของวิศวกรและช่างเทคนิคกลุ่มบริษัทยูคอมบนเครือข่ายอินทราเน็ต ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ วิศวกรและช่างเทคนิคกลุ่มบริษัทยูคอม จำนวน 425 คน ผลการวิจัยพบว่า วิศวกรและช่างเทคนิคกลุ่มบริษัทยูคอมส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์การใช้เพื่อการปฏิบัติงานภายในองค์กร เพื่อการสืบค้นติดต่อสื่อสาร และเพื่อการเรียนรู้ตามลำดับ ด้านปัญหาการใช้สารสนเทศมากที่สุดได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์มีไม่เพียงพอ เนื่องจากส่วนใหญ่ต้องไปปฏิบัติงานนอกสถานที่ ดังนั้นองค์กรจึงจัดเตรียมเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ใช้สำหรับส่วนกลางเท่านั้น ในบางครั้งอาจเกิดกรณีใช้ในเวลาเดียวกันจึงทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Tsung – Chin Hu และคณะ (2010) ได้ศึกษาระดับความเป็นผู้นำด้านความปลอดภัยของผู้จัดการฝ่ายปฏิบัติการ นายจ้าง และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพและพัฒนาความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อทำนายวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงาน ศึกษาในคนงานบริษัทโทรคมนาคม โดยใช้แบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์ พบว่า บทบาทของผู้นำด้านความปลอดภัยทุกระดับส่งผลต่อวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Susan Rao (2008) กล่าวในงานวิจัยว่า การสร้างและรักษาวัฒนธรรมความปลอดภัยด้วยตนเองอย่างยั่งยืน โดยการขับเคลื่อนที่สำคัญของวัฒนธรรมความปลอดภัยในหลาย ๆ องค์กรต้องมีการควบคุม การตรวจสอบ การฝึกอบรมความปลอดภัย และแนะนำพนักงานเพื่อให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานความปลอดภัย อย่างไรก็ตามปัจจัยที่เห็นได้ชัด เช่น เครือข่ายความสัมพันธ์และความไว้วางใจทางสังคมในหมู่พนักงาน เป็นต้น ซึ่งถือเป็นหนทางสังคมด้านความปลอดภัยในองค์กรดูเหมือนจะยังมีอิทธิพลต่อการยังชีพของวัฒนธรรมความปลอดภัยในองค์กร และยังสามารถทำลายความปลอดภัยให้เสื่อมสภาพ ทำให้เกิดหนทางสังคมในวัฒนธรรมความปลอดภัยและนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ ถ้าไม่มีวิธีการมีส่วนร่วม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้วิธีการเก็บข้อมูล ด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

ตารางที่ 3.1 จำนวนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งตามพื้นที่ ที่จัดโดยกลุ่มงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน

พื้นที่	กลุ่มงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	จำนวน
1	เขตคูสิต ป้อมปราบศัตรูพ่าย พระนคร สัมพันธวงศ์	250
2	เขตจตุจักร ดอนเมือง บางเขน บางซื่อ หลักสี่ เขตจตุจักร	1,278
3	เขตดินแดง พญาไท ราชเทวี ห้วยขวาง	2,520
4	สาทร ยานนาวา บางคอแหลม บางรัก ปทุมวัน เขตสาทร	320

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

พื้นที่	กลุ่มงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	จำนวน
5	บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ บางพลัด ธนบุรี คลองสาน	763
6	เขตบางแค ภาษีเจริญ คลิ่งชัน หนองแขม ตรงข้าม สน คลิ่งชัน	1,250
7	เขตบางขุนเทียน บางบอน จอมทอง ทุ่งครุ ราษฎร์บูรณะ สุขสวัสดิ์ 33	2,235
8	เขตบางนา พระโขนง ประเวศ วัฒนา คลองเตย เขตประเวศ	1,104
9	เขตวังทองหลาง บางกะปิ คันนายาว คลองจั่น หัวหมาก รามอินทรา บึงกุ่ม คลองกุ่ม ลาดพร้าว นวมินทร์ 98	230
10	เขตลาดกระบัง หนองจอก สายไหม คลองสามวา มีนบุรี สะพานสูง	1,695
รวม		11,645

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน 5 % โดยใช้สูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ค่าความคลาดเคลื่อนสูงสุดที่ยอมรับให้มีได้

$$n = \frac{11,645}{1+11,645(.05)^2}$$

$$n = 386$$

ดังนั้น $n = 386$ คน

จากการคำนวณ ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 386 คน และสำรองไว้เพื่อแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ อีก 14 คน รวมเป็นจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 400 คน ผู้วิจัยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (sample random sampling) โดยนำชื่อเขตพื้นที่ต่าง ๆ มาจับฉลากออกมา จำนวน 4 เขตพื้นที่ จากทั้งหมด 10 เขตพื้นที่ ได้แก่

1. พื้นที่ 3 ดินแดง พญาไท ราชเทวี ห้วยขวาง
2. พื้นที่ 7 บางขุนเทียน บางบอน จอมทอง ทุ่งครุ ราษฎร์บูรณะ
3. พื้นที่ 8 บางนา พระโขนง ประเวศ วัฒนา คลองเตย ประเวศ
4. พื้นที่ 10 ลาดกระบัง หนองจอก สายไหม คลองสามวา มีนบุรี สะพานสูง

สุขสวัสดิ์ 33

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (quota sampling) กำหนดกลุ่มตัวอย่างพื้นที่ละเท่าๆ กัน คือ เขตพื้นที่ละ 100 คน

ขั้นที่ 3 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (convenience sampling) ตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง นิคมอุตสาหกรรมบางชัน นิคมอุตสาหกรรมอัญธานี และสถานที่ก่อสร้าง ภายในเขตพื้นที่ต่าง ๆ โดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างที่เต็มใจและสะดวกที่จะให้ข้อมูล ตามจำนวนตัวอย่างแต่ละเขตพื้นที่จนครบ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีวิธีการและกระบวนการสร้างตั้งแต่การศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ มีดังต่อไปนี้

2.1 นำข้อมูลรายละเอียดที่ศึกษาจากทฤษฎี เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ความต้องการสารสนเทศ แหล่งสารสนเทศ การใช้สารสนเทศ ปัจจัยส่วนบุคคล งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาวิเคราะห์เพื่อใช้ในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับ “เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร” (ภาคผนวก ก) โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา ฯลฯ จำนวน 8 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (check list)

ตอนที่ 2 สภาพการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพการใช้สารสนเทศ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตรวัดค่า 5 ระดับ (rating scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด รวมทั้งสิ้น 61 ข้อ ได้แก่

วัตถุประสงค์ของการใช้สารสนเทศ	จำนวน 12 ข้อ
แหล่งสารสนเทศ	จำนวน 19 ข้อ
ประเภทของสารสนเทศที่ใช้	จำนวน 14 ข้อ
รูปแบบของสารสนเทศ	จำนวน 3 ข้อ
ความทันสมัยของสารสนเทศ	จำนวน 5 ข้อ
ภาษาของสารสนเทศ	จำนวน 5 ข้อ
ประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการค้นหาสารสนเทศ	จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพการใช้สารสนเทศ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตรวัดค่า 5 ระดับ (rating scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด รวมทั้งสิ้น 21 ข้อ ได้แก่

ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศ	จำนวน 7 ข้อ
ปัญหาด้านเนื้อหาของสารสนเทศ	จำนวน 6 ข้อ
ปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ	จำนวน 4 ข้อ
ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 4 ปัญหาอื่น ๆ ที่พบ หรือข้อเสนอนั้นอื่น ๆ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ต้องการแจ้งแก่ผู้วิจัย

2.3 นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมตรวจพิจารณา แล้วนำมาปรับปรุงแบบสอบถามตามที่เสนอแนะ

2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขและปรับปรุง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ภาคผนวก ข) ตรวจพิจารณาความถูกต้อง ขอบเขตของเนื้อหา ความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษาและความชัดเจนของคำถามแต่ละข้อ เพื่อหาค่าความตรง (validity) (ภาคผนวก ค) หลังจากนั้น ผู้วิจัยนำไปปรับปรุงแก้ไขตามที่เสนอแนะ โดยคำนวณจากความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่ต้องการวัดกับคำถามที่สร้างขึ้น เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินด้วยคะแนน 3 ระดับ คือ (กรมวิชาการ, 2545 น. 65)

+1 = สอดคล้องหรือแน่ใจ

0 = ไม่แน่ใจ

-1 = ไม่สอดคล้องหรือแน่ใจ

ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ภาคผนวก ค) โดยใช้สูตรในการคำนวณดังนี้ (กรมวิชาการ, 2545 น. 65)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

R คือ คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.5 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมตรวจแก้และให้คำแนะนำอีกครั้ง แล้วปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาไปจัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.7 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จไปทดลองใช้ (try out) กับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถาม โดยการแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบเครื่องมือ จำนวน 30 คน เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2559 ณ การประชุมประจำเดือนของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำ สำนวน ภาษาและความชัดเจนของข้อความ

2.8 คำนวณหาค่าค่าเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิเคราะห์ค่าอัลฟา (alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปด้านสังคมศาสตร์ ได้ค่าความเที่ยงดังนี้

2.8.1 ผลการทดสอบความคิดเห็น ด้านวัตถุประสงค์ของการใช้สารสนเทศ ค่าสัมประสิทธิ์ของอัลฟา = .897

2.8.2 ผลการทดสอบความคิดเห็น ด้านแหล่งสารสนเทศ ค่าสัมประสิทธิ์ของอัลฟา = .934

2.8.3 ผลการทดสอบความคิดเห็น ด้านประเภทสารสนเทศ ค่าสัมประสิทธิ์ของอัลฟา = .915

2.8.4 ผลการทดสอบความคิดเห็น ด้านรูปแบบสารสนเทศ ค่าสัมประสิทธิ์ของอัลฟา = .933

2.8.5 ผลการทดสอบความคิดเห็น ด้านปัญหาการใช้สารสนเทศ ค่าสัมประสิทธิ์ของอัลฟา = .963

2.8.6 รวมค่าอัลฟาของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .977 ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาสูงกว่า 0.75 ถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีคุณภาพสูง สามารถนำไปเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป

2.9 นำผลการหาค่าความเที่ยงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจึงจัดทำสำเนาแบบสอบถามจำนวน 450 ชุด แล้วเตรียมเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการข้างต้น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขอนหนังสือจากสาขาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อขอความอนุเคราะห์จากหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล (ภาคผนวก จ)

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ด้วยตนเอง โดยเริ่มเก็บแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 15 มีนาคม 2559 ถึงวันที่ 20 พฤษภาคม 2559 ซึ่งได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 406 ฉบับ เมื่อนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์พบว่า แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด

3.3 นำแบบสอบถามมาลงรหัส นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วนำมาลงรหัสตามที่กำหนดรหัสไว้ล่วงหน้า เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Method) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราวัด 5 ระดับ โดยหาค่าเฉลี่ย (mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) โดยนำมาคิดค่าคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีผลต่อการใช้และปัญหาการใช้มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีผลต่อการใช้และปัญหาการใช้มาก
- 3 หมายถึง มีผลต่อการใช้และปัญหาการใช้ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีผลต่อการใช้และปัญหาการใช้น้อย
- 1 หมายถึง มีผลต่อการใช้และปัญหาการใช้น้อยที่สุด

การแปลความหมายใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์โดยใช้หลักช่วงคะแนนแต่ละช่วงเท่าๆ กัน (Class interval) ดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2549 น. 69-72)

ช่วงของการวัด

$$\begin{aligned}
 &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

ค่าคะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
4.21 – 5.00	มีผลต่อการใช้และปัญหาการใช้มากที่สุด
3.41 – 4.20	มีผลต่อการใช้และปัญหาการใช้มาก
2.61 – 3.40	มีผลต่อการใช้และปัญหาการใช้ปานกลาง
1.81 – 2.60	มีผลต่อการใช้และปัญหาการใช้น้อย
1.00 – 1.80	มีผลต่อการใช้และปัญหาการใช้น้อยที่สุด

ผู้วิจัยดำเนินการประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้านสังคมศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ดังนี้

4.1 ใช้ค่าร้อยละ วิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ภาพรวมของแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ซึ่งเป็นเรื่องของสภาพการใช้ และปัญหาการใช้ เช่น แหล่งสารสนเทศ เนื้อหาสารสนเทศ ภาษาสารสนเทศ ฯลฯ

4.3 การวิเคราะห์ด้วยสถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย (Test Differences Hypothesis)

4.3.1 ใช้สถิติ *t-Test* วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการใช้และปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร สำหรับข้อที่มีตัวแปรเพียง 2 กลุ่ม

4.3.2 ใช้สถิติ *F-Test* วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการใช้และปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร สำหรับข้อที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ดำเนินการและเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมาย และเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง ผู้รายงานได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
H_0	แทน	สมมติฐานหลัก
H_1	แทน	สมมติฐานรอง
t	แทน	การทดสอบค่าที (t-Test)
F	แทน	การทดสอบค่าเอฟ (F-Test)
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS.
(Statistical Package for Social Science.)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ระดับการศึกษา การได้มาซึ่งวุฒิการศึกษา ประเภทของสถานประกอบการ

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

n=406		
เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ชาย	197	48.5
หญิง	209	51.5
รวม	406	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 406 คน ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 ที่เหลือเป็นเพศชาย จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

n=406

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
21-25 ปี	104	25.6
26-30 ปี	136	33.5
31-35 ปี	69	17.0
36-40 ปี	37	9.1
41-45 ปี	13	3.2
46 ปีขึ้นไป	47	11.6
รวม	406	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 รองลงมา มีอายุระหว่าง 21-25 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 น้อยที่สุด มีอายุระหว่าง 41-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.2

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกประสบการณ์ในการทำงาน

n=406

ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1-3 ปี	190	46.8
มากกว่า 3 ปี	216	53.2
รวม	406	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 3 ปี จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 นอกนั้นมีประสบการณ์ในการทำงาน 1-3 ปี จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกระดับการศึกษา

n=406

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ต่ำกว่าปริญญาตรี	36	8.9
ปริญญาตรี	327	80.5
สูงกว่าปริญญาตรี	43	10.6
รวม	406	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจบการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 327 คน คิดเป็นร้อยละ 80.5 รองลงมา มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และน้อยที่สุด มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการได้มาซึ่งวุฒิทางการศึกษา

n=406

การได้มาซึ่งคุณวุฒิทางการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เรียนตามหลักสูตรของสถานศึกษา	295	72.7
ไม่ได้เรียนตามหลักสูตรของสถานศึกษา	111	27.3
รวม	406	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนตามหลักสูตรของสถานศึกษา จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 ที่เหลือไม่ได้เรียนตามหลักสูตรของสถานศึกษา จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ

n=406

ประเภทของสถานประกอบการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
การก่อสร้าง	117	52.0
การขนส่ง	90	22.2
การผลิตสิ่งทอถัก เครื่องประดับ	96	23.6
การผลิตอาหาร เครื่องดื่ม	103	25.4
รวม	406	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานประกอบการการก่อสร้าง จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาปฏิบัติงานอยู่ในสถานประกอบการการผลิตอาหาร เครื่องดื่ม จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 และน้อยที่สุด ปฏิบัติงานอยู่ในสถานประกอบการการขนส่ง จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์ในการสืบค้นสารสนเทศ

n=406

ประสบการณ์ในการสืบค้นสารสนเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
มี	353	86.9
ไม่มี	53	13.1
รวม	406	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสืบค้นสารสนเทศ จำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 86.9 ที่เหลือไม่มีประสบการณ์ในการสืบค้นสารสนเทศ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่สืบค้นสารสนเทศ

n=406

จำนวนครั้งที่สืบค้นสารสนเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
น้อยกว่า 1 ครั้ง	104	25.6
1-3 ครั้ง	146	36.0
4-6 ครั้ง	70	17.2
7-9 ครั้ง	36	8.9
10 ครั้งขึ้นไป	50	12.3
รวม	406	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สืบค้นสารสนเทศ 1-3 ครั้ง จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมา สืบค้นสารสนเทศ น้อยกว่า 1 ครั้ง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 และน้อยที่สุด สืบค้นสารสนเทศ 7-9 ครั้ง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพการใช้สารสนเทศ
ด้านวัตถุประสงค์ของการใช้สารสนเทศ

n=406

วัตถุประสงค์ของการใช้สารสนเทศ	\bar{X}	SD	ระดับ การใช้
ตรวจสอบ และเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมาย เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมใน การทำงาน	3.78	1.02	มาก
วิเคราะห์งานเพื่อชี้แจงอันตราย รวมทั้งกำหนดมาตรการ ป้องกัน หรือขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยเสนอต่อ นายจ้าง	3.55	1.03	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

n=406

วัตถุประสงค์ของการใช้สารสนเทศ	\bar{X}	SD	ระดับการใช้
ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน	3.45	1.01	ปานกลาง
แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน	3.51	1.13	มาก
ตรวจประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการกิจการให้ เป็นไปตามแผนงาน โครงการ หรือมาตรการความปลอดภัย ในการทำงาน	3.59	0.94	มาก
วิเคราะห์แผนงาน โครงการ รวมทั้งข้อเสนอแนะของ หน่วยงานต่างๆ และเสนอแนะมาตรการความปลอดภัยใน การทำงานต่อนายจ้าง	3.44	1.08	ปานกลาง
แนะนำฝึกสอน อบรมลูกจ้างเพื่อให้การปฏิบัติงานปลอดภัย จากเหตุอันจะทำให้เกิดความ ไม่ปลอดภัยในการทำงาน	3.82	1.03	มาก
ตรวจวัด และประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือ ดำเนินการร่วมกับบุคคล หรือหน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนกับ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้รับรอง หรือ ตรวจสอบเอกสารหลักฐาน รายงานในการตรวจสอบ สภาพแวดล้อมในการทำงานภายในสถานประกอบการ	3.46	0.97	ปานกลาง
เสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัย ในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบการ และ พัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง	3.66	0.96	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

n=406			
วัตถุประสงค์ของการใช้สารสนเทศ	\bar{X}	SD	ระดับการใช้
ตรวจสอบสาเหตุ และวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ชักช้า	3.49	1.03	ปานกลาง
รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล จัดทำรายงาน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง	3.59	1.05	มาก
ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย	3.87	0.95	มาก
รวม	3.60	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมใช้สารสนเทศตามวัตถุประสงค์ของการทำงาน โดยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, $SD = 0.80$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สารสนเทศตามวัตถุประสงค์ในการทำงาน ในระดับมาก ได้แก่ วัตถุประสงค์ด้านการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นๆ ตามที่นายจ้างมอบหมาย ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.95$) รองลงมาคือ มีวัตถุประสงค์เพื่อ แนะนำ ฝึกสอน อบรมลูกจ้างเพื่อให้การปฏิบัติงานปลอดภัยจากเหตุอันจะทำให้เกิดความ ไม่ปลอดภัยในการทำงาน ($\bar{X} = 3.82$, $SD = 1.03$) และน้อยที่สุด มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์งานเพื่อแนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน ($\bar{X} = 3.51$, $SD = 1.13$)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สารสนเทศตามวัตถุประสงค์ในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ตรวจสอบสาเหตุ และวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ชักช้า ($\bar{X} = 3.49$, $SD = 1.03$) รองลงมาได้แก่ ตรวจวัด และประเมินสภาพแวดล้อมในการ

ทำงาน หรือดำเนินการร่วมกับบุคคล หรือหน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้รับรอง หรือตรวจสอบเอกสารหลักฐาน รายงานในการตรวจสอบสภาพแวดล้อมในการทำงานภายในสถานประกอบกิจการ ($\bar{X} = 3.46, SD = 0.97$) และน้อยที่สุด ได้แก่ วิเคราะห์แผนงาน โครงการ รวมทั้งข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่างๆ และเสนอแนะมาตรการความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง ($\bar{X} = 3.44, SD = 1.08$)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพการใช้สารสนเทศ ด้านแหล่งสารสนเทศบุคคล

n=406			
แหล่งสารสนเทศบุคคล	\bar{X}	SD	ระดับการใช้
หัวหน้า / ผู้บังคับบัญชา	3.22	1.08	ปานกลาง
เพื่อนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพ หรือ เพื่อนร่วมอาชีพที่ทำงานในตำแหน่งอื่น เช่น เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับเทคนิค	3.56	0.89	มาก
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	3.43	0.95	ปานกลาง
วิทยากรในการประชุม / สัมมนา / อบรม / คู่มือ	3.49	0.72	ปานกลาง
ประสบการณ์ของตนเอง	3.81	0.83	มาก
รวม	3.50	0.83	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่า การใช้สารสนเทศจากแหล่งประเภทบุคคลของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.50, SD = 0.83$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง คิดเห็นว่า ส่วนมากใช้ประสบการณ์ตนเองในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81, SD = 0.83$) รองลงมา ได้แก่ เพื่อนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพ หรือ เพื่อนร่วมอาชีพที่ทำงานในตำแหน่งอื่น เช่น เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับเทคนิค ระดับการใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56, SD = 0.89$) และน้อยที่สุด ได้แก่ สอบถามจากหัวหน้า / ผู้บังคับบัญชา ระดับการใช้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22, SD = 1.08$)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพการใช้สารสนเทศ ด้านแหล่งสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์

n=406

แหล่งสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์	\bar{X}	SD	ระดับการใช้
เว็บไซต์สถาบันความปลอดภัยในการทำงาน http://www.nice.labour.go.th	3.14	1.22	ปานกลาง
เว็บไซต์สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย) www.shawpat.or.th	3.65	1.22	มาก
เว็บไซต์หน่วยงานด้านความปลอดภัยในการทำงานของกระทรวงแรงงานสหรัฐอเมริกา http://www.osha.gov	3.11	1.25	ปานกลาง
หน่วยงานของสหรัฐอเมริกาที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยการประสบอันตรายและการเป็นโรครจากการทำงาน http://www.cde.gov/niosh	2.58	1.15	ปานกลาง
เว็บไซต์เกี่ยวกับความปลอดภัยในงานก่อสร้าง เช่น กรมโยธาธิการ http://www.pwd.go.th กรุงเทพมหานคร http://www.bma.go.th	2.68	1.11	ปานกลาง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา http://www.krisdika.go.th			
เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีในภาคสถานประกอบการ เช่น http://www.diw.go.th , http://www.pcd.go.th , http://www.fda.moph.go.th , http://www.nfpa.com	3.32	1.19	ปานกลาง
เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับแรงงานสตรี เช่น สำนักงานประกันสังคม http://www.molsw.go.th/main.htm กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (กสร.) http://www.dlpw.go.th	2.62	1.05	ปานกลาง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

n=406

แหล่งสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์	\bar{X}	SD	ระดับการใช้
เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย เช่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันอัคคีภัยแห่งชาติ http://www.203.154.20.72	2.92	1.13	ปานกลาง
เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับโรคปอดจากการทำงาน เช่น สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ http://www.cri.or.th/ ชมรมอาชีพเวชศาสตร์ แห่งประเทศไทย http://hospital.moph.go.th/bureerum/occ/ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข http://www.anamai.moph.go.th	2.55	1.04	ปานกลาง
เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับด้านการขนส่งและการจราจร เช่น กระทรวงคมนาคม http://www.motc.go.th	2.54	1.15	ปานกลาง
เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับโรงงานสถานประกอบการกิจการ เช่น http://www.industry.go.th	3.17	1.11	ปานกลาง
เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับระบบมาตรฐานความปลอดภัย เช่น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์สถานประกอบการ (สมอ.) http://www.tisi.go.th	2.86	1.11	ปานกลาง
เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องทางด้านการยศาสตร์ (Ergonomics) http://ergonomics-iea.org	2.76	1.11	ปานกลาง
เว็บไซต์หน่วยงานเอกชนในประเทศไทย เช่น http://www.siamsafety.com , http://www.shethai.com , http://www.safetyliftthailand.com , http://www.jorpor.com	3.70	1.16	มาก
รวม	2.97	0.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 สภาพการใช้สารสนเทศ ด้านแหล่งสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$, $SD = 0.80$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในระดับมาก ได้แก่ เว็บไซต์หน่วยงานเอกชนในประเทศไทย เช่น www.siamsafety.com, www.shethai.com, www.safetylifthailan.com www.jorpor.com ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, $SD = 1.16$) รองลงมาได้แก่ เว็บไซต์สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย) www.shawpat.or.th ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, $SD = 1.22$)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับปานกลางได้แก่ เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีในภาคสถานประกอบการกิจการ เช่น <http://www.diw.go.th> , <http://www.pcd.go.th> , <http://www.fda.moph.go.th>, <http://www.nfpa.com> ($\bar{X} = 3.32$, $SD = 1.19$) รองลงมาได้แก่ เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับโรงงานสถานประกอบการกิจการ เช่น <http://www.industry.go.th> ($\bar{X} = 3.17$, $SD = 1.11$) และน้อยที่สุด ที่ใช้ในระดับปานกลาง ได้แก่ เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับด้านการขนส่งและการจราจร เช่น กระทรวงคมนาคม <http://www.motc.go.th> ($\bar{X} = 2.54$, $SD = 1.15$)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพการใช้สารสนเทศ ด้านเนื้อหาของสารสนเทศที่ใช้

n=406		
เนื้อหาของสารสนเทศที่ใช้	\bar{X}	SD
กฎหมายและข้อบังคับด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	4.23	0.88
มาตรฐานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและข้อกำหนดให้ปฏิบัติ	4.05	0.93
หนังสือตำราวิชาการที่เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.65	0.95
ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน	3.56	0.92
คู่มือเพื่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	3.66	0.93
นามสงเคราะห์ หรือ นามานุกรม เช่น สมุดโทรศัพท์	2.55	1.14

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

n=406

เนื้อหาของสารสนเทศที่ใช้	\bar{X}	SD	ระดับการใช้
วารสารด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม	2.98	1.09	ปานกลาง
นิตยสารความปลอดภัย เช่น safety magazine ของ jorpor.com	2.79	1.11	ปานกลาง
รายงานการวิจัย บทความย่อด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	2.90	1.09	ปานกลาง
รายงานการปฏิบัติงานปกติหรือเฉพาะกรณี	2.85	1.05	ปานกลาง
รายงานการประชุม เช่น รายงานการประชุมของคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม	3.33	1.07	ปานกลาง
รายงานสถิติเกี่ยวข้องกับด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	3.48	1.03	ปานกลาง
แผ่นภาพผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	3.47	1.10	ปานกลาง
แบบฟอร์มบันทึกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	3.53	1.10	มาก
รวม	3.36	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 สภาพการใช้สารสนเทศ ด้านเนื้อหาของสารสนเทศที่ใช้ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, $SD = 0.69$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สารสนเทศ ด้านเนื้อหาของสารสนเทศที่ใช้ในระดับมาก ได้แก่ กฎหมายและข้อบังคับด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, $SD = 0.88$) รองลงมาได้แก่ มาตรฐานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและข้อกำหนดให้ปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.05$, $SD = 0.93$) และน้อยที่สุด แบบฟอร์มบันทึกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ($\bar{X} = 3.53$, $SD = 1.10$)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สารสนเทศสภาพการใช้สารสนเทศ ด้านเนื้อหาของสารสนเทศที่ใช้อยู่ในระดับปานกลางได้แก่ รายงานสถิติเกี่ยวข้องกับด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.48$, $SD = 1.03$) รองลงมาได้แก่แผ่นภาพผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ($\bar{X} = 3.47$, $SD = 1.10$) และน้อยที่สุด ได้แก่ นามสงเคราะห์ หรือ นามานุกรม เช่น สมุดโทรศัพท์ ($\bar{X} = 2.55$, $SD = 1.14$)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพการใช้สารสนเทศ ด้านรูปแบบและประเภทเครื่องมือในการค้นหาสารสนเทศ

n=406

รูปแบบและประเภทเครื่องมือในการค้นหาสารสนเทศ	\bar{X}	SD	ระดับการใช้
รูปแบบของสารสนเทศ			
สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร นิตยสาร รายงานประจำปี เป็นต้น	3.14	1.15	ปานกลาง
สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ฐานข้อมูลออนไลน์ เว็บไซต์ เป็นต้น	3.78	1.08	มาก
สื่อโสตทัศน เช่น วิดิทัศน์ แอบบันทิกเสียง เป็นต้น	2.96	1.18	ปานกลาง
รวม	3.29	0.92	ปานกลาง
ประเภทเครื่องมือในการค้นหาสารสนเทศ			
Search Engine เช่น www.google.com, www.bing.com	4.11	1.13	มาก
หัวเรื่อง (Subject Heading) เช่น การทำงานบนที่สูง	3.51	1.07	มาก
ฐานข้อมูลออนไลน์ของสถาบันบริการสารสนเทศ (OPAC)	2.62	1.08	ปานกลาง
รวม	3.42	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 พบว่า การใช้สารสนเทศด้านรูปแบบของสารสนเทศ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$, $SD = 0.92$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง คิดเห็นว่า ส่วนมากใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ฐานข้อมูลออนไลน์ เว็บไซต์ เป็นต้นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, $SD = 1.08$) รองลงมา ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร นิตยสาร รายงานประจำปี เป็นต้นในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$, $SD = 1.15$) และน้อยที่สุด ได้แก่ สื่อโสตทัศน เช่น วิดิทัศน์ แอบบันทิกเสียง เป็นต้น ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$, $SD = 1.18$)

การใช้สารสนเทศด้านประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการค้นหาสารสนเทศ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$, $SD = 0.77$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง คิดเห็นว่า ส่วนมากใช้ Search Engine เช่น www.google.com, www.bing.com ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, $SD = 1.13$) รองลงมา ได้แก่ หัวเรื่อง (Subject Heading) เช่น การทำงานบนที่สูง เป็นต้นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$, $SD = 1.07$) และน้อยที่สุด ได้แก่ ฐานข้อมูลออนไลน์ของสถาบันบริการสารสนเทศ (OPAC) ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$, $SD = 1.08$)

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพการใช้สารสนเทศ

n=406

สภาพการใช้สารสนเทศ	\bar{X}	SD	ระดับมาก
ด้านวัตถุประสงค์	3.60	0.80	มาก
ด้านแหล่งสารสนเทศส่วนบุคคล	3.50	0.83	ปานกลาง
ด้านสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์	2.97	0.80	ปานกลาง
ด้านเนื้อหาของสารสนเทศที่ใช้	3.36	0.69	ปานกลาง
ด้านรูปแบบของสารสนเทศ	3.29	0.92	ปานกลาง
ด้านประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการค้นหาสารสนเทศ	3.42	0.77	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.36	0.59	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์สภาพการใช้สารสนเทศ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, $SD = 0.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับแรกได้แก่ สภาพการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, $SD = 0.80$) รองลงมา ได้แก่ ด้านแหล่งสารสนเทศส่วนบุคคล ($\bar{X} = 3.50$, $SD = 0.83$) และน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{X} = 2.97$, $SD = 0.80$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับ
วิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้สารสนเทศ
ด้านแหล่งสารสนเทศ

n=406

ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศ	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
แหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าถึงได้ยาก	3.04	0.97	ปานกลาง
แหล่งสารสนเทศบุคคลมีเวลาจำกัด ในการให้ข้อมูล	3.05	0.99	ปานกลาง
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยในการทำงานมีจำนวนน้อย	3.27	0.92	ปานกลาง
สถาบันบริการสารสนเทศ เช่น ห้องสมุดของหน่วยงานไม่มี สารสนเทศที่ต้องการ	3.28	1.13	ปานกลาง
สถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรด้านความปลอดภัยอาชีว อนามัย และสิ่งแวดล้อม จำนวนน้อย ไม่เพียงพอกับความต้องการ	3.22	0.98	ปานกลาง
สถาบันบริการสารสนเทศด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สิ่งแวดล้อม ตั้งอยู่ไกล เดินทางไม่สะดวก	3.37	1.03	ปานกลาง
สถาบันบริการสารสนเทศด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สิ่งแวดล้อม มีขั้นตอนการใช้บริการที่ยุ่งยาก	3.01	1.01	ปานกลาง
เวลาเปิด-ปิดของสถาบันบริการสารสนเทศด้านความปลอดภัย อา ชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม มีเวลาจำกัด หรือไม่ตรงกับเวลาว่าง	3.03	1.07	ปานกลาง
ภาพรวม	3.16	0.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.15 การวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้สารสนเทศ ด้านแหล่งสารสนเทศ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$, $SD = 0.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ สถาบันบริการสารสนเทศด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม ตั้งอยู่ไกล เดินทางไม่สะดวก ($\bar{X} = 3.37$, $SD = 1.03$) รองลงมาได้แก่สถาบันบริการสารสนเทศ เช่น ห้องสมุดของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ

($\bar{X} = 3.28$, $SD = 1.13$) และน้อยที่สุด ได้แก่ สถาบันบริการสารสนเทศด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม มีขั้นตอนการใช้บริการที่ยุ่งยาก ($\bar{X} = 3.01$, $SD = 1.01$)

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหา

n=406

ปัญหาด้านเนื้อหาสารสนเทศ	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นได้ไม่ตรงกับความต้องการ	2.94	0.85	ปานกลาง
เนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย เก่าเกินกว่าจะนำมาใช้ได้	3.13	1.01	ปานกลาง
เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาใช้	3.09	0.87	ปานกลาง
เนื้อหาสารสนเทศไม่ถูกต้องผิดพลาดไปจากสิ่งที่ควรจะเป็น	2.76	1.01	ปานกลาง
เนื้อหาสารสนเทศยากแก่การเข้าใจ	2.86	0.64	ปานกลาง
เนื้อหาสารสนเทศเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดปัญหาเรื่องการอ่าน	3.06	1.06	ปานกลาง
ภาพรวม	2.97	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 การวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$, $SD = 0.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ เนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย เก่าเกินกว่าจะนำมาใช้ได้ ($\bar{X} = 3.13$, $SD = 1.01$) รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาใช้ ($\bar{X} = 3.09$, $SD = 0.87$) และน้อยที่สุด ได้แก่ เนื้อหาสารสนเทศไม่ถูกต้องผิดพลาดไปจากสิ่งที่ควรจะเป็น ($\bar{X} = 2.76$, $SD = 1.01$)

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้สารสนเทศ
ด้านผู้ใช้สารสนเทศ

n=406

ปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
ผู้ที่มีภารกิจมากไม่มีเวลาในการค้นหา	3.06	0.90	ปานกลาง
ผู้ใช้ไม่สามารถค้นหาข้อมูลสารสนเทศด้วยตนเอง	2.63	1.07	ปานกลาง
ผู้ใช้ไม่สามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต	2.76	1.15	ปานกลาง
ผู้ใช้ขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล	2.31	1.12	น้อย
ภาพรวม	2.69	0.88	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้สารสนเทศด้านผู้ใช้สารสนเทศพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$, $SD = 0.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนมากปัญหาทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ ผู้ที่มีภารกิจมากไม่มีเวลาในการค้นหา ($\bar{X} = 3.06$, $SD = 0.90$) รองลงมา ได้แก่ ผู้ใช้ไม่สามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 2.76$, $SD = 1.15$) และน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้ใช้ขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล ($\bar{X} = 2.31$, $SD = 1.12$) ซึ่งปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้สารสนเทศ
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

n=406

ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
สภาพของคอมพิวเตอร์ และ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ล้าสมัย ทำให้เกิดปัญหาในการสืบค้น	2.69	1.08	ปานกลาง
เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน	2.63	1.16	ปานกลาง
มีปัญหาเรื่องไวรัสคอมพิวเตอร์ทำให้ไม่สามารถค้นข้อมูลได้	2.61	1.23	ปานกลาง
ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตขัดข้องเป็นประจำ	2.76	1.18	ปานกลาง
เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วที่ต่ำทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลช้า	2.94	1.20	ปานกลาง
ภาพรวม	2.72	1.01	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.72$, $SD = 1.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วที่ต่ำทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลช้า ($\bar{X} = 2.94$, $SD = 1.20$) รองลงมา ได้แก่ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตขัดข้องเป็นประจำ ($\bar{X} = 2.76$, $SD = 1.18$) และน้อยที่สุด ได้แก่ มีปัญหาเรื่องไวรัสคอมพิวเตอร์ทำให้ไม่สามารถค้นข้อมูลได้ ($\bar{X} = 2.61$, $SD = 1.23$)

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้สารสนเทศ

n=406

สภาพปัญหาการใช้สารสนเทศ	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศ	3.16	0.80	ปานกลาง
ปัญหาด้านเนื้อหาสารสนเทศ	2.97	0.77	ปานกลาง
ปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ	2.69	0.68	ปานกลาง
ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	2.72	1.01	ปานกลาง
ภาพรวม	2.89	0.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์สภาพปัญหาการใช้สารสนเทศ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$, $SD = 0.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.16$, $SD = 0.80$) รองลงมา ได้แก่ ปัญหาด้านเนื้อหาสารสนเทศ ($\bar{X} = 2.97$, $SD = 0.77$) และน้อยที่สุด ได้แก่ ปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ ($\bar{X} = 2.69$, $SD = 0.68$)

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา การได้มาซึ่งวุฒิทางการศึกษาในการปฏิบัติงาน และประเภทของสถานประกอบกิจการแตกต่างกันส่งผลให้การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ซึ่งประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 20 สมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศต่างกัน

H_0 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบเพศกับวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบระหว่างเพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับ วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ

วัตถุประสงค์การใช้	ชาย		หญิง		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
	ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.58	0.82	3.61		

n=406

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิจัย พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีเพศต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันใช้แหล่งสารสนเทศต่างกัน

H_0 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันใช้แหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบเพศกับการใช้แหล่งสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบระหว่างเพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับแหล่งสารสนเทศ

แหล่งสารสนเทศ	ชาย		หญิง		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
	แหล่งสารสนเทศบุคคล	3.44	0.67	3.56		
แหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์	2.91	0.80	3.03	0.79	-1.571	0.523

n=406

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิจัย พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีเพศต่างกันมีการใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันใช้เนื้อหาสารสนเทศต่างกัน

H_0 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับต่างกันใช้เนื้อหาสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบเพศกับการใช้เนื้อหาสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบเพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับเนื้อหา
สารสนเทศ

n=406

เนื้อหาสารสนเทศ	ชาย		หญิง		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.37	0.66	3.35	0.71	.368	0.309

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิจัย พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีเพศต่างกันมีการใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกัน ใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกัน ใช้ประเภทสารสนเทศต่างกัน

H_0 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกัน ใช้ประเภทสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับต่างกัน ใช้ประเภทสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบเพศกับการใช้ประเภทสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบเพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับประเภท
สารสนเทศ

n=406

ประเภทสารสนเทศ	ชาย		หญิง		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.26	0.89	3.32	0.94	.398	-0.715

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิจัย พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีเพศต่างกันมีการใช้ประเภทสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกัน ใช้ประเภทสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.5 ประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันใช้แหล่งสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันใช้แหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบประสิทธิภาพในการทำงานกับวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบระหว่างประสิทธิภาพในการทำงานกับวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ

วัตถุประสงค์การใช้	n=406				t.	Sig
	1-3 ปี		มากกว่า 3 ปี			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ตรวจสอบ และเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.62	1.66	3.92	0.84	-2.98	0.000*
วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตราย รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกัน หรือขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยเสนอต่อนายจ้างประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน	3.39	1.16	3.69	0.87	-2.94	0.000*
แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน	3.39	1.08	3.50	0.94	-1.03	0.035*

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

วัตถุประสงค์การใช้	n=406				t.	Sig
	1-3 ปี		มากกว่า 3 ปี			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ตรวจประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบกิจการให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการวิเคราะห์แผนงานโครงการ รวมทั้งข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่างๆ และเสนอแนะมาตรการความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง	3.56	1.01	3.62	0.87	-0.60	0.013*
แนะนำฝึกสอนอบรมลูกจ้างตรวจวัด และประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงานหรือดำเนินการร่วมกับบุคคล หรือหน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เป็นผู้รับรอง หรือตรวจสอบเอกสารหลักฐานรายงานในการตรวจสอบสภาพแวดล้อมในการทำงานภายในสถานประกอบกิจการ	3.61	1.02	4.00	1.00	-3.91	0.042*
เสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบกิจการ และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง	3.49	0.96	3.81	0.92	-3.34	0.054
ตรวจสอบสาเหตุ และวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ชักช้า	3.44	0.95	3.53	1.09	-9.39	0.040*
รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล จัดทำรายงาน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง	3.44	1.02	3.72	1.05	-2.67	0.885
ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย	3.75	0.88	3.98	0.99	-2.44	0.930
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.48	0.83	3.70	0.74	-2.86	0.006*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิจัย พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ 1) ตรวจสอบ และเสนอแนะให้นายจ้าง ปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน 2) มาตรการป้องกัน หรือขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยเสนอต่อนายจ้างประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน 3) ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน 4) ตรวจสอบประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการ หรือมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน 5) แนะนำฝึกสอนอบรมลูกจ้าง และ 6) ตรวจสอบสาเหตุ และวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ชักช้า

สมมติฐานย่อยที่ 1.6 ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกัน ใช้แหล่งสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้แหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบประสบการณ์ในการทำงานกับแหล่งสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบประสบการณ์ในการทำงานกับแหล่งสารสนเทศ

n=406

แหล่งสารสนเทศ	1-3 ปี		มากกว่า 3 ปี		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
แหล่งสารสนเทศบุคคล	3.46	0.63	3.49	0.61	-0.493	0.152
แหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์	3.51	1.02	3.49	0.61	0.266	0.104

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิจัย พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีการใช้แหล่งสารสนเทศทั้งแหล่งสารสนเทศบุคคลและแหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 : ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.7 ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันใช้เนื้อหาสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้เนื้อหาสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบประสบการณ์ในการทำงานกับเนื้อหาสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบประสพการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับเนื้อหาสารสนเทศ

n=406

เนื้อหาสารสนเทศ	1-3 ปี		มากกว่า 3 ปี		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.27	0.67	3.43	0.68	-2.40	0.861

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประสพการณ์ในการทำงานต่างกันมีการเนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 : ประสพการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.8 ประสพการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันใช้ประเภทสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ประสพการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้ประเภทสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประสพการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้ประเภทสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบประสพการณ์ในการทำงานกับประเภทสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบประสพการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับประเภทสารสนเทศ

n=406

รูปแบบสารสนเทศ	1-3 ปี		มากกว่า 3 ปี		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.24	0.88	3.33	0.94	-0.92	0.197

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีการใช้ประเภทสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 : ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้ประเภทสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.9 ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับการใช้แหล่งสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ F-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบระดับการศึกษาวัดดูประสงคการใช้สารสนเทศ

n=406						
วัตถุประสงค์การใช้	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ตรวจสอบและเสนอแนะให้ นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	2	12.682	6.341	6.273	0.002*
	ภายในกลุ่ม	403	407.368	1.011		
	รวม	405	420.049			
วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตราย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.359	1.679	1.577	0.208
	ภายในกลุ่ม	403	429.055	1.065		
	รวม	405	432.414			

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

n=406

วัตถุประสงค์การใช้	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	9.071	4.535	4.508	0.012*
	ภายในกลุ่ม	403	405.444	1.006		
	รวม	405	414.515			
แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและตามคู่มือ	ระหว่างกลุ่ม	2	5.591	2.796	2.210	0.111
	ภายในกลุ่ม	403	509.887	1.265		
	รวม	405	515.478			
ตรวจประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	2	16.239	8.120	9.520	0.000*
	ภายในกลุ่ม	403	343.704	1.265		
	รวม	405	359.943			
วิเคราะห์แผนงานโครงการ	ระหว่างกลุ่ม	2	26.513	13.256	12.098	0.000*
	ภายในกลุ่ม	403	441.569	1.096		
	รวม	405	468.081			
แนะนำฝึกสอนอบรมลูกจ้าง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.668	.834	.786	0.456
	ภายในกลุ่ม	403	427.477	1.061		
	รวม	405	429.145			
ตรวจวัดและประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	.235	.118	.123	0.884
	ภายในกลุ่ม	403	384.634	.954		
	รวม	405	384.869			
เสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.875	1.437	1.566	0.210
	ภายในกลุ่ม	403	369.896	.918		
	รวม	405	372.771			
ตรวจสอบสาเหตุและวิเคราะห์การประสบอันตราย	ระหว่างกลุ่ม	2	10.944	5.472	5.244	0.006*
	ภายในกลุ่ม	403	420.494	1.043		
	รวม	405	431.438			

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

n=406

วัตถุประสงค์การใช้	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล จัดทำรายงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.921	1.461	1.340	0.263
	ภายในกลุ่ม	403	439.387	1.090		
	รวม	405	442.308			
ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่ได้รับ มอบหมาย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.098	1.549	1.727	0.179
	ภายในกลุ่ม	403	361.495	.897		
	รวม	405	364.594			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	2	5.502	2.751	4.397	0.013*
	ภายในกลุ่ม	403	252.107	.626		
	รวม	405	255.923			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ ได้แก่ ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้าง ปฏิบัติตามกฎหมาย ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน ตรวจสอบประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการ วิเคราะห์แผนงานโครงการ และตรวจสอบสาเหตุและวิเคราะห์การประสบอันตราย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่อให้ทราบว่าคุณใดบ้างจึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.29-4.33

ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมาย

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		3.22	3.82	3.93
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.22	-	0.004*	0.008*
ปริญญาตรี	3.82		-	0.794
สูงกว่าปริญญาตรี	3.93			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.30 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		3.08	3.52	3.21
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.08	-	0.045*	0.857
ปริญญาตรี	3.52		-	0.157
สูงกว่าปริญญาตรี	3.21			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยใน

การทำงานโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับตรวจประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการ

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		3.39	3.47	3.44
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.39	-	0.000*	0.036*
ปริญญาตรี	3.47		-	0.561
สูงกว่าปริญญาตรี	3.44			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษาเกี่ยวกับวิเคราะห์แผนงานโครงการ

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		2.69	3.55	3.21
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.69	-	0.000*	0.095
ปริญญาตรี	3.55		-	0.129
สูงกว่าปริญญาตรี	3.21			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านวิเคราะห์แผนงานโครงการโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านวิเคราะห์แผนงานโครงการโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.33 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษาเกี่ยวกับตรวจสอบสาเหตุและวิเคราะห์การประสบอันตราย

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		2.97	3.55	3.44
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.97	-	0.006*	0.127
ปริญญาตรี	3.55		-	0.807
สูงกว่าปริญญาตรี	3.44			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจสอบสาเหตุและวิเคราะห์การ

ประสมอันตรายโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจสอบสาเหตุและวิเคราะห์การประสมอันตรายโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานย่อยที่ 1.10 ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้แหล่งสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้แหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับการใช้แหล่งสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ F-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.34 เปรียบเทียบระดับการศึกษากับแหล่งสารสนเทศ

แหล่งสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
แหล่งสารสนเทศบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	2.015	1.007	2.609	0.075
	ภายในกลุ่ม	403	155.597	.386		
	รวม	405	279.818			
แหล่งสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์	ระหว่างกลุ่ม	2	2.079	1.039	1.650	1.93
	ภายในกลุ่ม	403	253.845	.630		
	รวม	405	255.923			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการใช้แหล่งสารสนเทศบุคคลและแหล่งสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.11 ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้เนื้อหาสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันมีการใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ มีแตกต่างกันมีการใช้เนื้อหาสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับการใช้เนื้อหาสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ F-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.35 เปรียบเทียบระดับการศึกษากับเนื้อหาสารสนเทศ

เนื้อหาสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ค่าเฉลี่ยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.674	1.337	2.861	.058
	ภายในกลุ่ม	403	188.359	.467		
	รวม	405	191.033			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.12 ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้ประเภทสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันมีการใช้ประเภทสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ มีแตกต่างกันมีการใช้ประเภทสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับการใช้ประเภทสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ F-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.36 เปรียบเทียบระดับการศึกษากับเนื้อหาสารสนเทศ

ประเภทสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ค่าเฉลี่ยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.600	.300	.355	.701
	ภายในกลุ่ม	403	340.034	.844		
	รวม	405	340.634			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการใช้ประเภทสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.13 การได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้ต่างกัน

H_0 : การได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันวัตถุประสงค์การใช้ไม่แตกต่างกัน

H_1 : การได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันวัตถุประสงค์การใช้แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบการได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.37 เปรียบเทียบการได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ
กับวัตถุประสงค์การใช้

n=406

วัตถุประสงค์การใช้	เรียนตาม		ฝึกอบรม		t.	Sig
	หลักสูตร					
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ตรวจสอบ และเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.85	0.98	3.59	1.09	2.35	0.009*
วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตราย รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกัน หรือขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยเสนอต่อนายจ้างประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน	3.55	1.01	3.56	1.09	-0.07	0.752
แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน	3.45	0.98	3.46	1.08	-0.95	0.000*
ตรวจประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการ กิจการให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการ หรือมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน	3.47	1.02	3.59	1.37	1.52	0.000*
วิเคราะห์แผนงาน โครงการ รวมทั้งข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่างๆ และเสนอแนะมาตรการความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง	3.64	0.87	3.48	1.09	2.39	0.003*
แนะนำฝึกสอนอบรมลูกจ้าง	3.83	0.95	3.41	1.02	0.37	0.000*
ตรวจวัด และประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือดำเนินการร่วมกับบุคคล หรือหน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เป็นผู้รับรอง หรือตรวจสอบเอกสารหลักฐาน รายงานในการตรวจสอบสภาพแวดล้อมในการทำงานภายในสถานประกอบการ	3.48	0.95	3.41	1.02	0.67	0.237

ตารางที่ 4.37 (ต่อ)

วัตถุประสงค์การใช้	เรียนตาม		ฝึกอบรม		t.	Sig
	หลักสูตร					
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
เสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบกิจการ และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง	3.68	0.91	3.62	1.07	0.52	0.010*
ตรวจสอบสาเหตุ และวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน และรายงานผลรวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ชักช้า	3.52	0.95	3.41	1.22	0.87	0.000*
รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล จัดทำรายงาน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง	3.61	1.00	3.52	1.15	0.73	0.127
ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย	3.90	0.91	3.80	1.03	0.89	0.112
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.62	0.73	3.53	0.94	-0.97	0.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 ผลการวิจัย พบว่า การได้มาซึ่งคุณวุฒิวิชาชีพเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้แหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 : ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน ได้แก่ 1) ตรวจสอบ และเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน 2) แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน 3) ตรวจสอบประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบกิจการให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการ หรือมาตรการความปลอดภัย

ในการทำงาน 4) วิเคราะห์แผนงานโครงการ รวมทั้งข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่างๆ และเสนอแนะมาตรการความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง 5) แนะนำฝึกสอนอบรมลูกจ้าง 6) เสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบกิจการ และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง และ 7) ตรวจสอบสาเหตุ และวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ชักช้า

สมมติฐานย่อยที่ 1.14 การได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้แหล่งสารสนเทศต่างกัน

H_0 : การได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : การได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้แหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบการได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับการใช้แหล่งสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.38 เปรียบเทียบการได้มาซึ่งวุฒิกับแหล่งสารสนเทศ

แหล่งสารสนเทศ	เรียนตามหลักสูตร				ฝึกอบรม		t.	Sig
	เรียนตามหลักสูตร		ฝึกอบรม					
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD				
แหล่งสารสนเทศบุคคล	3.53	.89	3.42	.65	1.222	.972		
แหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์	2.96	.81	3.01	.75	-.538	.232		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 พบว่า การได้มาซึ่งวุฒิเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีการใช้แหล่งสารสนเทศทั้งแหล่งสารสนเทศบุคคล และแหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.15 การได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้เนื้อหาสารสนเทศต่างกัน

H_0 : การได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : การได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้เนื้อหาสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบการได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับการใช้เนื้อหาสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.39 เปรียบเทียบการได้มาซึ่งวุฒิกับเนื้อหาสารสนเทศ

เนื้อหาสารสนเทศ	เรียนตามหลักสูตร		ฝึกอบรม		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
เฉลี่ยรวม	3.364	.65	3.34	.77	.246	.067

n=406

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.39 พบว่า การได้มาซึ่งวุฒิเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีการใช้เนื้อหาสารสนเทศทั้งประเภทสารสนเทศ และรูปแบบสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.16 การได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้เนื้อหาสารสนเทศต่างกัน

H_0 : การได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : การได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้เนื้อหาสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบการได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับการใช้เนื้อหาสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.40 เปรียบเทียบการได้มาซึ่งวุฒิกับประเภทสารสนเทศ

เนื้อหาสารสนเทศ	เรียนตามหลักสูตร		ฝึกอบรม		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
	เฉลี่ยรวม	3.28	.92	3.32		

n=406

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.40 พบว่า การได้มาซึ่งวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างมีการใช้ประเภทสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.17 ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศต่างกัน

H_0 : ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับการใช้แหล่งสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ F-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.41 เปรียบเทียบประเภทของสถานประกอบการกับวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ

n=406

วัตถุประสงค์การใช้	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ตรวจสอบและเสนอแนะให้ นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	2	11.909	3.970	3.910	0.009*
	ภายในกลุ่ม	403	408.140	1.015		
	รวม	405	420.049			
วิเคราะห์งานเพื่อชี้แจงอันตราย	ระหว่างกลุ่ม	2	32.103	10.701	10.746	0.000*
	ภายในกลุ่ม	403	400.311	.996		
	รวม	405	432.414			
ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัย ในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	36.363	42.121	12.885	0.000*
	ภายในกลุ่ม	403	378.152	9.41		
	รวม	405	414.515			
แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตาม ข้อบังคับและตามคู่มือ	ระหว่างกลุ่ม	2	56.263	18.754	16.418	0.000*
	ภายในกลุ่ม	403	459.215	1.142		
	รวม	405	515.478			
ตรวจประเมินการปฏิบัติงาน ของสถานประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	2	19.516	6.505	7.682	0.000*
	ภายในกลุ่ม	403	340.428	.847		
	รวม	405	359.943			
วิเคราะห์แผนงานโครงการ	ระหว่างกลุ่ม	2	30.209	10.070	9.245	0.000*
	ภายในกลุ่ม	403	437.872	1.089		
	รวม	405	468.081			
แนะนำ ฝึกสอน อบรมลูกจ้าง	ระหว่างกลุ่ม	2	40.701	13.567	14.040	0.000*
	ภายในกลุ่ม	403	388.445	.966		
	รวม	405	429.145			
ตรวจวัด และประเมิน สภาพแวดล้อมในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	13.370	4.457	4.823	0.003*
	ภายในกลุ่ม	403	371.499	.924		
	รวม	405	384.869			

ตารางที่ 4.41 (ต่อ)

n=406

วัตถุประสงค์การใช้	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
เสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มี การจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	3	30.197	10.066	11.812	0.000*
	ภายในกลุ่ม	402	342.574	.852		
	รวม	405	372.771			
ตรวจสอบสาเหตุและวิเคราะห์ การประสบอันตราย	ระหว่างกลุ่ม	3	15.914	5.3058	5.132	0.002*
	ภายในกลุ่ม	402	415.524	1.034		
	รวม	405	431.438			
รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล จัดทำรายงาน	ระหว่างกลุ่ม	3	28.455	9.485	9.213	0.000*
	ภายในกลุ่ม	402	413.853	1.029		
	รวม	405	442.308			
ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่ได้รับ มอบหมาย	ระหว่างกลุ่ม	3	14.188	4.729	5.426	0.001*
	ภายในกลุ่ม	402	350.405	.872		
	รวม	405	364.594			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	3	22.489	7.496	12.817	0.000*
	ภายในกลุ่ม	402	235.120	.585		
	รวม	405	257.609			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.41 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบกิจการต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ ได้แก่ ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมาย วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตราย ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและตามคู่มือ ตรวจสอบประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการ วิเคราะห์แผนงานโครงการ แนะนำ ฝึกสอน อบรมลูกจ้าง ตรวจวัด และประเมิน

สภาพแวดล้อมในการทำงาน เสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการ ตรวจสอบสาเหตุและวิเคราะห์การประสบอันตราย รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูลจัดทำรายงาน และปฏิบัติงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่อให้ทราบว่าคุณได้บ้างจึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.42-4.53

ตารางที่ 4.42 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศกับตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมาย

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.86	3.90	3.88	3.49
ก่อสร้าง	3.86	-	0.995	1.000	0.054
ขนส่ง	3.90		-	0.999	0.045*
สิ่งทอ	3.88			-	0.061
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.49				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทขนส่งมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.43 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศกับตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมาย

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.86	3.90	3.88	3.49
ก่อสร้าง	3.86	-	0.995	1.000	0.054
ขนส่ง	3.90		-	0.999	0.045*
สิ่งทอ	3.88			-	0.061
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.49				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทขนส่งมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.44 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศกับวิเคราะห์งานเพื่อชั่ง
 ปรังอันตราย

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.83	3.42	3.77	3.15
ก่อสร้าง	3.83	-	0.039*	0.981	0.000*
ขนส่ง	3.42		-	0.131	0.144
สิ่งทอ	3.77			-	0.000*
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.15				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านวิเคราะห์งานเพื่อชั่งปรังอันตรายโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านวิเคราะห์งานเพื่อชั่งปรังอันตรายโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทขนส่ง และผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทสิ่งทอมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านวิเคราะห์งานเพื่อชั่งปรังอันตรายโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.45 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศกับประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.66	3.21	3.81	3.09
ก่อสร้าง	3.66	-	0.014*	0.721	0.000*
ขนส่ง	3.21		-	0.001*	0.854
สิ่งทอ	3.81			-	0.000*
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.09				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทขนส่งและผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทขนส่งมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทสิ่งทออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทสิ่งทอวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.46 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศกับแนะนำให้ผู้จ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือ

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		4.15	3.84	3.92	3.31
ก่อสร้าง	4.15	-	0.176	0.097	0.000*
ขนส่ง	3.84		-	0.997	0.000*
สิ่งทอ	3.92			-	0.001*
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.31				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านแนะนำให้ผู้จ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านแนะนำให้ผู้จ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทขนส่งมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านแนะนำให้ผู้จ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทสิ่งทอมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านแนะนำให้ผู้จ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานใน

สถานประกอบการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.47 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศกับตรวจประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการ

ประเภทของสถานประกอบการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.81	3.43	3.78	3.31
ก่อสร้าง	3.81	-	0.036*	0.996	0.001*
ขนส่ง	3.43		-	0.086	0.837
สิ่งทอ	3.78			-	0.005*
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.31				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการ โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการประเภทก่อสร้างมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการ โดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการประเภทขนส่ง และผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการประเภทสิ่งทอมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการ โดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.48 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านวิเคราะห์แผนงาน
โครงการ

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.57	3.41	3.76	3.02
ก่อสร้าง	3.57	-	0.749	0.636	0.002*
ขนส่ง	3.41		-	0.159	0.081
สิ่งทอ	3.76			-	0.000*
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.02				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านวิเคราะห์แผนงานโครงการโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านวิเคราะห์แผนงานโครงการโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทสิ่งทอมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านวิเคราะห์แผนงานโครงการโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.49 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านแนะนำฝึกสอน
อบรมลูกจ้าง

ประเภทของสถาน ประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร& เครื่องดื่ม
		4.15	3.84	3.92	3.31
ก่อสร้าง	4.15	-	0.171	0.382	0.000*
ขนส่ง	3.84		-	0.969	0.003*
สิ่งทอ	3.92			-	0.000*
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.31				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านแนะนำฝึกสอนอบรมลูกจ้างโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านแนะนำฝึกสอนอบรมลูกจ้างโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทขนส่งมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านแนะนำฝึกสอนอบรมลูกจ้างโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทสิ่งทอมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านแนะนำฝึกสอนอบรมลูกจ้างโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.50 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจวัดและประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.67	3.38	3.56	3.20
ก่อสร้าง	3.67	-	0.206	0.892	0.006*
ขนส่ง	3.38		-	0.634	0.666
สิ่งทอ	3.56			-	0.076
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.20				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจวัดและประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงานโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจวัดและประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงานโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.51 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการ

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.76	3.80	3.91	3.20
ก่อสร้าง	3.76	-	0.993	0.727	0.000*
ขนส่ง	3.80		-	0.893	0.000*
สิ่งทอ	3.91			-	0.000*
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.20				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.51 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการ โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการ โดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทขนส่งมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการ โดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทสิ่งทอมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการ โดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานใน

สถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.52 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจสอบสาเหตุและวิเคราะห์การประสบอันตราย

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.86	3.90	3.88	3.49
ก่อสร้าง	3.86	-	0.054	0.909	0.010*
ขนส่ง	3.90		-	0.281	0.973
สิ่งทอ	3.88			-	0.099
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.49				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจสอบสาเหตุและวิเคราะห์การประสบอันตรายโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านตรวจสอบสาเหตุและวิเคราะห์การประสบอันตราย โดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.53 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านรวมรวมสถิติ
วิเคราะห์ข้อมูลจัดทำรายงาน

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.95	3.49	3.61	3.24
ก่อสร้าง	3.95	-	0.016*	0.128	0.000*
ขนส่ง	3.49		-	0.870	0.420
สิ่งทอ	3.61			-	0.085
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.24				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านรวมรวมสถิติวิเคราะห์ข้อมูลจัดทำรายงาน โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านรวมรวมสถิติวิเคราะห์ข้อมูลจัดทำรายงาน โดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทขนส่งและประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.54 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านปฏิบัติงานกับความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้าง

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		4.09	3.98	3.81	3.60
ก่อสร้าง	4.09	-	0.879	0.213	0.002*
ขนส่ง	3.98		-	0.693	0.052
สิ่งทอ	3.81			-	0.471
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.60				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.54 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมายโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศด้านปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมายโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานย่อยที่ 1.18 ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้แหล่งสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างก็มีการใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างก็มีการใช้แหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับการใช้แหล่งสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ F-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.55 เปรียบเทียบประเภทของสถานประกอบการกับแหล่งสารสนเทศ

แหล่งสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
แหล่งสารสนเทศบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	3	6.557	2.186	4.763	.053
	ภายในกลุ่ม	402	184.476	.459		
	รวม	405	191.033			
แหล่งสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์	ระหว่างกลุ่ม	3	2.832	.944	1.123	.339
	ภายในกลุ่ม	402	337.802	.840		
	รวม	405	340.634			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.55 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีการใช้แหล่งสารสนเทศบุคคลและแหล่งสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 : ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีการใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.19 ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้เนื้อหาสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันใช้เนื้อหาสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับการใช้เนื้อหาสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ F-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.56 เปรียบเทียบประเภทของสถานประกอบการกับเนื้อหาสารสนเทศ

เนื้อหาสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ค่าเฉลี่ยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	6.557	2.186	4.763	.003*
	ภายในกลุ่ม	403	184.476	.459		
	รวม	405	191.033			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.56 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีการใช้เนื้อหาสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการต่างกันมีการใช้เนื้อหาสารสนเทศต่างกัน ได้แก่ หนังสือตำราวิชาการที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน คู่มือเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน นามสงเคราะห์หรือนามานุกรม เช่น สมุดโทรศัพท์ วารสารด้านความปลอดภัย รายงานการประชุม รายงานสถิติที่เกี่ยวข้องด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย แผ่นภาพผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และแบบฟอร์มบันทึกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่อให้ทราบว่าคุณได้บ้างจึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.57-4.65

ตารางที่ 4.57 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับหนังสือตำราวิชาการที่เกี่ยวกับความปลอดภัย

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.83	3.68	3.70	3.39
ก่อสร้าง	3.83	-	0.723	0.793	0.008*
ขนส่ง	3.68		-	0.999	0.207
สิ่งทอ	3.70			-	0.145
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.39				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.57 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีการใช้สารสนเทศด้านหนังสือตำราวิชาการที่เกี่ยวกับความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีการใช้สารสนเทศด้านหนังสือตำราวิชาการที่เกี่ยวกับความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.58 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.79	3.51	3.43	3.48
ก่อสร้าง	3.79	-	0.201	0.043*	0.097
ขนส่ง	3.51		-	0.941	0.995
สิ่งทอ	3.43			-	0.986
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.48				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.58 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันการใช้สารสนเทศด้านข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีการใช้สารสนเทศด้านข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทสิ่งทออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.59 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับคู่มือเพื่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.92	3.61	3.64	3.43
ก่อสร้าง	3.92	-	0.120	0.161	0.001*
ขนส่ง	3.61		-	0.998	0.588
สิ่งทอ	3.64			-	0.467
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.43				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.59 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีการใช้สารสนเทศด้านคู่มือเพื่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงานโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการประเภทก่อสร้างมีการใช้สารสนเทศด้านคู่มือเพื่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงานโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.60 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับนามสงเคราะห์

ประเภทของสถานประกอบการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		2.87	2.26	2.65	2.35
ก่อสร้าง	2.87	-	0.002*	0.539	0.008*
ขนส่ง	2.26		-	0.129	0.952
สิ่งทอ	2.65			-	0.321
อาหาร&เครื่องดื่ม	2.35				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.60 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีการใช้สารสนเทศด้านนามสงเคราะห์หรือนามานุกรม เช่น สมุดโทรศัพท์โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการประเภทก่อสร้างมีการใช้สารสนเทศด้านนามสงเคราะห์หรือนามานุกรม เช่น สมุดโทรศัพท์โดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการประเภทขนส่ง และประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.61 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับวารสารด้านความปลอดภัย

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.10	2.64	3.02	3.08
ก่อสร้าง	3.10	-	0.028*	0.959	0.999
ขนส่ง	2.64		-	0.131	0.053
สิ่งทอ	3.02			-	0.987
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.08				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.61 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีการใช้สารสนเทศด้านวารสารด้านความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีการใช้สารสนเทศด้านวารสารด้านความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทขนส่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.62 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับรายงานการประชุม

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.65	3.19	3.29	3.15
ก่อสร้าง	3.65	-	0.022*	0.110	0.006*
ขนส่ง	3.19		-	0.932	0.994
สิ่งทอ	3.29			-	0.813
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.15				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.62 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีการใช้สารสนเทศด้านรายงานการประชุมโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีการใช้สารสนเทศด้านรายงานการประชุมโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทขนส่งและประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.63 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับรายงานสถิติที่เกี่ยวข้องด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.77	3.46	3.44	3.20
ก่อสร้าง	3.77	-	0.184	0.132	0.001*
ขนส่ง	3.46		-	1.000	0.399
สิ่งทอ	3.44			-	0.452
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.20				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.63 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีการใช้สารสนเทศด้านรายงานสถิติที่เกี่ยวข้องด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีการใช้สารสนเทศด้านรายงานสถิติที่เกี่ยวข้องด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.64 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับแผนภาพผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.77	3.22	3.48	3.33
ก่อสร้าง	3.77	-	0.005*	0.287	0.000*
ขนส่ง	3.22		-	0.455	0.924
สิ่งทอ	3.48			-	0.815
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.33				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.64 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีการใช้สารสนเทศด้านแผนภาพผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีการใช้สารสนเทศด้านแผนภาพผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทขนส่ง และประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้น ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.65 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการใช้เนื้อหาสารสนเทศกับแบบฟอร์มบันทึกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร&เครื่องดื่ม
		3.77	3.49	3.49	3.33
ก่อสร้าง	3.77	-	0.244	0.231	0.012*
ขนส่ง	3.49		-	1.000	0.737
สิ่งทอ	3.49			-	0.724
อาหาร&เครื่องดื่ม	3.33				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.65 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีการใช้สารสนเทศด้านแบบฟอร์มบันทึกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้างมีการใช้สารสนเทศด้านแบบฟอร์มบันทึกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานย่อยที่ 1.20 ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน ใช้ประเภทสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันใช้ประเภทสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกันใช้ประเภทสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับการใช้ประเภทสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ F-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.66 เปรียบเทียบประเภทของสถานประกอบการกับประเภทสารสนเทศ

เนื้อหาสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ประเภทสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.832	.944	1.123	.339
	ภายในกลุ่ม	403	337.802	.840		
	รวม	405	340.634			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.66 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีการใช้รูปแบบสารสนเทศไม่แตกต่างกัน แต่ใช้ประเภทสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 : ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่างกัน ใช้ประเภทสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา การได้มาซึ่งวุฒิทางการศึกษาในการปฏิบัติงาน และ ประเภทของสถานประกอบการ ต่างกัน ปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน ซึ่งประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 20 สมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานย่อยที่ 2.1 เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศต่างกัน

H_0 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับแตกต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบเพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.67 เปรียบเทียบเพศกับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ

ปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ	ชาย		หญิง		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
	แหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าได้ยาก	2.94	0.95	3.13		
แหล่งสารสนเทศบุคคลมีเวลาจำกัดในการให้ข้อมูล	2.98	0.94	3.11	1.02	-1.28	0.119
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยในการทำงานมีจำนวนน้อย	3.20	0.92	3.33	0.91	-1.34	0.541
สถาบันบริการสารสนเทศของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ	3.21	1.17	3.34	1.08	-1.21	0.288
สถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรไม่เพียงพอ	3.12	1.04	3.31	0.91	-1.90	0.369
สถาบันบริการสารสนเทศอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก	3.31	1.09	3.43	0.95	-1.13	0.119
สถาบันบริการสารสนเทศมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก	2.94	1.07	3.08	0.94	-1.37	0.383
เวลาเปิด-ปิดของสถาบันบริการสารสนเทศ	3.00	1.07	3.06	1.06	-0.54	0.381
รวมเฉลี่ย	3.09	0.82	3.22	0.76	-1.70	0.965

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.67 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.2 เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศต่างกัน

H_0 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับแตกต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศเนื้อหาแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบเพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.68 เปรียบเทียบเพศกับปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ

ปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ	ชาย		หญิง		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
	เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นคืนได้ไม่ตรงกับความต้องการ	2.84	0.81	3.04		
เนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย เก่าเกินกว่าจะนำมาใช้ได้	3.04	0.99	3.21	1.02	-1.69	0.578
เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะมาใช้	2.98	0.85	3.19	0.88	-2.39	0.103
เนื้อหาสารสนเทศไม่ถูกต้องผิดพลาดไปจากสิ่ง ที่ควรจะเป็น	2.66	1.01	2.86	0.99	-1.97	0.198
เนื้อหาสารสนเทศยากแก่การเข้าใจ	2.89	0.94	2.83	0.94	0.20	0.700
เนื้อหาสารสนเทศเป็นภาษาต่างประเทศเช่น ภาษาอังกฤษทำให้เกิดปัญหาเรื่องการอ่าน	3.05	1.04	3.07	1.13	-0.14	0.55
รวมเฉลี่ย	2.91	0.74	3.03	0.79	-1.58	0.56

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.68 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.3 เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศต่างกัน

H_0 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับแตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบเพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.69 เปรียบเทียบเพศกับปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ

ปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ	n=406				t.	Sig
	ชาย		หญิง			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ผู้ใช้มีการกิจกรรมมากไม่มีเวลาในการค้นหา	3.10	0.91	3.03	0.89	0.75	0.975
ผู้ใช้ไม่สามารถค้นหาข้อมูลสารสนเทศด้วยตนเอง	2.68	1.07	2.58	1.07	0.90	0.904
ผู้ใช้ไม่สามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต	2.88	1.17	2.65	1.12	2.08	0.945
ผู้ใช้ขาดทักษะการใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล	2.42	1.07	2.21	1.15	1.93	0.40
รวมเฉลี่ย	2.76	0.88	2.61	0.87	1.76	0.77

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.69 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีเพศต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.4 เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน

H_0 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับแตกต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบเพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.70 เปรียบเทียบเพศกับปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ					t.	Sig
	ชาย		หญิง			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
สภาพของคอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ล่าช้าทำให้เกิดปัญหาในการสืบค้น	2.72	1.08	2.66	1.07	0.51	0.709
เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน	2.68	1.14	2.57	1.17	0.92	0.586
มีปัญหาเรื่องไวรัสคอมพิวเตอร์ทำให้ไม่สามารถค้นข้อมูลได้	2.58	1.24	2.64	1.21	-0.47	0.349
ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตช้าเป็นประจำ	2.83	1.14	2.68	1.21	1.26	0.182
เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วต่ำทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลช้า	2.98	1.22	2.90	1.17	0.71	0.541
รวมเฉลี่ย	2.75	1.00	2.69	1.01	0.67	0.685

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.70 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีเพศต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 : เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.5 ประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับแตกต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.71 เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการทำงานกับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ

ปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ	1-3 ปี		มากกว่า 3 ปี		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
	แหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าได้ยาก	3.07	0.95	3.01		
แหล่งสารสนเทศบุคคลมีเวลาจำกัดในการให้ข้อมูล	3.02	0.97	3.08	0.99	-0.64	0.848
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยในการทำงานมีจำนวนน้อย	3.19	0.83	3.33	0.98	-1.59	0.001*
สถาบันบริการสารสนเทศของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ	3.22	1.09	3.33	1.16	-0.95	0.060
สถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรไม่เพียงพอ	3.26	0.93	3.18	1.01	0.79	0.609
สถาบันบริการสารสนเทศอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก	3.35	0.90	3.40	1.12	-0.50	0.001*
สถาบันบริการสารสนเทศมีชั้นตอนที่ยุ่งยาก	2.93	0.96	3.08	1.04	-1.56	0.831
เวลาเปิด-ปิดของสถาบันบริการสารสนเทศ	3.07	0.99	2.99	1.12	0.78	0.808
รวมเฉลี่ย	3.14	0.70	3.17	0.86	-0.46	0.039*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.71 พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยในการทำงานมีจำนวนน้อย และสถาบันบริการสารสนเทศอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานย่อยที่ 2.6 ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับแตกต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศเนื้อหาแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.72 เปรียบเทียบประสบการณ์ในการทำงานกับปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ

ปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ	1-3 ปี		มากกว่า 3 ปี		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นคืนได้ไม่ตรงกับความต้องการ	2.92	0.80	2.96	0.88	-0.44	0.207
เนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย เก่าเกินกว่าจะนำมาใช้ได้	3.07	0.94	3.18	1.07	-1.12	0.008*
เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะมาใช้	2.96	0.83	3.20	0.89	-2.78	0.010*
เนื้อหาสารสนเทศไม่ถูกต้องผิดพลาดไปจากสิ่งที่ควรจะเป็น	2.77	1.03	2.75	0.98	0.13	0.341
เนื้อหาสารสนเทศยากแก่การเข้าใจ	2.85	0.90	2.87	0.98	-0.24	0.397
เนื้อหาสารสนเทศเป็นภาษาต่างประเทศเช่นภาษาอังกฤษทำให้เกิดปัญหาเรื่องการอ่าน	2.92	1.06	3.18	1.10	-2.40	0.624
รวมเฉลี่ย	2.91	0.74	3.02	0.78	-1.43	0.361

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.72 พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีปัญหการใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย เก่าเกินกว่าจะนำมาใช้ และเนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะมาใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.7 ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศต่างกัน

H_0 : ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับแตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.73 เปรียบเทียบประสบการณ์ในการทำงานกับปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ

ปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ	n=406				t.	Sig
	1-3 ปี		มากกว่า 3 ปี			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ผู้ใช้มีการฝึกมากไม่มีเวลาในการค้นหา	3.07	0.87	3.06	0.93	0.14	0.988
ผู้ใช้ไม่สามารถค้นหาข้อมูลสารสนเทศด้วยตนเอง	2.71	1.05	2.56	1.08	1.40	0.602
ผู้ใช้ไม่สามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต	2.71	1.15	2.81	1.14	-0.91	0.477
ผู้ใช้ขาดทักษะการใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล	2.32	1.08	2.31	1.16	0.09	0.076
รวมเฉลี่ย	2.69	0.85	2.68	0.90	0.19	0.207

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.73 พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 : ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.8 ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับแตกต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.74 เปรียบเทียบประสบการณ์ในการทำงานกับปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	n=406				t.	Sig
	1-3 ปี		มากกว่า 3 ปี			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
สภาพของคอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ล่าช้าทำให้เกิดปัญหาในการสืบค้น	2.70	1.03	2.68	1.11	0.22	0.411
เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน	2.53	1.05	2.71	1.23	-1.53	0.005*
มีปัญหาเรื่องไวรัสคอมพิวเตอร์ทำให้ไม่สามารถค้นข้อมูลได้	2.53	1.13	2.69	1.30	-1.25	0.021*
ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตช้าเป็นประจำ	2.65	1.13	2.85	1.21	-1.67	0.282
เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วต่ำทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลช้า	2.81	1.12	3.06	1.25	-2.07	0.062
รวมเฉลี่ย	2.64	0.93	2.79	1.06	-1.49	0.019*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.74 พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีเพียง 2 ด้านเท่านั้นที่แตกต่างกัน ได้แก่ ด้านเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน และมีปัญหาเรื่องไวรัสคอมพิวเตอร์ทำให้ไม่สามารถค้นข้อมูลได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.9 ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ แตกต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพกับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ F-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.75 เปรียบเทียบระดับการศึกษากับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ

ปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ	แหล่งความ		df	SS	MS	F	P
	แปรปรวน						
แหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าได้ยาก	ภายในกลุ่ม	2	9.421	4.710	5.159	0.006*	
	ระหว่างกลุ่ม	403	367.949	.913			
	รวม	405	377.369				
แหล่งสารสนเทศบุคคลมีเวลาจำกัดในการให้ข้อมูล	ภายในกลุ่ม	2	.543	.272	0.279	0.757	
	ระหว่างกลุ่ม	403	392.472	.974			
	รวม	405	393.015				
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยในการทำงานมีจำนวนน้อย	ภายในกลุ่ม	2	3.597	1.798	2.146	0.118	
	ระหว่างกลุ่ม	403	337.674	.838			
	รวม	405	341.271				

ตารางที่ 4.75 (ต่อ)

ปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน		df	SS	MS	F	P
	ภายในกลุ่ม	ระหว่างกลุ่ม					
สถาบันบริการสารสนเทศของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ	ภายในกลุ่ม		2	10.144	5.072	4.028	0.019*
	ระหว่างกลุ่ม		403	507.405	1.259		
	รวม		405	517.549			
สถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรไม่เพียงพอ	ภายในกลุ่ม		2	7.701	3.851	4.071	0.018*
	ระหว่างกลุ่ม		403	381.225	.946		
	รวม		405	389.926			
สถาบันบริการสารสนเทศอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก	ภายในกลุ่ม		2	11.861	5.931	5.728	0.004*
	ระหว่างกลุ่ม		403	417.232	1.035		
	รวม		405	429.097			
สถาบันบริการสารสนเทศมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก	ภายในกลุ่ม		2	7.565	3.782	3.751	0.024*
	ระหว่างกลุ่ม		403	406.396	1.008		
	รวม		405	413.961			
เวลาปิด-เปิดของสถาบันบริการสารสนเทศ	ภายในกลุ่ม		2	5.218	2.609	2.304	0.101
	ระหว่างกลุ่ม		403	456.427	1.133		
	รวม		405	461.645			
รวมเฉลี่ย	ภายในกลุ่ม		2	4.293	2.147	3.426	0.033*
	ระหว่างกลุ่ม		403	252.495	.627		
	รวม		405	256.785			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.75 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ ได้แก่ แหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าถึงได้ยาก สถาบันบริการสารสนเทศของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ สถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรไม่เพียงพอ สถาบันบริการสารสนเทศอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก และสถาบันบริการสารสนเทศมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่อให้ทราบว่าคุณไต่บั้งจึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.76-4.80

ตารางที่ 4.76 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษาเกี่ยวกับแหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าถึงได้ยาก

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่า	ปริญญาตรี	สูงกว่า
		ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี
		3.00	3.10	2.60
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.00	-	0.835	0.188
ปริญญาตรี	3.10		-	0.006*
สูงกว่าปริญญาตรี	2.60			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.76 พบว่า ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าถึงได้ยากโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าถึงได้ยากต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.77 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษาเกี่ยวกับสถาบันบริการสารสนเทศของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่า	ปริญญาตรี	สูงกว่า
		ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี
		2.78	3.34	3.26
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.78	-	0.019*	0.170
ปริญญาตรี	3.34		-	0.907
สูงกว่าปริญญาตรี	3.26			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.77 พบว่า ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.78 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับสถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรไม่เพียงพอ

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		2.78	3.25	3.30
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.78	-	0.004*	0.008*
ปริญญาตรี	3.25		-	0.794
สูงกว่าปริญญาตรี	3.30			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.78 พบว่า ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรไม่เพียงพอโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรไม่เพียงพอโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.79 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของระดับการศึกษากับสถาบันบริการสารสนเทศที่อยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		2.83	3.44	3.35
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.83	-	0.004*	0.082
ปริญญาตรี	3.44		-	0.866
สูงกว่าปริญญาตรี	3.35			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.79 พบว่า ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศที่อยู่ไกลเดินทางไม่สะดวกโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มตามวิธีการของ Scheffe พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศที่อยู่ไกลเดินทางไม่สะดวกโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.80 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของระดับการศึกษากับสถาบันบริการสารสนเทศมีชั้นตอนที่ยุ่งยาก

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		2.58	3.04	3.14
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.58	-	0.036*	0.051
ปริญญาตรี	3.04		-	0.829
สูงกว่าปริญญาตรี	3.14			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.80 พบว่า ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาค่าว่าปริญญาตรีมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก โดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานย่อยที่ 2.10 ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศแตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ แตกต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ F-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.81 เปรียบเทียบระดับการศึกษากับปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ

ปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน					
		df	SS	MS	F	P
เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นได้ไม่ตรงกับความต้องการ	ภายในกลุ่ม	2	6.113	3.057	4.330	0.014*
	ระหว่างกลุ่ม	403	284.468	.706		
	รวม	405	290.581			
เนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัยเท่าเกินกว่าจะนำมาใช้ได้	ภายในกลุ่ม	2	15.177	7.588	7.642	0.001*
	ระหว่างกลุ่ม	403	400.163	.993		
	รวม	405	415.340			

ตารางที่ 4.81 (ต่อ)

ปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน					
	df	SS	MS	F	P	
เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาใช้	ภายในกลุ่ม	2	3.339	1.670	2.197	0.112
	ระหว่างกลุ่ม	403	306.289	.760		
	รวม	405	309.628			
เนื้อหาสารสนเทศไม่ถูกต้องผิดพลาดไปจากสิ่งที่จะเป็น	ภายในกลุ่ม	2	1.416	.708	.669	0.498
	ระหว่างกลุ่ม	403	408.409	1.013		
	รวม	405	409.825			
เนื้อหาสารสนเทศยากแก่การเข้าใจ	ภายในกลุ่ม	2	.824	.412	.461	0.631
	ระหว่างกลุ่ม	403	360.174	.894		
	รวม	405	360.998			
เนื้อหาสารสนเทศเป็นภาษาต่างประเทศเช่นภาษาอังกฤษทำให้เกิดปัญหาเรื่องการอ่าน	ภายในกลุ่ม	2	6.493	3.247	2.748	0.65
	ระหว่างกลุ่ม	403	476.088	1.181		
	รวม	405	461.645			
รวมเฉลี่ย	ภายในกลุ่ม	2	3.649	1.825	3.099	0.046*
	ระหว่างกลุ่ม	403	237.258	.589		
	รวม	405	240.907			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.81 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ ได้แก่ เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นได้ไม่ตรงกับความต้องการ และเนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัยเกินกว่าจะนำมาใช้ได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่อให้ทราบว่าคุณใดบ้างจึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.82-4.83

ตารางที่ 4.82 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของระดับการศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาสารสนเทศที่ค้นได้ไม่ตรงกับความต้องการ

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		2.56	2.99	2.91
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.56	-	0.014*	0.181
ปริญญาตรี	2.99		-	0.839
สูงกว่าปริญญาตรี	2.91			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.82 พบว่า ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศที่ค้นได้ไม่ตรงกับความต้องการโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศที่ค้นได้ไม่ตรงกับความต้องการต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.83 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของระดับการศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย เก่าเกินกว่าจะนำมาใช้ได้

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		2.53	3.17	3.33
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.53	-	0.001*	0.002*
ปริญญาตรี	3.17		-	0.623
สูงกว่าปริญญาตรี	3.33			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.83 พบว่า ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัยเกินไปกว่าจะนำมาใช้ได้ โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัยเกินไปกว่าจะนำมาใช้ได้ ต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้น ไม่แตกต่าง

สมมติฐานย่อยที่ 2.11 ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ F-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.84 เปรียบเทียบระดับการศึกษากับปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ

ปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน					
	df	SS	MS	F	P	
ผู้ซึ่งมีการฝึกมากไม่มีเวลาในการค้นหา	ภายในกลุ่ม	2	7.316	3.658	4.548	0.011*
	ระหว่างกลุ่ม	403	324.144	.804		
	รวม	405	331.461			
ผู้ใช้ไม่สามารถค้นหาข้อมูลสารสนเทศด้วยตนเอง	ภายในกลุ่ม	2	4.776	2.388	2.082	0.126
	ระหว่างกลุ่ม	403	462.318	1.147		
	รวม	405	467.094			

ตารางที่ 4.84 (ต่อ)

ปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน					
	df	SS	MS	F	P	
ผู้ใช้ไม่สามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต	ภายในกลุ่ม	2	1.634	1.333	1.057	0.349
	ระหว่างกลุ่ม	403	536.191	1.261		
	รวม	405	510.897			
รวมเฉลี่ย	ภายในกลุ่ม	2	2.956	1.478	1.909	0.150
	ระหว่างกลุ่ม	403	311.941	.774		
	รวม	405	314.897			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.84 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศมีภารกิจมากไม่มีเวลาในการค้นหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่อให้ทราบว่าคุณใดบ้างจึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.85

ตารางที่ 4.85 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับผู้ใช้มีภารกิจมากไม่มีเวลาในการค้นหา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	เปรียบเทียบรายคู่	
		ต่ำกว่า ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		3.06	3.11
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.06	-	0.935
ปริญญาตรี	3.11		-
สูงกว่าปริญญาตรี	2.67		-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.85 พบว่า ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศมีภารกิจมากไม่มีเวลาในการค้นหาโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศมีภารกิจมากไม่มีเวลาในการค้นหาต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานย่อยที่ 2.12 ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ แตกต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ F-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.86 เปรียบเทียบระดับการศึกษากับปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สภาพของคอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ล่าช้าทำให้เกิดปัญหาในการสืบค้น	ภายในกลุ่ม	2	2.780	1.390	1.201	0.302
	ระหว่างกลุ่ม	403	466.493	1.158		
	รวม	405	469.273			
เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน	ภายในกลุ่ม	2	1.016	.508	.378	0.686
	ระหว่างกลุ่ม	403	542.077	1.345		
	รวม	405	543.094			
มีปัญหาเรื่องไวรัสคอมพิวเตอร์ทำให้ไม่สามารถค้นหาข้อมูลได้	ภายในกลุ่ม	2	2.316	1.158	.765	0.466
	ระหว่างกลุ่ม	403	609.972	1.514		
	รวม	405	612.288			

ตารางที่ 4.86 (ต่อ)

ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน					
	df	SS	MS	F	P	
ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจัดซื้อเป็นประจำ	ภายในกลุ่ม	2	10.935	5.468	3.992	0.019*
	ระหว่างกลุ่ม	403	551.924	1.370		
	รวม	405	562.860			
เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วที่ต่ำทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลช้า	ภายในกลุ่ม	2	8.378	4.189	2.930	0.055
	ระหว่างกลุ่ม	403	576.203	1.430		
	รวม	405	584.581			
รวมเฉลี่ย	ภายในกลุ่ม	2	1.324	.662	.653	.521
	ระหว่างกลุ่ม	403	408.570	1.014		
	รวม	405	409.894			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.86 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจัดซื้อเป็นประจำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่อให้ทราบว่าคุณใดบ้างจึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.87

ตารางที่ 4.87 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษากับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจัดซื้อเป็นประจำ

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่า	ปริญญาตรี	สูงกว่า
		ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี
		3.28	2.70	2.77
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.28	-	0.019*	0.157
ปริญญาตรี	2.70		-	0.934
สูงกว่าปริญญาตรี	2.77			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.87 พบว่า ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตขัดข้องเป็นประจำโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

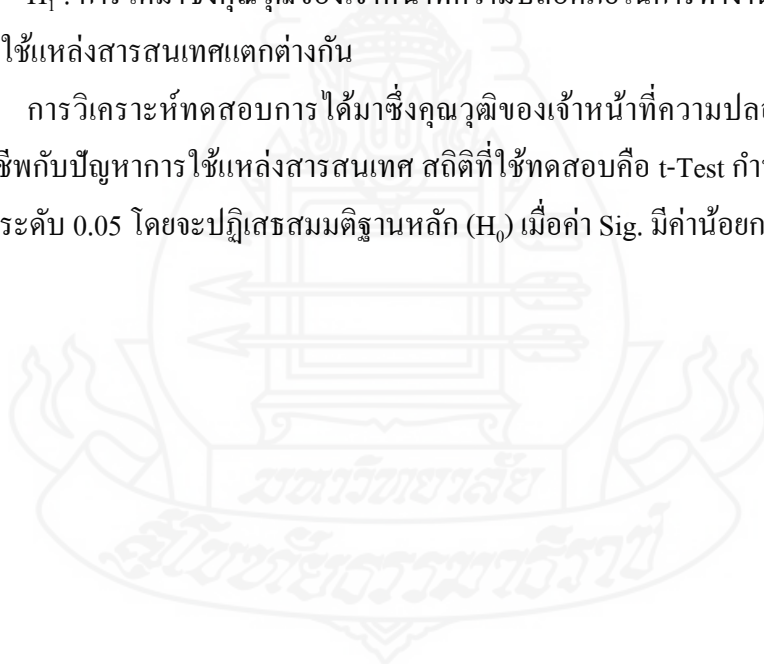
เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีปัญหาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตขัดข้องเป็นประจำต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานย่อยที่ 2.13 การได้มาซึ่งคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศต่างกัน

H_0 : การได้มาซึ่งคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : การได้มาซึ่งคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับแตกต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบการได้มาซึ่งคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.88 เปรียบเทียบการได้มาซึ่งคุณวุฒิกับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ

ปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ	เรียน		อบรม		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
แหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าได้ยาก	3.07	0.92	2.96	1.07	0.96	0.327
แหล่งสารสนเทศบุคคลมีเวลาจำกัดในการให้ข้อมูล	3.10	0.94	2.92	1.07	1.63	0.310
ผู้ทรงคุณวุฒิมีจำนวนน้อย	3.36	0.88	3.01	0.96	3.50	0.110
สถาบันบริการสารสนเทศของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ	3.36	1.08	3.06	1.23	2.36	0.325
สถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรไม่เพียงพอ	3.29	0.94	3.02	1.04	2.52	0.543
สถาบันบริการสารสนเทศอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก	3.45	0.94	3.16	1.20	2.56	0.017*
สถาบันบริการสารสนเทศมีชั้นตอนที่ยุ่งยาก	3.07	0.99	2.86	1.04	1.88	0.587
เวลาปิด-เปิดของสถาบันบริการสารสนเทศ	3.07	1.03	2.92	1.14	1.28	0.126
รวมเฉลี่ย	3.22	0.74	2.99	0.86	2.64	0.045*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.88 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีการได้มาซึ่งคุณวุฒิต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกัน มีเพียงด้านเดียว ได้แก่ สถาบันบริการสารสนเทศอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานย่อยที่ 2.14 การได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศต่างกัน

H_0 : การได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : การได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับแตกต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศเนื้อหาแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบการได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.89 เปรียบเทียบการได้มาซึ่งคุณวุฒิปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ

ปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ	เรียน		อบรม		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นคืนได้ไม่ตรงกับความต้องการ	3.05	0.83	2.66	0.81	4.21	0.160
เนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย เก่าเกินกว่าจะนำมาใช้ได้	3.24	0.98	2.82	1.02	3.82	0.969
เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะมาใช้	3.18	0.86	2.86	0.87	3.36	0.908
เนื้อหาสารสนเทศไม่ถูกต้องผิดพลาดไปจากสิ่ง ที่ควรจะเป็น	2.87	0.97	2.48	1.03	3.53	0.073
เนื้อหาสารสนเทศยากแก่การเข้าใจ	2.92	0.96	2.69	0.88	2.18	0.505
เนื้อหาสารสนเทศเป็นภาษาต่างประเทศเช่น ภาษาอังกฤษทำให้เกิดปัญหาเรื่องการอ่าน	3.09	1.08	2.96	1.11	1.07	0.275
รวมเฉลี่ย	3.05	0.73	2.74	0.80	3.72	0.225

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.89 พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีการได้มาซึ่งคุณวุฒิต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 : การได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.15 การได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศต่างกัน

H_0 : การได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : การได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับแตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบการได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.90 เปรียบเทียบการได้มาซึ่งคุณวุฒิกับปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ

n=406

ปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ	เรียน		อบรม		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ผู้ใช้มีภารกิจมากไม่มีเวลาในการค้นหา	3.08	0.86	3.00	1.00	0.78	0.342
ผู้ใช้ไม่สามารถค้นหาข้อมูลสารสนเทศด้วยตนเอง	2.69	1.03	2.44	1.15	2.12	0.035*
ผู้ใช้ไม่สามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต	2.72	1.18	2.87	1.04	-1.28	0.004*
ผู้ใช้งานขาดทักษะการใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล	2.26	1.10	2.43	1.16	-1.34	0.175
รวมเฉลี่ย	2.69	0.86	2.66	0.92	0.038	0.175

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.90 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีการได้มาซึ่งคุณวุฒิต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้ใช้ไม่สามารถค้นหาข้อมูลสารสนเทศด้วยตนเอง และผู้ใช้ไม่สามารถในการเข้าถึงข้อมูล เช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.16 การได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน

H_0 : การได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

H_1 : การได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับแตกต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบการได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.91 เปรียบเทียบการได้มาซึ่งคุณวุฒิกับปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

n=406

ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	เรียน		อบรม		t.	Sig
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
สภาพของคอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ล้าสมัยทำให้เกิดปัญหาในการสืบค้น	2.62	1.04	2.86	1.14	-1.94	0.748
เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการใน การใช้งาน	2.56	1.14	2.81	1.87	-1.98	0.472
มีปัญหาเรื่องไวรัสคอมพิวเตอร์ทำให้ไม่สามารถค้น ข้อมูลได้	2.61	1.19	2.63	1.33	-0.17	0.082
ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตขัดข้องเป็นประจำ	2.68	1.15	2.96	1.22	-2.18	0.85
เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วต่ำทำให้การดาวน์โหลด ข้อมูลช้า	2.89	1.19	3.07	1.22	-1.35	0.919
รวมเฉลี่ย	2.67	0.99	2.86	1.03	-1.74	0.75

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.91 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีการได้มาซึ่งคุณวุฒิต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 : การได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.17 ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหากการใช้แหล่งสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหากการใช้แหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน

H_1 : ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ แตกต่างกันมีปัญหากการใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหากการใช้แหล่งสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ F-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.92 เปรียบเทียบประเภทของสถานประกอบการกับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ

ปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน					
		df	SS	MS	F	P
แหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าได้ยาก	ภายในกลุ่ม	3	10.922	3.641	3.994	0.008*
	ระหว่างกลุ่ม	402	366.447	.912		
	รวม	405	377.369			
แหล่งสารสนเทศบุคคลมีเวลาจำกัดในการให้ข้อมูล	ภายในกลุ่ม	3	13.409	4.470	4.733	0.003*
	ระหว่างกลุ่ม	402	379.606	.944		
	รวม	405	393.015			
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยในการทำงานมีจำนวนน้อย	ภายในกลุ่ม	3	5.752	1.917	2.297	0.077
	ระหว่างกลุ่ม	402	335.519	.835		
	รวม	405	341.271			
สถาบันบริการสารสนเทศของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ	ภายในกลุ่ม	3	13.025	4.342	3.460	0.016*
	ระหว่างกลุ่ม	402	504.524	1.255		
	รวม	405	517.549			
สถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรไม่เพียงพอ	ภายในกลุ่ม	3	20.989	6.996	7.644	0.000*
	ระหว่างกลุ่ม	402	367.937	.915		
	รวม	405	389.926			
สถาบันบริการสารสนเทศอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก	ภายในกลุ่ม	3	13.099	4.366	4.219	0.006*
	ระหว่างกลุ่ม	402	415.995	1.035		
	รวม	405	429.097			
สถาบันบริการสารสนเทศมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก	ภายในกลุ่ม	3	11.052	3.684	3.676	0.012*
	ระหว่างกลุ่ม	402	402.909	1.002		
	รวม	405	413.961			
เวลาปิด-เปิดของสถาบันบริการสารสนเทศ	ภายในกลุ่ม	3	18.886	6.295	5.716	0.001*
	ระหว่างกลุ่ม	402	442.759	1.101		
	รวม	405	461.645			
รวมเฉลี่ย	ภายในกลุ่ม	3	11.242	3.747	6.135	0.000*
	ระหว่างกลุ่ม	402	245.543	.611		
	รวม	405	256.785			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.92 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการแตกต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าถึงได้

ยาก แหล่งสารสนเทศส่วนบุคคลมีเวลาจำกัดในการให้ข้อมูล สถาบันบริการสารสนเทศไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ สถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรน้อยไม่เพียงพอ สถาบันบริการสารสนเทศตั้งอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก สถาบันบริการสารสนเทศมีขั้นตอนการใช้บริการที่ยุ่งยาก และเวลาเปิด-ปิดของสถาบันบริการสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่อให้ทราบว่าคู่ใดบ้างจึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.93-4.99

ตารางที่ 4.93 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบกิจการกับแหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าถึงได้ยาก

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
กิจการ		3.00	2.84	3.31	3.00
ก่อสร้าง	3.00	-	0.717	0.132	1.000
ขนส่ง	2.84		-	0.012*	0.735
สิ่งทอ	3.31			-	0.151
อาหาร	3.00				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.93 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างก็มีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าถึงได้ยากโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบกิจการขนส่งมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าถึงได้ยากต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาสิ่งทอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.94 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับแหล่ง
สารสนเทศบุคคลมีเวลาจำกัดในการให้ข้อมูล

ประเภทของสถานประกอบการ กิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
		3.07	3.08	3.29	2.78
ก่อสร้าง	3.07	-	1.000	0.427	0.178
ขนส่ง	3.08		-	0.523	0.204
สิ่งทอ	3.29			-	0.003*
อาหาร	2.78				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.94 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความ
ปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหการใช้แหล่งสารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ
บุคคลมีเวลาจำกัดในการให้ข้อมูลโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบ
ค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการ
กิจการสิ่งทอมีปัญหการใช้แหล่งสารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศบุคคลมีเวลาจำกัดในการให้
ข้อมูลโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของ
สถานประกอบการผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่
แตกต่าง

ตารางที่ 4.95 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับสถาบันบริการ
สารสนเทศไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ

ประเภทของสถานประกอบการ กิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
		3.15	3.24	3.59	3.16
ก่อสร้าง	3.15	-	0.954	0.045*	1.000
ขนส่ง	3.24		-	0.213	0.959
สิ่งทอ	3.59			-	0.056
อาหาร	3.16				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.95 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบกิจการก่อสร้างมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ ต่างจากประเภทของสถานประกอบกิจการสิ่งทอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.96 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบกิจการกับสถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรน้อยไม่เพียงพอ

ประเภทของสถานประกอบ กิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
		3.10	3.09	3.63	3.08
ก่อสร้าง	3.10	-	1.000	0.001*	0.998
ขนส่ง	3.09		-	0.002*	1.000
สิ่งทอ	3.63			-	0.001*
อาหาร	3.08				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.96 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรน้อยไม่เพียงพอ โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบกิจการก่อสร้างมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรน้อยไม่เพียงพอ โดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบกิจการสิ่งทออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบกิจการขนส่งมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรน้อยไม่

เพียงพอโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการสิ่งทออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการกิจการสิ่งทอมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรน้อยไม่เพียงพอโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.97 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของประเภทของสถานประกอบการกับสถาบันบริการสารสนเทศตั้งอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก

ประเภทของสถานประกอบการ		ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
กิจการ	\bar{X}	3.44	3.34	3.60	3.11
ก่อสร้าง	3.44	-	0.921	0.729	0.112
ขนส่ง	3.34		-	0.388	0.455
สิ่งทอ	3.60			-	0.008*
อาหาร	3.11				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.97 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศตั้งอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการกิจการสิ่งทอมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศตั้งอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก โดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.98 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของประเภทของสถานประกอบการกิจการกับสถาบันบริการ
สารสนเทศมีขั้นตอนการใช้บริการที่ยุ่งยาก

ประเภทของสถานประกอบการ กิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
		2.89	2.97	3.30	2.91
ก่อสร้าง	2.89	-	0.959	0.031*	0.999
ขนส่ง	2.97		-	0.159	0.987
สิ่งทอ	3.30			-	0.059
อาหาร	2.91				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.98 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการกิจการของเจ้าหน้าที่ความ
ปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหการใช้แหล่งสารสนเทศด้านสถาบันบริการ
สารสนเทศมีขั้นตอนการใช้บริการที่ยุ่งยากโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการ
ทดสอบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการ
กิจการก่อสร้างมีปัญหการใช้แหล่งสารสนเทศด้านสถาบันบริการสารสนเทศมีขั้นตอนการใช้
บริการที่ยุ่งยากโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภท
ของสถานประกอบการกิจการสิ่งทออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.99 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของประเภทของสถานประกอบการกิจการกับเวลาเปิด-ปิด
ของสถาบันบริการสารสนเทศ

ประเภทของสถานประกอบการ กิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
		3.03	3.02	3.35	2.74
ก่อสร้าง	3.03	-	1.000	0.201	0.319
ขนส่ง	3.02		-	0.319	0.201
สิ่งทอ	3.35			-	0.001*
อาหาร	2.74				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.99 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเวลาเปิด-ปิดของสถาบันบริการสารสนเทศโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบกิจการสิ่งทอมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเวลาเปิด-ปิดของสถาบันบริการสารสนเทศโดยรวมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบกิจการผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานย่อยที่ 2.18 ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศแตกต่างกัน

H_1 : ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ แตกต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ F-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.100 เปรียบเทียบประเภทของสถานประกอบการกับปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ

ปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน					
	df	SS	MS	F	P	
เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นได้ไม่ตรงกับความต้องการ	ภายในกลุ่ม	3	8.524	2.841	4.050	0.007*
	ระหว่างกลุ่ม	402	282.057	.702		
	รวม	405	290.581			
เนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัยเกินกว่าจะนำมาใช้ได้	ภายในกลุ่ม	3	15.229	5.076	5.100	0.002*
	ระหว่างกลุ่ม	402	400.111	.995		
	รวม	405	415.340			
เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาใช้	ภายในกลุ่ม	3	8.744	2.915	3.894	0.009*
	ระหว่างกลุ่ม	402	300.884	.748		
	รวม	405	309.628			
เนื้อหาสารสนเทศไม่ถูกต้องผิดพลาดไปจากสิ่งที่จะเป็น	ภายในกลุ่ม	3	22.811	7.604	7.898	0.000*
	ระหว่างกลุ่ม	402	387.014	.963		
	รวม	405	409.825			
เนื้อหาสารสนเทศยากแก่การเข้าใจ	ภายในกลุ่ม	3	14.731	4.910	5.701	0.001
	ระหว่างกลุ่ม	402	346.266	.861		
	รวม	405	360.998			
เนื้อหาสารสนเทศเป็นภาษาต่างประเทศเช่นภาษาอังกฤษทำให้เกิดปัญหาเรื่องการอ่าน	ภายในกลุ่ม	3	9.569	3.190	2.711	0.045*
	ระหว่างกลุ่ม	402	473.012	1.177		
	รวม	405	461.645			
รวมเฉลี่ย	ภายในกลุ่ม	3	10.101	3.367	5.564	0.001
	ระหว่างกลุ่ม	402	230.806	.574		
	รวม	405	240.907			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.100 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการแตกต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศ ได้แก่ เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นได้ไม่ตรงกับความต้องการ เนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาใช้ เนื้อหาสารสนเทศไม่ถูกต้องผิดพลาดไปจากสิ่ง

ที่ควรจะเป็น เนื้อหาสารสนเทศยากแก่การเข้าใจ และเนื้อหาสารสนเทศเป็นภาษาต่างประเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่อให้ทราบว่าคู่ใดบ้างจึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.101-4.106

ตารางที่ 4.101 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับเนื้อหาสารสนเทศที่ค้นได้ไม่ตรงกับความต้องการ

ประเภทของสถานประกอบการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
กิจการ		2.74	3.13	2.98	2.97
ก่อสร้าง	2.74	-	0.010*	0.216	0.229
ขนส่ง	3.13		-	0.666	0.614
สิ่งทอ	2.98			-	1.000
อาหาร	2.97				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.101 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศที่ค้นได้ไม่ตรงกับความต้องการ โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการ ก่อสร้างมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศที่ค้นได้ไม่ตรงกับความต้องการต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการขนส่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.102 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับ เนื้อหา สารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย

ประเภทของสถานประกอบการ กิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
		2.84	3.14	3.30	3.28
ก่อสร้าง	2.84	-	0.188	0.010*	0.013*
ขนส่ง	3.14		-	0.763	0.824
สิ่งทอ	3.30			-	0.999
อาหาร	3.28				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.102 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัยโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการ ก่อสร้างมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย ต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการ สิ่งทอ และกิจการประเภทผลิตอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.103 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับเนื้อหา สารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาใช้

ประเภทของสถานประกอบการ กิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
		2.84	3.14	3.30	3.28
ก่อสร้าง	2.84	-	0.317	0.038*	0.037*
ขนส่ง	3.14		-	0.831	0.843
สิ่งทอ	3.30			-	1.000
อาหาร	3.28				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.103 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการก่อสร้างมีปัญหาค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการก่อสร้างมีปัญหาค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการก่อสร้างมีปัญหาค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.104 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับเนื้อหาสารสนเทศไม่ถูกต้องผิดพลาดไปจากสิ่งที่ควรจะเป็น

ประเภทของสถานประกอบการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
กิจการ		2.53	2.54	3.08	2.91
ก่อสร้าง	2.53	-	1.000	0.001*	0.041*
ขนส่ง	2.54		-	0.003*	0.082
สิ่งทอ	3.08			-	0.682
อาหาร	2.91				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.104 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการก่อสร้างมีปัญหาค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการก่อสร้างมีปัญหาค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการก่อสร้างมีปัญหาค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบกิจการขนส่งมีปัญหาการใช้เนื้อหารสสารอันตรายด้านเนื้อหารสสารอันตรายที่ไม่ถูกต้องผิดพลาดไปจากสิ่งที่ควรจะเป็น ต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบกิจการสิ่งทอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้น ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.105 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของประเภทของสถานประกอบกิจการกับเนื้อหารสสารอันตรายแยกแ่การเข้าใจ

ประเภทของสถานประกอบกิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
		2.63	2.73	3.06	3.04
ก่อสร้าง	2.63	-	0.896	0.011*	0.016*
ขนส่ง	2.73		-	0.121	0.159
สิ่งทอ	3.06			-	0.998
อาหาร	3.04				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.105 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหารสสารอันตรายด้านเนื้อหารสสารอันตรายแยกแ่การเข้าใจ โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบกิจการก่อสร้างมีปัญหาการใช้เนื้อหารสสารอันตรายด้านเนื้อหารสสารอันตรายแยกแ่การเข้าใจ ต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบกิจการสิ่งทอ และประเภทกิจการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้น ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.106 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับเนื้อหา
สารสนเทศเป็นภาษาต่างประเทศ

ประเภทของสถานประกอบการ กิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
		2.96	2.86	3.20	3.22
ก่อสร้าง	2.96	-	0.930	0.459	0.350
ขนส่ง	2.86		-	0.203	0.139
สิ่งทอ	3.20			-	0.999
อาหาร	3.22				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.106 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความ
ปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศ
เป็นภาษาต่างประเทศโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับ
สมมติฐาน H_0 : ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับ
วิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาการใช้เนื้อหาสารสนเทศแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.19 ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย
ในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศต่างกัน

H_0 : ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน
ระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

H_1 : ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน
ระดับวิชาชีพ แตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย
ในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ F-Test กำหนดระดับ
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.107 เปรียบเทียบประเภทของสถานประกอบการกับปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ

ปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน					
	df	SS	MS	F	P	
ผู้ใช้มีการฝึกมากไม่มีเวลาในการค้นหา	ภายในกลุ่ม	3	4.439	1.480	1.819	0.143
	ระหว่างกลุ่ม	402	327.021	.813		
	รวม	405	331.461			
ผู้ใช้ไม่สามารถค้นหาข้อมูลสารสนเทศด้วยตนเอง	ภายในกลุ่ม	3	8.125	2.708	2.372	0.070
	ระหว่างกลุ่ม	402	458.969	1.142		
	รวม	405	467.094			
ผู้ใช้ไม่สามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต	ภายในกลุ่ม	3	16.376	5.459	4.208	0.006*
	ระหว่างกลุ่ม	402	521.449	1.297		
	รวม	405	510.897			
ผู้ใช้ขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล	ภายในกลุ่ม	3	7.886	2.629	2.101	0.100
	ระหว่างกลุ่ม	402	503.011	1.251		
	รวม	405	510.897			
รวมเฉลี่ย	ภายในกลุ่ม	3	7.775	2.592	3.392	0.018*
	ระหว่างกลุ่ม	402	307.122	.764		
	รวม	405	314.897			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.107 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการแตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้ไม่สามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลเช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่อให้ทราบว่าคุณใดบ้างจึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.108

ตารางที่ 4.108 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับผู้ใช้ไม่สามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลเช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต

ประเภทของสถานประกอบการ กิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
		2.96	2.86	3.20	3.22
ก่อสร้าง	2.96	-	0.016*	0.995	0.965
ขนส่ง	2.86		-	0.045*	0.072
สิ่งทอ	3.20			-	0.996
อาหาร	3.22				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.108 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาด้านผู้ใช้ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล เช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการก่อสร้างมีปัญหาด้านผู้ใช้ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล เช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ตต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีปฏิบัติงานในประเภทขนส่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการขนส่งมีปัญหาด้านผู้ใช้ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล เช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ตต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในประเภทกิจการสิ่งทอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานย่อยที่ 2.20 ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน

H_0 : ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน

H_1 : ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ แตกต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ทดสอบประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพกับปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สถิติที่ใช้ทดสอบคือ F-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.109 เปรียบเทียบประเภทของสถานประกอบการกับปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สภาพของคอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ล่าช้าทำให้เกิดปัญหาในการสืบค้น	ภายในกลุ่ม	3	19.808	6.603	5.905	0.001*
	ระหว่างกลุ่ม	402	449.465	1.118		
	รวม	405	469.273			
เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน	ภายในกลุ่ม	3	15.428	5.143	3.918	0.009*
	ระหว่างกลุ่ม	402	527.666	1.313		
	รวม	405	543.094			
มีปัญหาเรื่องไวรัสคอมพิวเตอร์ทำให้ไม่สามารถค้นหาข้อมูลได้	ภายในกลุ่ม	3	11.408	3.803	2.544	0.056
	ระหว่างกลุ่ม	402	600.880	1.495		
	รวม	405	612.288			
ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตขัดข้องเป็นประจำ	ภายในกลุ่ม	3	16.779	5.593	4.117	0.007*
	ระหว่างกลุ่ม	402	546.080	1.358		
	รวม	405	562.860			
เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วที่ต่ำทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลช้า	ภายในกลุ่ม	3	14.567	4.856	3.424	0.017*
	ระหว่างกลุ่ม	402	570.014	1.418		
	รวม	405	584.581			
รวมเฉลี่ย	ภายในกลุ่ม	3	14.777	4.926	5.011	0.002*
	ระหว่างกลุ่ม	402	395.117	.983		
	รวม	405	409.894			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.109 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการแตกต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการ

ทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการต่างกันมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ สภาพของคอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ล้าสมัยทำให้เกิดปัญหาในการสืบค้น เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตขาดข้องเป็นประจำ และ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วต่ำทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลช้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่อให้ทราบว่าคุณใดบ้างจึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.110-4.113

ตารางที่ 4.110 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของสถานประกอบการกับสภาพของคอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ล้าสมัยทำให้เกิดปัญหาในการสืบค้น

ประเภทของสถานประกอบการ กิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
		2.90	2.31	2.82	2.65
ก่อสร้าง	2.90	-	0.002*	0.967	0.395
ขนส่ง	2.31		-	0.013*	0.177
สิ่งทอ	2.82			-	0.724
อาหาร	2.65				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.110 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านสภาพของคอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ล้าสมัยทำให้เกิดปัญหาในการสืบค้นโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการ ก่อสร้างมีปัญหาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านสภาพของคอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ล้าสมัยทำให้เกิดปัญหาในการสืบค้นต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการขนส่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการ ก่อสร้างมีปัญหาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านสภาพของคอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ล้ำสมัยทำให้เกิดปัญหาในการสืบค้นต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบกิจการสิ่งทอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.111 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของประเภทของสถานประกอบกิจการกับเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน

ประเภทของสถานประกอบ กิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
		2.89	2.34	2.61	2.58
ก่อสร้าง	2.89	-	0.010*	0.389	0.272
ขนส่ง	2.34		-	0.461	0.558
สิ่งทอ	2.61			-	0.998
อาหาร	2.58				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.111 พบว่า ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาเทคโนโลยีสารสนเทศเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งานโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบกิจการก่อสร้างมีปัญหาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งานต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบกิจการขนส่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.112 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของประเภทของสถานประกอบการกิจการกับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตชนิดข้อเป็นประจำ

ประเภทของสถานประกอบการ กิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
		3.03	2.46	2.75	2.72
ก่อสร้าง	3.03	-	0.007*	0.401	0.285
ขนส่ง	2.46		-	0.398	0.486
สิ่งทอ	2.75			-	0.998
อาหาร	2.72				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.112 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตชนิดข้อเป็นประจำโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการกิจการก่อสร้างมีปัญหาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตชนิดข้อเป็นประจำต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการกิจการขนส่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.113 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของประเภทของสถานประกอบการกิจการกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วต่ำทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลช้า

ประเภทของสถานประกอบการ กิจการ	\bar{X}	ก่อสร้าง	ขนส่ง	สิ่งทอ	อาหาร
		3.18	2.66	2.88	2.98
ก่อสร้าง	3.18	-	0.021*	0.329	0.676
ขนส่ง	2.66		-	0.665	0.312
สิ่งทอ	2.88			-	0.942
อาหาร	2.98				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.113 พบว่า ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วต่ำทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลช้า โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการก่อสร้างมีปัญหาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วต่ำทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลช้าต่างจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่มีประเภทของสถานประกอบการขนส่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร 2) ปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร 3) เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร และ 4) เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ขึ้นทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานครกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จำนวน 406 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาและปริมาณ โดยใช้ค่าทางสถิติแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-Test) และทดสอบค่าเอฟ (F-Test)

1. สรุปการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory survey) โดยการแจกแบบสอบถาม ผลการวิจัยสรุป ได้ดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 406 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 ประสบการณ์ในการทำงาน 1-3 ปี มากที่สุด จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 327 คน คิดเป็นร้อยละ 80.5 ส่วนใหญ่เรียนตามหลักสูตรของสถานศึกษา จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 ปฏิบัติงานอยู่ในประเภทของสถานประกอบการก่อสร้าง จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 มีประสบการณ์ในการสืบค้นสารสนเทศ จำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 86.9 สืบค้นสารสนเทศ 1-3 ครั้ง จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0

1.2 ผลการวิเคราะห์การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ในภาพรวมการใช้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถสรุปได้ดังนี้

1.2.1 ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ พบว่า ในภาพรวมระดับการใช้สารสนเทศอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า วัตถุประสงค์ที่มีการใช้สารสนเทศในระดับมาก อันดับ 1 ได้แก่ วัตถุประสงค์ด้านการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย ($\bar{X} = 3.87$) วัตถุประสงค์ที่มีการใช้สารสนเทศในระดับปานกลาง อันดับ 1 ได้แก่ ตรวจสอบสาเหตุ และวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วยหรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ซ้ำซ้ำ ($\bar{X} = 3.49$)

1.2.2 ด้านแหล่งสารสนเทศส่วนบุคคล พบว่า ในภาพรวมระดับการใช้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แหล่งสารสนเทศส่วนบุคคล ที่มีการใช้สารสนเทศอยู่ในระดับมาก อันดับ 1 ได้แก่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ใช้ประสบการณ์ตนเอง ($\bar{X} = 3.81$) รองลงมาคือ เพื่อนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพ หรือ เพื่อนร่วมอาชีพที่ทำงานในตำแหน่งอื่น เช่น เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับเทคนิค ($\bar{X} = 3.56$) แหล่งสารสนเทศส่วนบุคคลที่มีการใช้อยู่ในระดับปานกลาง อันดับ 1 ได้แก่ วิทยากรในการประชุม / สัมมนา / อบรม / ดูงาน ($\bar{X} = 3.49$) และน้อยที่สุด ได้แก่ สอบถามจากหัวหน้า / ผู้บังคับบัญชา ($\bar{X} = 3.22$)

1.2.3 ด้านแหล่งสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า ในภาพรวมระดับการใช้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แหล่งสารสนเทศด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีการใช้อยู่ในระดับมาก อันดับ 1 ได้แก่ เว็บไซต์หน่วยงานเอกชนในประเทศไทย เช่น <http://www.siamsafety.com> ($\bar{X} = 3.70$) รองลงมา ได้แก่ เว็บไซต์สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย) <http://www.sawpat.co.th> ($\bar{X} = 3.65$) แหล่งสารสนเทศด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีการใช้อยู่ในระดับปานกลาง อันดับ 1 ได้แก่ เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีในภาคประเภทของสถานประกอบกิจการ เช่น <http://www.diw.go.th> ($\bar{X} = 3.32$) และน้อยที่สุด ได้แก่ เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับด้านการขนส่งและการจราจร เช่น กระทรวงคมนาคม <http://www.motc.go.th> ($\bar{X} = 2.54$)

1.2.4 ด้านเนื้อหาของสารสนเทศที่ใช้ พบว่า ในภาพรวมระดับการใช้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แหล่งสารสนเทศด้านประเภทของสารสนเทศที่ใช้ที่มีการใช้อยู่ในระดับมาก อันดับ 1 ได้แก่ กฎหมายและข้อบังคับด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ($\bar{X} = 4.23$) รองลงมาได้แก่ มาตรฐานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและข้อกำหนดให้ปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.05$) แหล่งสารสนเทศด้านประเภทของสารสนเทศที่ใช้มีการใช้อยู่ในระดับปานกลาง อันดับ 1 ได้แก่ รายงานสถิติเกี่ยวข้องกับด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.48$) และน้อยที่สุด ได้แก่ นามสงเคราะห์ หรือ นามานุกรม เช่น สมุดโทรศัพท์ ($\bar{X} = 2.55$)

1.2.5 ด้านรูปแบบของสารสนเทศ พบว่า ในภาพรวมระดับการใช้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แหล่งสารสนเทศด้านรูปแบบของสารสนเทศที่ใช้ที่มีการใช้อยู่ในระดับมาก อันดับ 1 ได้แก่ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ฐานข้อมูลออนไลน์ เว็บไซต์ ($\bar{X} = 3.78$) แหล่งสารสนเทศด้านรูปแบบของสารสนเทศที่ใช้ที่มีการใช้อยู่ในระดับปานกลาง อันดับ 1 ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร นิตยสาร รายงานประจำปี ($\bar{X} = 3.14$) และน้อยที่สุด ได้แก่ สื่อโสตทัศน เช่น วิดิทัศน์ แลบบันทึกลเสียง ($\bar{X} = 2.96$)

1.2.6 ด้านประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการค้นหาสารสนเทศ พบว่า ในภาพรวมระดับการใช้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แหล่งสารสนเทศด้านประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการค้นหาสารสนเทศที่ใช้ที่มีการใช้อยู่ในระดับมาก อันดับ 1 ได้แก่ Search Engine เช่น www.google.com, www.bing.com ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมาได้แก่ หัวเรื่อง (Subject Heading) เช่น การทำงานบนที่สูง ($\bar{X} = 3.51$) และแหล่งสารสนเทศด้านประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการค้นหาสารสนเทศที่ใช้ที่มีการใช้อยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ฐานข้อมูลออนไลน์ของสถาบันบริการสารสนเทศ (OPAC) ($\bar{X} = 2.62$)

1.3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถสรุปได้ดังนี้

1.3.1 ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศ พบว่า ในภาพรวมระดับปัญหาการใช้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาทุกข้ออยู่ในระดับ

ปานกลาง ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ สถาบันบริการสารสนเทศด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม ตั้งอยู่ไกล เดินทางไม่สะดวก ($\bar{X} = 3.37$) รองลงมาได้แก่สถาบันบริการสารสนเทศ เช่น ห้องสมุดของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ ($\bar{X} = 3.28$) และน้อยที่สุด ได้แก่ สถาบันบริการสารสนเทศด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม มีขั้นตอนการใช้บริการที่ยุงยาก ($\bar{X} = 3.01$)

1.3.2 ปัญหาด้านเนื้อหาสารสนเทศ พบว่า ในภาพรวมระดับปัญหาการใช้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ เนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย เก่าเกินกว่าจะนำมาใช้ได้ ($\bar{X} = 3.13$) รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาใช้ ($\bar{X} = 3.09$) และน้อยที่สุด ได้แก่ เนื้อหาสารสนเทศไม่ถูกต้องผิดพลาดไปจากสิ่งที่ควรจะเป็น ($\bar{X} = 2.76$)

1.3.3 ปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ พบว่า ในภาพรวมระดับปัญหาการใช้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนมากปัญหาทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ ผู้ใช้มีภารกิจมากไม่มีเวลาในการค้นหา ($\bar{X} = 3.06$) รองลงมา ได้แก่ ผู้ใช้ไม่สามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 2.76$) และน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้ใช้ขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล ($\bar{X} = 2.31$)

1.3.4 ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ในภาพรวมระดับปัญหาการใช้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ เครื่องข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วที่ต่ำทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลช้า ($\bar{X} = 2.94$) รองลงมา ได้แก่ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตขัดข้องเป็นประจำ ($\bar{X} = 2.76$) และน้อยที่สุด ได้แก่ มีปัญหาเรื่องไวรัสคอมพิวเตอร์ทำให้ไม่สามารถค้นข้อมูลได้ ($\bar{X} = 2.61$)

1.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สรุปการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร

1.4.1 สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา การได้มาซึ่งวุฒิทางการศึกษาในการปฏิบัติงาน และประเภทของสถานประกอบการที่ปฏิบัติงาน แตกต่างกันส่งผลให้การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

1) เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมี วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ การใช้แหล่งสารสนเทศบุคคล แหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ การใช้เนื้อหาสารสนเทศ และการใช้ประเภทสารสนเทศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกัน พบว่า

(1) วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ ได้แก่ 1) ตรวจสอบ และเสนอแนะ ให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน 2) มาตรการป้องกัน หรือขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยเสนอต่อนายจ้างประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน 3) ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน 4) ตรวจสอบประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการ หรือมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน 5) แนะนำฝึกสอนอบรมลูกจ้าง และ 6) ตรวจสอบสาเหตุ และวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ชักช้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

(2) การใช้แหล่งสารสนเทศ การใช้เนื้อหาสารสนเทศ และการใช้ประเภทสารสนเทศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกัน พบว่า

(1) วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ ได้แก่ 1) ตรวจสอบและเสนอแนะ ให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมาย 2) ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน ตรวจสอบประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการ 3) วิเคราะห์แผนงานโครงการ และ 4) ตรวจสอบสาเหตุและวิเคราะห์การประสบอันตราย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

(2) การใช้แหล่งสารสนเทศ การใช้เนื้อหาสารสนเทศ และการใช้ประเภทสารสนเทศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) การได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกัน พบว่า

(1) วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ ได้แก่ 1) ตรวจสอบ และเสนอแนะ ให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการ

ทำงาน 2) แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน 3) ตรวจสอบการปฏิบัติงานของสถานประกอบการให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการ หรือมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน 4) วิเคราะห์แผนงานโครงการ รวมทั้งข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่างๆ และเสนอแนะมาตรการความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง 5) แนะนำฝึกสอนอบรมลูกจ้าง 6) เสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบการ และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง และ 7) ตรวจสอบสาเหตุ และวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยมิชักช้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้น ไม่แตกต่าง

(2) การใช้แหล่งสารสนเทศ การใช้เนื้อหาสารสนเทศ และการใช้ประเภทสารสนเทศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5) ประเภทของสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแตกต่างกัน พบว่า

(1) วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ ได้แก่ 1) ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมาย 2) วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตราย 3) ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน 4) แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและตามคู่มือ 5) ตรวจสอบการปฏิบัติงานของสถานประกอบการ 6) วิเคราะห์แผนงานโครงการ 7) แนะนำ ฝึกสอน อบรมลูกจ้าง 8) ตรวจสอบวัด และประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงาน เสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการ 9) ตรวจสอบสาเหตุและวิเคราะห์การประสบอันตราย รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูลจัดทำรายงาน และ 10) ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้น ไม่แตกต่าง

(2) การใช้เนื้อหาสารสนเทศ ได้แก่ 1) หนังสือตำราวิชาการที่เกี่ยวกับความปลอดภัย 2) ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน 3) คู่มือเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน 4) นามสงเคราะห์หรือนามานุกรม เช่น สมุดโทรศัพท์ 4) วารสารด้านความปลอดภัย 5) รายงานการประชุม 6) รายงานสถิติที่เกี่ยวข้องด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย 7) แผ่นภาพผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และ 8) แบบฟอร์มบันทึกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้น ไม่แตกต่าง

(3) การใช้แหล่งสารสนเทศ และการใช้ประเภทสารสนเทศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.4.2 สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา การได้มาซึ่งวุฒิทางการศึกษาในการปฏิบัติงาน และประเภทของสถานประกอบการ ที่ปฏิบัติงาน แตกต่างกันส่งผลให้ปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

1) เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกันมีปัญหาด้านการใช้แหล่งสารสนเทศ ด้านการใช้เนื้อหาสารสนเทศ ด้านผู้ใช้สารสนเทศ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกัน พบว่า

(1) ปัญหาการใช้ด้านแหล่งสารสนเทศ ได้แก่ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยในการทำงานมีน้อย 2) สถาบันบริการสารสนเทศอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

(2) ปัญหาการใช้ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ได้แก่ 1) เนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย เก่าเกินกว่าจะนำมาใช้ได้ และ 2) เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

(3) ปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

(4) ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน และมีปัญหาเรื่องไวรัสคอมพิวเตอร์ทำให้ไม่สามารถค้นข้อมูลได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

3) ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกัน พบว่า

(1) ปัญหาการใช้ด้านแหล่งสารสนเทศ ได้แก่ 1) แหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าถึงได้ยาก 2) สถาบันบริการสารสนเทศของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ 3) สถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรไม่เพียงพอ 4) สถาบันบริการสารสนเทศอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก และ 5) สถาบันบริการสารสนเทศมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

(2) ปัญหาการใช้ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ได้แก่ 1) เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นได้ไม่ตรงกับความต้องการ และ 2) เนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย เก่าเกินกว่าจะนำมาใช้ได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

(3) ปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ ได้แก่ ผู้ใช้มีภารกิจมากไม่มีเวลาในการค้นหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

(4) ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตขัดข้องเป็นประจำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) การได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกัน พบว่า

(1) ปัญหาการใช้ด้านแหล่งสารสนเทศ ได้แก่ สถาบันบริการสารสนเทศอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

(2) ปัญหาการใช้ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

(3) ปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ ได้แก่ 1) ผู้ใช้ไม่สามารถค้นหาข้อมูลสารสนเทศด้วยตนเอง และ 2) ผู้ใช้ไม่สามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

(4) ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5) ประเภทของสถานประกอบกิจการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต่างกัน พบว่า

(1) ปัญหาการใช้ด้านแหล่งสารสนเทศ ได้แก่ 1) แหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าถึงได้ยาก 2) แหล่งสารสนเทศบุคคลมีเวลาจำกัดในการให้ข้อมูล 3) สถาบันบริการสารสนเทศของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ 4) สถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรไม่เพียงพอ 5) สถาบันบริการสารสนเทศอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก 5) สถาบันบริการสารสนเทศมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก และ 6) เวลาเปิด-ปิด ของสถาบันบริการสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

(2) ปัญหาการใช้ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ได้แก่ 1) เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นได้ไม่ตรงกับความต้องการ 2) เนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย เก่าเกินกว่าจะนำมาใช้ได้ 3) เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาใช้ได้ 4) เนื้อหาสารสนเทศไม่ถูกต้องผิดพลาดไปจากสิ่งที่ควรจะเป็น และ 5) เนื้อหาสารสนเทศเป็นภาษาต่างประเทศ เช่นภาษาอังกฤษทำให้เกิดปัญหาเรื่องการอ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

(3) ปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ ได้แก่ ผู้ใช้ไม่สามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

6) ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ 1) สภาพของคอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ล้าสมัยทำให้เกิดปัญหาในการสืบค้น 2) เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน 3) ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตขัดข้องเป็นประจำ และ 4) เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วที่ต่ำทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลช้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเรื่อง “การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

2.1 การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร

2.1.1 วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในภาพรวมมีระดับการใช้อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ใช้สารสนเทศในการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย รองลงมา ได้แก่ แนะนำฝึกสอน อบรมลูกจ้างเพื่อให้การปฏิบัติงานปลอดภัยจากเหตุอันจะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงานและตรวจสอบพร้อมเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูล ความรู้เพื่อประกอบการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับชีวิต และทรัพย์สิน เช่น การใช้รถเครน หรือ การใช้เครื่องจักรประเภทของสถานประกอบการ อย่างไรก็ตาม ให้อภัย การปฐมพยาบาลเบื้องต้น ระดับมาตรฐานความปลอดภัย ความเข้มของแสง ความดังของเสียง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยจะต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับภาระงานของตน เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ที่ถูกต้องและนำไปปรับใช้ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และวิทยาการสมัยใหม่ ดังนั้นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเภทของสถานประกอบการที่ตนปฏิบัติงานอยู่ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สินีนาถ เอื้อจิตอนันกุล (2548) ที่พบว่า วิศวกรและช่าง

เทคนิคกลุ่มบริษัทยุคคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์การใช้เพื่อการปฏิบัติงานภายในองค์กร เพื่อการสืบค้นติดต่อสื่อสาร และเพื่อการเรียนรู้ และงานวิจัยของ Susan Rao (2008) ที่พบว่า องค์กรต้องมีการควบคุม ตรวจสอบ การฝึกอบรมความปลอดภัย และแนะนำพนักงานเพื่อให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานความปลอดภัย

2.1.2 ด้านแหล่งสารสนเทศ พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ส่วนใหญ่ใช้สารสนเทศบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์ของตนเอง ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 4 ปี ถือว่ามีประสบการณ์ในการทำงานพอสมควร ประสบปัญหาในการทำงานและแก้ไขปัญหาในการทำงานมาหลากหลายเรื่องราว จึงทำให้มีความรู้ หรือมีสารสนเทศสั่งสมไว้ และเมื่อมีความต้องการใช้สารสนเทศจึงใช้สารสนเทศจากประสบการณ์ของตน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของของ เทเลอร์ (Taylor, 1991, p. 221-233) ที่กล่าวว่า ประสบการณ์การทำงานของกลุ่มวิชาชีพในแต่ละช่วงเวลาจะมีการสะสมความรู้ความชำนาญในตัวบุคลากร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยวัฒน์ ทิพย์ลัมย์ (2543) ที่พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดฉะเชิงเทราเลือกใช้แหล่งสารสนเทศบุคคลมากที่สุด ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา จากเพื่อนร่วมงาน งานวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับ ฉัฐพงษ์ ปานศิริ (2558) ที่พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใช้แหล่งสารสนเทศที่เป็นสถาบัน เช่น กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ตามด้วยมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลลิตา กรองแก้ว (2551) ที่พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในจังหวัดปทุมธานี ได้รับข้อมูลข่าวสารจากการประชุมในสถานประกอบการเพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารนอกเหนือจากการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัย นอกเหนือจากนี้ ได้รับการฝึกอบรมเพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ หรือได้ไปดูงาน ไปประชุมทางวิชาการต่าง

2.1.3 ด้านแหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในระดับมาก เว็บไซต์หน่วยงานเอกชนในประเทศไทย เช่น www.safetylifithailan.com, www.siamsafety.com, www.shethai.com, www.jorpor.com ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเว็บไซต์ดังกล่าวเป็นเว็บไซต์ที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานด้านความปลอดภัยในการทำงาน เช่น กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย เทคโนโลยีความปลอดภัย อาชีวอนามัย สิ่งแวดล้อม การบริหารความต่อเนื่อง ทางธุรกิจ ระบบการจัดการ สร้างเสริมจิตสำนึก แวดวง จป. ข้อมูลเหล่านี้มีประโยชน์อย่างยิ่งในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน เพราะสามารถสืบค้นและนำสารสนเทศนั้นๆ มาใช้ได้อย่างทันที่ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ สุดาว เลิศวิสุทธิ์ไพบูลย์ (2550, น. 36-40) ที่กล่าว

ว่า แหล่งสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตจะอยู่ในรูปของเว็บไซต์ เปรียบเสมือนห้องสมุดที่รวบรวมความรู้ทุกอย่าง ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงสารสนเทศด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เช่น มาตรฐาน งานวิจัย กฎหมาย และความรู้อื่น ๆ ที่มีอยู่ได้ในเวลาอันรวดเร็ว และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลลิตา กรองแก้ว (2551) ที่พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในจังหวัดปทุมธานี มีแหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านวิชาการ ด้านความปลอดภัย เช่น อินเทอร์เน็ต และห้องสมุด

2.1.4 ด้านเนื้อหาของสารสนเทศที่ใช้ พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพใช้สารสนเทศ ผลการวิจัยพบว่า สารสนเทศที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ กฎหมายและข้อบังคับด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน รองลงมา คือ มาตรฐานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตลอดจนข้อกำหนดต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพนั้นจะต้องยึดตัวบทกฎหมาย และข้อบังคับด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเป็นหลัก เช่น กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2559 จะเห็นได้ว่า กฎหมายฉบับนี้ให้ความสำคัญต่อสุขภาพอนามัยของผู้ใช้แรงงานในด้าน ความร้อน แสงสว่าง และเสียง จึงส่งผลให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพจำเป็นต้องศึกษากฎหมายและข้อบังคับในระดับมาก ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า การใช้สารสนเทศในรองลงมาก็ยังคงเป็นเรื่องเกี่ยวกับมาตรฐานและข้อกำหนดต่างๆ เช่นกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุมา สืบกระพัน (2552) ที่พบว่า วิศวกร บริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) สำนักปฏิบัติการส่วนภูมิภาค - ภาคเหนือ มีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหา สารสนเทศเกี่ยวกับสถานีฐานและข้อมูลทางธุรกิจในระดับมาก ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติ

2.1.5 ด้านประเภทสารสนเทศ พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพใช้สารสนเทศ ผลการวิจัยพบว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฐานข้อมูลเว็บไซต์ เป็นประเภทที่เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพใช้มากที่สุด ส่วนมากใช้ Search Engine เช่น www.google.com, www.bing.com เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงสารสนเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าและง่ายต่อการใช้ทำให้การเข้าถึงสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตสะดวกสบาย สามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลาที่ต้องการ ทั้งจากการค้นคืนด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ของตนทั้งที่บ้านและที่ทำงาน หรือค้นคืนผ่านอุปกรณ์เชื่อมต่ออื่น ๆ เช่น สมาร์ทโฟน จึงส่งผลให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลสำหรับค้นคว้าหาความรู้ในสิ่งที่ตนต้องการ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิด

ของของสุดาว เลิศวิสุทธิไพบูลย์ (2550, น. 36-40) ที่กล่าวว่า แหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ อินเทอร์เน็ต เป็นแหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ที่ใหญ่ที่สุดในปัจจุบัน และมีเครือข่ายเชื่อมโยงทั่วโลกทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ง่ายและสะดวก รวดเร็ว แหล่งสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตจะอยู่ในรูปของเว็บไซต์ ซึ่งเปรียบเสมือนห้องสมุดที่รวบรวมความรู้ทุกอย่าง ซึ่งช่วยให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงสารสนเทศด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัย เช่น มาตรฐาน งานวิจัย กฎหมาย และความรู้ อื่น ๆ ที่มีอยู่ได้ในเวลาอันรวดเร็ว ปัจจุบันเว็บไซต์ด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยมีทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ เช่น เว็บไซต์หน่วยงานราชการของประเทศไทย เว็บไซต์หน่วยงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของต่างประเทศ เว็บไซต์สถาบันการศึกษา เว็บไซต์ขององค์กรระหว่างประเทศ เว็บไซต์ของสมาคมวิชาชีพ เว็บไซต์ของบริษัทธุรกิจต่าง ๆ

2.2 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการใช้สารสนเทศ จากสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา การได้มาซึ่งวุฒิทางการศึกษา ในการปฏิบัติงาน และประเภทของสถานประกอบการที่ปฏิบัติงาน แตกต่างกันส่งผลให้การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า

2.2.1 ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน ส่งผลให้การใช้สารสนเทศ ด้านแหล่งสารสนเทศ และเนื้อหาสารสนเทศแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประสบการณ์การทำงานหรือความถนัดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพแต่ละคนมีไม่เท่ากัน โดยผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสูงจะเลือกใช้แหล่งสารสนเทศบุคคลเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยจะเลือกแหล่งสารสนเทศจากหลายๆ แหล่งมารวมกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ เทเลอร์ (Taylor, 1991, p. 221-223) ที่กล่าวว่า ประสบการณ์การทำงานของกลุ่มวิชาชีพในแต่ละช่วงเวลาจะมีการสะสมความรู้ ความเชี่ยวชาญในตัวบุคลากร มีการสร้างสารสนเทศใหม่ๆ มีการแบ่งปันสารสนเทศ แบ่งปันความรู้ เชื่อมโยงองค์ความรู้ และถ่ายทอดสารสนเทศและความรู้นั้นแก่กันจนเกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กรมีผลต่อการใช้สารสนเทศของบุคลากรในองค์กรนั้น นอกจากนี้กลุ่มผู้ใช้ที่มีความแตกต่างกัน เช่น กลุ่มผู้จัดการ กลุ่มผู้ปฏิบัติงานจะทำให้การใช้สารสนเทศ และวิธีแก้ปัญหาของกลุ่มวิชาชีพที่แตกต่างกันได้

2.2.2 ประเภทของสถานประกอบการที่ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน ส่งผลให้การใช้สารสนเทศ ด้านแหล่งสารสนเทศและเนื้อหาสารสนเทศแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประเภทของสถานประกอบการแต่ละประเภทนั้นมีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ประเภทของสถานประกอบการ

การก่อสร้าง ต้องการใช้สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงานจากแหล่งสารสนเทศประเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เว็บไซต์เกี่ยวกับความปลอดภัยในงานก่อสร้าง เช่น กรมโยธาธิการ <http://www.pwd.go.th> กรุงเทพมหานคร <http://www.bma.go.th> ในขณะที่ ประเภทของสถานประกอบกิจการการขนส่งอาจใช้แหล่งสารสนเทศบุคคล เช่น หัวหน้างาน ผู้บังคับบัญชา หรือ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของเทเลอร์ (Taylor, 1991, p. 221-233) ที่กล่าวว่า การทำงานของกลุ่มวิชาชีพที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความแตกต่างทางการใช้สารสนเทศเพราะลักษณะของปัญหา ความเชี่ยวชาญ หรือ ลักษณะเฉพาะของอาชีพที่มีมิติของปัญหาไม่เหมือนกัน จึงส่งผลให้การใช้สารสนเทศมีความแตกต่างกัน

2.2.3 ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร ส่งผลให้การใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาส่งผลต่อการใช้แหล่งสารสนเทศบุคคล แต่การใช้แหล่งสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่ต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพทุกคนสามารถเข้าถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้เหมือนกันเพราะเทคโนโลยีสมัยใหม่นั้นสร้างความสะดวกสบายในการเข้าถึงอาจใช้สมาร์ตโฟน ผ่านเครือข่าย 3G หรือ 4G แต่แหล่งสารสนเทศบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับความรู้เฉพาะทางหรือการมีสายสัมพันธ์มีเครือข่ายทางวิชาชีพจากสถานศึกษา จึงทำให้การใช้แหล่งสารสนเทศบุคคลต่างกัน

2.3 ปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ทุกด้านมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่ปัญหามากที่สุดได้แก่ ด้านแหล่งสารสนเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานนั้นต้องปฏิบัติงานเป็นหลักแหล่งไม่สามารถเดินทางไปไหนมาไหนได้อย่างสะดวก ทำให้ประสบปัญหาในการเข้าใช้แหล่งสารสนเทศเพราะแหล่งสารสนเทศด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมตั้งอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก ประกอบกับหน่วยงานที่ตนสังกัด ไม่มีห้องสมุด หรือ มีห้องสมุดแต่ไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ เมื่อจะถามผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยก็ไม่สามารถทำได้ทันที เนื่องจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยในการทำงานมีจำนวนน้อย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอรอมา สืบกระพัน (2552) ที่พบว่าแหล่งสารสนเทศอยู่ไกลจากที่ทำงาน สารสนเทศประเภทสิ่งพิมพ์ที่มีอยู่ในหน่วยงานมีจำนวนไม่เพียงพอ มีข้อจำกัดด้านเวลาในการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศสอดคล้องกับแนวคิดของ นันทยา พุดแก้ว (2558, น. 37-40) ที่กล่าวว่า ผู้ใช้ส่วนใหญ่จะพบปัญหาที่เกิดจากขั้นตอนต่าง ๆ ก่อนที่จะได้สารสนเทศ ซึ่งอาจเป็นปัญหาจากตัวสารสนเทศ ปัญหาจากผู้ใช้สารสนเทศ หรือ แหล่งสารสนเทศที่ให้บริการไม่มีสารสนเทศที่ผู้ใช้ต้องการ และ ปัญหาสารสนเทศเกิดจากความไม่สะดวกในการใช้แหล่ง เช่น แหล่ง

บริการสารสนเทศที่ผู้ใช้ต้องการอยู่ห่างไกลหรือใช้เวลามากกว่าจะได้สารสนเทศที่ต้องการ ส่วนปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือด้านผู้ใช้ หรือ เจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานส่วนมากใช้สารสนเทศที่ตนมีอยู่ หรือ มีความรู้ความชำนาญในการเทคโนโลยีสำหรับการสืบค้นข้อมูล

2.4 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับปัญหาการใช้สารสนเทศ จากสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา การได้มาซึ่งวุฒิทางการศึกษาในการปฏิบัติงาน และประเภทของสถานประกอบกิจการที่ปฏิบัติงาน แตกต่างกันส่งผลให้ปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า

2.4.1 ประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน ปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ และด้านผู้ใช้สารสนเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมานานย่อมรู้ละเอียดเนื้อหาสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหามากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย ดังนั้นจึงส่งผลให้มีปัญหาในด้านเนื้อหาสารสนเทศต่างกัน ส่วนปัญหาด้านตัวผู้ใช้นั้นก็มีลักษณะคล้ายกันกล่าวคือผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานมานานย่อมรู้แหล่งสารสนเทศ หรือ รู้ว่าตนเองต้องการสารสนเทศอะไร? จากที่ใด? อย่างไร? มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย

2.4.2 ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน ปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านแหล่งสารสนเทศบุคคล และ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระดับการศึกษาสามารถช่วยให้เจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพสามารถแยกแยะได้ว่า แหล่งสารสนเทศใดที่จำเป็นต่อภาระงานนั้นๆ และ เนื้อหาสารสนเทศที่ได้รับมานั้นตรงกับภาระงานหรือไม่ ทำให้เกิดปัญหาการใช้และการเข้าถึงสารสนเทศหรือเข้าถึงแหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน

2.4.3 การได้มาซึ่งคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน ปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านแหล่งสารสนเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ได้รับการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ จะได้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสืบค้นสารสนเทศ และแหล่งสารสนเทศที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน ส่วนเจ้าหน้าที่ที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ได้คุณวุฒิจากการฝึกอบรมนั้น ไม่มีในส่วนนี้ทำให้ขาดทักษะในการสืบค้น

และขาดความรู้เกี่ยวกับแหล่งสารสนเทศที่จำเป็น จึงส่งผลให้ปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน

ประเภทของสถานประกอบการที่ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน ปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านแหล่งสารสนเทศ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านผู้ใช้สารสนเทศ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประเภทของสถานประกอบการที่ปฏิบัติงานเป็นตัวกำหนดแหล่งสารสนเทศ เนื้อหาสารสนเทศ จึงส่งผลให้เกิดปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกันทุกด้าน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของเทเลอร์ (Taylor, 1991, p. 217-220) ที่กล่าวว่า กลุ่มผู้ใช้ที่มีความแตกต่างกัน เช่น กลุ่มผู้จัดการ กลุ่มผู้ปฏิบัติงานจะทำให้การใช้สารสนเทศ และวิธีแก้ปัญหาของกลุ่มวิชาชีพที่แตกต่างกันได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tsung – Chin Hu และคณะ (2010) ที่พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพพบบทบาทของผู้นำด้านความปลอดภัยทุกระดับส่งผลต่อวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง “การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยสรุปแนวคิดเป็นข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

3.1.1 ด้านการพัฒนาแหล่งสารสนเทศ จากผลการวิจัย พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือ สถาบันบริการสารสนเทศด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม ตั้งอยู่ไกล เดินทางไม่สะดวก ดังนั้นห้องสมุดของหน่วยงานควรจัดทำความร่วมมือระหว่างสถาบันบริการสารสนเทศด้านความปลอดภัยฯ เพื่อให้มีการยืมคืนระหว่างห้องสมุด เป็นการอำนวยความสะดวกในการใช้ให้กับผู้ใช้และเป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพในการบริการ นอกจากนี้ยังพบว่า ห้องสมุดของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการจึงควรดำเนินการสำรวจว่าต้องการทรัพยากรสารสนเทศประเภทใด เนื้อหาอย่างไร เพื่อจัดหาทรัพยากรสารสนเทศเพื่อบริการให้ตรงกับความต้องการของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพอาจเกิด

จากข้อจำกัดหลายอย่างทั้งจากตัวเจ้าหน้าที่ฯ เอง และจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ไม่มีความสะดวกในการปรึกษา สนทนา สอบถามเพื่อขอคำแนะนำ และแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้เชี่ยวชาญ หรือ ผู้มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ดังนั้นควรจัดสร้างเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเป็นศูนย์พบปะแลกเปลี่ยนความรู้ในสาขาอาชีพ ทำให้สามารถจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันได้ง่าย

3.1.2 ด้านผู้ใช้สารสนเทศ ผลการวิจัยพบว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ มีปัญหาเรื่องขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล ดังนั้นหน่วยงานควรจัดฝึกอบรม หรือ จัดส่งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพไปฝึกอบรมกับหน่วยงานภายนอก เพื่อพัฒนาความสามารถในการสืบค้นข้อมูล

3.1.3 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ผลการวิจัยพบว่า เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วที่ต่ำทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลช้า และเครือข่ายขัดข้องเป็นประจำ ดังนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบควรดำเนินการจัดทำให้มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สัญญาณเครือข่ายไร้สาย (wifi) หรือหากมีอยู่แล้วแต่มีปัญหา ก็ควรปรับปรุง ดูแลรักษาให้มีความเสถียร หรือหากไม่เพียงพอ ก็ควรขยายช่องสัญญาณให้ครอบคลุมพื้นที่ในการใช้งานเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ค้นหาข้อมูลและเข้าเว็บไซต์เพื่อนำข้อมูลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือขององค์กรอีกทางหนึ่ง สำหรับทางด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำเว็บไซต์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ควรมีการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยอยู่เสมอ

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศกลุ่มประเภทของสถานประกอบการ โดยทำการวิจัยเชิงคุณภาพอาจเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตการณ์ปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการทราบถึงการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในกลุ่มประเภทของสถานประกอบการต่างๆ ที่งานวิจัยเชิงปริมาณไม่สามารถค้นพบได้

3.2.2 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการใช้สารสนเทศเพื่อประกอบการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานทุกระดับ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับหัวหน้างาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร เพื่อให้ทราบถึงเนื้อหาของสารสนเทศที่เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับต่างๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

บรรณานุกรม

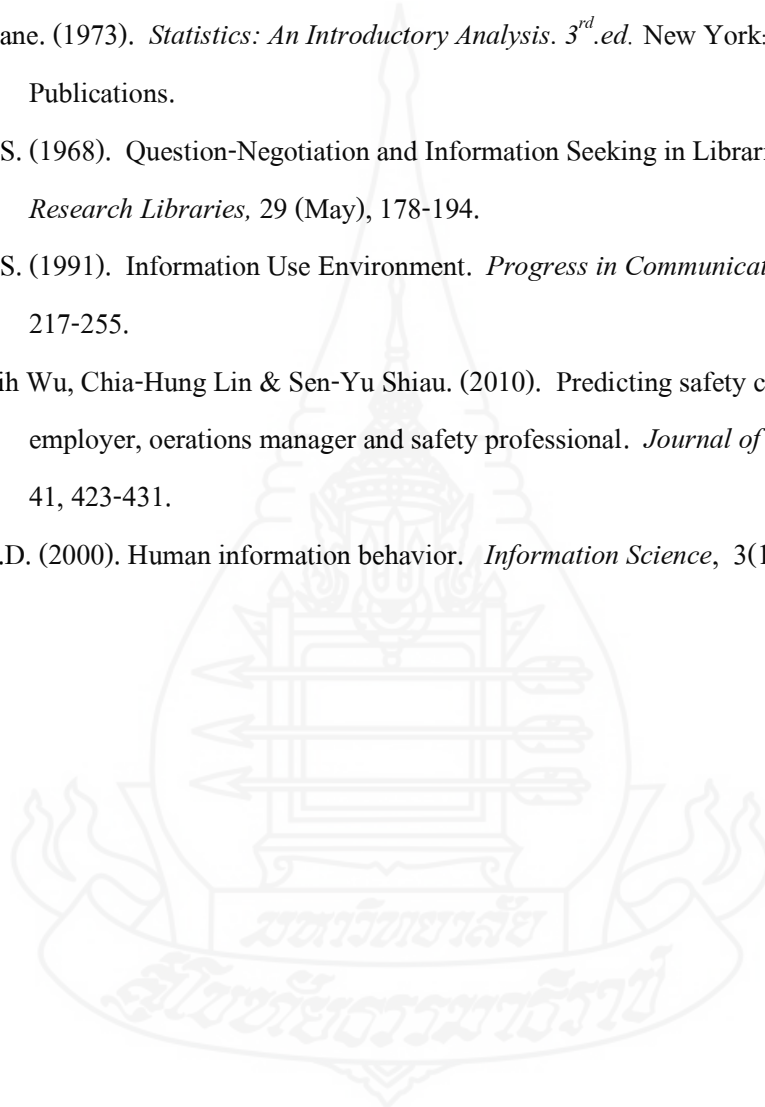
บรรณานุกรม

- กฎกระทรวง. (2549). “กำหนดมาตรฐานในการบริหารการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549” (2549, 21 มิถุนายน) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 123 ตอน 65 ก. หน้า 4-20.
- กรมวิชาการ. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 การวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กิตติ ภัคดีวัฒนกุล. (2546). คัมภีร์ระบบสารสนเทศ. กรุงเทพมหานคร: เคทีพี คอมพ์ แอนด์ คอนซัลท์.
- คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2546). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย พ.ศ. 2546- พ.ศ. 2550 (ออนไลน์) สืบค้นจาก : <http://www.eppo.go.th/admin/kpr/ceo/pdf/strategy.pdf>
- จิรพรรณ บุญหนู. (2542). ความต้องการและการใช้สารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน ของนักข่าวสายเศรษฐกิจ และสายการเมือง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- ชัยวัฒน์ ทิพย์ถมย์. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัด ฉะเชิงเทรา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ชัยวัฒน์ ทิพย์ถมย์. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัด ฉะเชิงเทรา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ณัฐพงศ์ ปานศิริ. (2558). การศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- ณัฐวัตร มนต์เทวีญ. (2542). โรคผิวหนังจากการทำงาน. กรุงเทพมหานคร: สถาบันความปลอดภัยในการทำงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน.

- ธนุ บุญญาวัตร. (2550). ราชวิชาสารสนเทศและการศึกษาค้นคว้า มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา.
สืบค้น 13 ตุลาคม 2559, จาก <http://tanoo.wordpress.com/>
- นฤมล รักษาสุข. (2550). ประเด็นสำคัญเกี่ยวกับแหล่งสารสนเทศ ใน *ประมวลสาระชุดวิชา
สัมมนาการจัดการสารสนเทศ หน่วยที่ 6-10*. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- น้ำทิพย์ วิภาวิน. (2547). *การจัดการความรู้กับคลังความรู้*. กรุงเทพมหานคร : เอสอาร์ พรินติ้ง แมส
โปรดักส์
- เนาวลักษณ์ แสงสนิท. (2550). “บริการหนังสือในห้องสมุดอย่างไรให้น่าใช้น่าอ่าน.” *วารสาร
สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณ* 6, 1: 6-10.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2549). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 9)
กรุงเทพมหานคร: จามจุรีโปรดักท์.
- บุญเรือง เนียมหอม. (2533). *คู่มือช่วยค้นคว้าประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ใน เอกสารการสอน
ชุดวิชาการบริการและเผยแพร่สารสนเทศ หน่วย 1-7*. นนทบุรี: สาขาวิชาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- บุปผา ไชยแสง. (2546). ความต้องการใช้สารสนเทศ ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนา
ทรัพยากรสารสนเทศ หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปราโมทย์ เชี่ยวชาญ. (2553). *ความปลอดภัยในงานอุตสาหกรรม ใน เอกสารการสอนชุดวิชา
อาชีวอนามัยและความปลอดภัย หน่วย 1-7*. นนทบุรี: สาขาวิชาศาสตร์สุขภาพ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พรธิดา วิเชียรปัญญา. (2547). *การจัดการความรู้พื้นฐานและการประยุกต์ใช้*. กรุงเทพมหานคร:
เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- พวา พันธุ์เมฆา. (2551). *สารสนเทศกับการศึกษาค้นคว้า*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- มาลี ล้ำสกุล. (2547). *สารสนเทศและสารสนเทศศาสตร์*. นนทบุรี: สาขาวิชาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- แมนมาส ชาลิต. (2543). *คู่มือบรรณารักษ์*. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546) *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพมหานคร :
นานมีบุ๊คพับลิเคชั่น.

- ลลิตา กรองแก้ว. (2551). การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในจังหวัดปทุมธานี ตามกฎกระทรวง เรื่องกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการ ด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร) สาขาวิชาเอก บริหารกฎหมายการแพทย์และสาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัยไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร.
- วิฑูรย์ สิมะ โชคคคี และวีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์. (2543). วิศวกรรมและการบริหารความปลอดภัยใน โรงงาน. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพมหานคร: โครงการสนับสนุนเทคนิค อุตสาหกรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- สถาบันความปลอดภัยในการทำงาน. (2545). คู่มือความปลอดภัยในการทำงาน. กรุงเทพมหานคร: กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน.
- สมพร พุทธาพิทักษ์ผล. (2547). ทฤษฎีพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดเก็บและการคืนคืนสารสนเทศ. นนทบุรี: สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมพร พุทธาพิทักษ์ผล. (2546). การจัดการสารสนเทศ. นนทบุรี: สาขาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม (2558). สถานการณ์สถิติการประสบ อันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ปี 2550-2554 สืบค้นจาก <http://www.sso.go.th/wpr/uploads/uploadImages/file/accidentanalyze54.pdf>.
- สินีนาด เอื้อจิตอนันกุล. (2548). การใช้สารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของวิศวกรและช่าง เทคนิค: กรณีศึกษา กลุ่มบริษัทยุคคอม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- สุดาว เลิศวิสุทธิไพบูลย์. (2546). กฎหมายเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในเอกสารการ สอนชุดวิชากฎหมายเกี่ยวกับสาธารณสุขสิ่งแวดล้อมและนิติเวชศาสตร์ หน่วย 6. นนทบุรี: สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุดาว เลิศวิสุทธิไพบูลย์. (2550). ระบบสารสนเทศด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในเอกสาร การสอนชุดวิชาการบริหารงานความปลอดภัยอาชีวอนามัยและความปลอดภัย หน่วย 1-12. นนทบุรี: สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุเวช ฌ หนองคาย. (2541). สารสนเทศและการบริการ ใน สารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้า. นครปฐม: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม.

- อรรณ อัญญาวัฒน์. (2548). การใช้สารสนเทศบนเว็บไซต์ด้านวิศวกรรมไฟฟ้าของวิศวกรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- Susan, E. Hahn & Lawrence, R. Murphy. (2008). A short scale for measuring safety climate. *Safety Science*. 46 1047-1066.
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd.ed. New York: Harper and Row Publications.
- Taylor, R.S. (1968). Question-Negotiation and Information Seeking in Libraries. *College & Research Libraries*, 29 (May), 178-194.
- Taylor, R.S. (1991). Information Use Environment. *Progress in Communication Science*, 10, 217-255.
- Tsung-Chih Wu, Chia-Hung Lin & Sen-Yu Shiau. (2010). Predicting safety culture: The roles of employer, operations manager and safety professional. *Journal of safety Research*, 41, 423-431.
- Wilson, T.D. (2000). Human information behavior. *Information Science*, 3(1), 49-55.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง “การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ
ในเขตกรุงเทพมหานคร”

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย ข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นของท่านมีค่าต่อการวิจัยและเป็นประโยชน์ทางการศึกษา **โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง** แบบสอบถามนี้ไม่มีคำตอบใดผิดหรือถูก ข้อมูลทั้งหมดที่ท่านตอบจะถือเป็นความลับ โดยจะนำเสนอข้อมูลโดยรวมที่ได้จากการวิเคราะห์แล้วเท่านั้น ในผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือและความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถาม และขอขอบคุณมาล่วงหน้า ณ โอกาสนี้

คำแนะนำการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 4 ตอนดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร
 - ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร
 - ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ
2. ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับข้อความที่เป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด
3. โปรดตอบให้ครบทุกข้อตามความเข้าใจของท่าน

ผู้วิจัย

นายสายวิทย์ สุธรรมวิรัตน์

แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจงทำเครื่องหมาย ลงในช่องในแบบสอบถามที่ตรงกับข้อความเป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ

[]	1. ชาย	[]	2. หญิง
-----	--------	-----	---------
2. อายุของท่าน

[]	1. ระหว่าง 21-25 ปี	[]	2. ระหว่าง 26-30 ปี
[]	3. ระหว่าง 31-35 ปี	[]	4. ระหว่าง 36-40 ปี
[]	5. ระหว่าง 41-45 ปี	[]	6. อายุ 46 ปีขึ้นไป
3. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ระดับวิชาชีพ

[]	1. น้อยกว่า 1 ปี	[]	2. ระหว่าง 1-3 ปี
[]	3. ระหว่าง 4-6 ปี	[]	4. ระหว่าง 7-9 ปี
[]	5. อายุการทำงาน 10 ปีขึ้นไป		
4. ระดับการศึกษา

[]	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	[]	2. ปริญญาตรี
[]	3. สูงกว่าปริญญาตรี		
5. การมีวุฒิทางการศึกษาในการปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพ

[]	1. เรียนตามหลักสูตรของสถานศึกษา เช่น หลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย		
[]	2. ไม่ได้ เรียนตามหลักสูตรของสถานศึกษา แต่ฝึกอบรมตามที่กฎหมายกำหนด		
6. ท่านปฏิบัติงานในประเภทอุตสาหกรรมใด

[]	1. การก่อสร้าง	[]	2. การขนส่ง
[]	3. การผลิตสิ่งทอถัก เครื่องประดับ	[]	4. การผลิตอาหาร เครื่องดื่ม
7. ท่านมีประสบการณ์ในการสืบค้นสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในการทำงานหรือไม่ (ถ้า "ไม่มี" ให้ข้ามไปตอนที่ 2)

[]	1. มี	[]	2. ไม่มี
-----	-------	-----	----------
8. จำนวนครั้งที่ท่านสืบค้นสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในการทำงานต่อสัปดาห์

[]	1. น้อยกว่า 1 ครั้ง	[]	2. ระหว่าง 1-3 ครั้ง
[]	3. ระหว่าง 4-6 ครั้ง	[]	4. ระหว่าง 7-9 ครั้ง
[]	5. ใช้สารสนเทศ 10 ครั้งขึ้นไป		

ตอนที่ 2 การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในเขต
กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงทำเครื่องหมาย ลงในช่องในแบบสอบถามที่ตรงกับข้อความที่เป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุดหรือตรงกับสภาพการใช้สารสนเทศของท่านให้มากที่สุด

มากที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับสภาพการใช้สารสนเทศของท่านอยู่ในระดับมากที่สุด
มาก หมายถึง ข้อความตรงกับสภาพการใช้สารสนเทศของท่านอยู่ในระดับมาก
ปานกลาง หมายถึง ข้อความตรงกับสภาพการใช้สารสนเทศของท่านอยู่ในระดับปานกลาง
น้อย หมายถึง ข้อความตรงกับสภาพการใช้สารสนเทศของท่านอยู่ในระดับน้อย
น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับสภาพการใช้สารสนเทศของท่านอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สภาพการใช้สารสนเทศ	ระดับการใช้สารสนเทศ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
วัตถุประสงค์ของการใช้สารสนเทศ					
1. ตรวจสอบ และเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน	☐	☐	☐	☐	☐
2. วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตราย รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกัน หรือขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยเสนอต่อนายจ้าง	☐	☐	☐	☐	☐
3. ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน	☐	☐	☐	☐	☐
4. แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือตามข้อ 3	☐	☐	☐	☐	☐
5. ตรวจสอบประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการให้ เป็นไปตามแผนงาน โครงการ หรือมาตรการความปลอดภัยใน การทำงาน	☐	☐	☐	☐	☐

สภาพการใช้สารสนเทศ	ระดับการใช้สารสนเทศ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6. วิเคราะห์แผนงานโครงการ รวมทั้งข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่างๆ และเสนอแนะมาตรการความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง	☐	☐	☐	☐	☐
7. แนะนำฝึกสอน อบรมลูกจ้างเพื่อให้การปฏิบัติงานปลอดภัย เหตุอันจะทำให้เกิดความ ไม่ปลอดภัยในการทำงาน	☐	☐	☐	☐	☐
8. ตรวจวัด และประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือ ดำเนินการร่วมกับบุคคล หรือหน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้รับรอง หรือตรวจสอบเอกสารหลักฐาน รายงานในการตรวจสอบสภาพแวดล้อมในการทำงานภายในสถานประกอบกิจการ	☐	☐	☐	☐	☐
9. เสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบกิจการ และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง	☐	☐	☐	☐	☐
10. ตรวจสอบสาเหตุ และวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ชักช้า	☐	☐	☐	☐	☐
11. รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล จัดทำรายงาน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง	☐	☐	☐	☐	☐
12. ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย	☐	☐	☐	☐	☐

สภาพการใช้สารสนเทศ	ระดับการใช้สารสนเทศ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
แหล่งสารสนเทศบุคคล					
1. หัวหน้า / ผู้บังคับบัญชา	☐	☐	☐	☐	☐
2. เพื่อนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพ หรือ เพื่อนร่วมอาชีพที่ทำงานในตำแหน่งอื่น เช่น เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับเทคนิค	☐	☐	☐	☐	☐
3. ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	☐	☐	☐	☐	☐
4. วิทยากรในการประชุม / สัมมนา / อบรม / คู่มือ	☐	☐	☐	☐	☐
5. ประสบการณ์ของตนเอง	☐	☐	☐	☐	☐
แหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์					
1. เว็บไซต์สถาบันความปลอดภัยในการทำงาน http://www.nice.labour.go.th	☐	☐	☐	☐	☐
2. เว็บไซต์สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย) www.shawpat.or.th	☐	☐	☐	☐	☐
3. เว็บไซต์หน่วยงานด้านความปลอดภัยในการทำงานของกระทรวงแรงงานสหรัฐอเมริกา http://www.osha.gov	☐	☐	☐	☐	☐
4. หน่วยงานของสหรัฐอเมริกาที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยการประสบอันตรายและการเป็นโรคจากการทำงาน http://www.cde.gov/niosh	☐	☐	☐	☐	☐
5. เว็บไซต์เกี่ยวกับความปลอดภัยในงานก่อสร้าง เช่น กรมโยธาธิการ http://www.pwd.go.th กรุงเทพมหานคร http://www.bma.go.th สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา http://www.krisdika.go.th	☐	☐	☐	☐	☐

สภาพการใช้สารสนเทศ	ระดับการใช้สารสนเทศ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6. เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีในภาคอุตสาหกรรม เช่น http://www.diw.go.th , http://www.pcd.go.th , http://www.fda.moph.go.th , http://www.nfpa.com	☐	☐	☐	☐	☐
7. เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับแรงงานสตรี เช่น สำนักงานประกันสังคม http://www.molsw.go.th/main.htm กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (กสร.) http://www.dlpw.go.th	☐	☐	☐	☐	☐
8. เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย เช่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ http://www.203.154.20.72	☐	☐	☐	☐	☐
9. เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับโรคปอดจากการทำงาน เช่น สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ http://www.cri.or.th/ ชมรมอาชีวเวชศาสตร์ แห่งประเทศไทย http://hospital.moph.go.th/bureerum/occ/ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข http://www.anamai.moph.go.th	☐	☐	☐	☐	☐
10. เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับด้านการขนส่งและการจราจร เช่น กระทรวงคมนาคม http://www.motc.go.th	☐	☐	☐	☐	☐
11. เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรม เช่น http://www.industry.go.th	☐	☐	☐	☐	☐
12. เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับระบบมาตรฐานความปลอดภัย เช่น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) http://www.tisi.go.th	☐	☐	☐	☐	☐
13. เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องทางด้านการยศาสตร์ (Ergonomics) http://ergonomics-iea.org	☐	☐	☐	☐	☐

สภาพการใช้สารสนเทศ	ระดับการใช้สารสนเทศ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14. เว็บไซต์หน่วยงานเอกชนในประเทศไทย เช่น http://www.siamsafety.com , http://www.shethai.com , http://www.safetyliftthailand.com , http://www.jorpor.com	☐	☐	☐	☐	☐
ประเภทของสารสนเทศที่ใช้					
1. กฎหมายและข้อบังคับด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	☐	☐	☐	☐	☐
2. มาตรฐานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและข้อกำหนดให้ปฏิบัติ	☐	☐	☐	☐	☐
3. หนังสือตำราวิชาการที่เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	☐	☐	☐	☐	☐
4. ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน	☐	☐	☐	☐	☐
5. คู่มือเพื่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	☐	☐	☐	☐	☐
6. นามสงเคราะห์ หรือ นามานุกรม เช่น สมุดโทรศัพท์	☐	☐	☐	☐	☐
7. วารสารด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม	☐	☐	☐	☐	☐
8. นิตยสารความปลอดภัย เช่น safety magazine ของ jorpor.com	☐	☐	☐	☐	☐
9. รายงานการวิจัย บทความย่อด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	☐	☐	☐	☐	☐
10. รายงานการปฏิบัติงานปกติหรือเฉพาะกรณี	☐	☐	☐	☐	☐
11. รายงานการประชุม เช่น รายงานการประชุมของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม	☐	☐	☐	☐	☐

สภาพการใช้สารสนเทศ	ระดับการใช้สารสนเทศ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12. รายงานสถิติเกี่ยวข้องกับด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัย	☐	☐	☐	☐	☐
13. แผ่นภาพผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	☐	☐	☐	☐	☐
14. แบบฟอร์มบันทึกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	☐	☐	☐	☐	☐
รูปแบบของสารสนเทศ					
1. สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร นิตยสาร รายงานประจำปี เป็นต้น	☐	☐	☐	☐	☐
2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ฐานข้อมูลออนไลน์ เว็บไซต์ เป็นต้น	☐	☐	☐	☐	☐
3. สื่อโสตทัศน เช่น วิทยุทัศน์ แถบบันทึกเสียง เป็นต้น	☐	☐	☐	☐	☐
ประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการค้นหาสารสนเทศ					
1. Search Engine เช่น www.google.com , www.bing.com	☐	☐	☐	☐	☐
2. หัวเรื่อง (Subject Heading) เช่น การทำงานบนที่สูง	☐	☐	☐	☐	☐
3. ฐานข้อมูลออนไลน์ของสถาบันบริการสารสนเทศ (OPAC)	☐	☐	☐	☐	☐

ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ลงในช่องในแบบสอบถามที่ตรงกับข้อความที่เป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุดหรือตรงกับสภาพปัญหาการใช้สารสนเทศของท่านให้มากที่สุด

มากที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับปัญหาการใช้สารสนเทศของท่านอยู่ในระดับมากที่สุด

มาก หมายถึง ข้อความตรงกับปัญหาการใช้สารสนเทศของท่านอยู่ในระดับมาก

ปานกลาง หมายถึง ข้อความตรงกับปัญหาการใช้สารสนเทศของท่านอยู่ในระดับปานกลาง

น้อย หมายถึง ข้อความตรงกับปัญหาการใช้สารสนเทศของท่านอยู่ในระดับน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับปัญหาการใช้สารสนเทศของท่านอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	ระดับการใช้สารสนเทศ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านแหล่งสารสนเทศ					
1. แหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าถึงได้ยาก	☐	☐	☐	☐	☐
2. แหล่งสารสนเทศบุคคลมีเวลาจำกัด ในการให้ข้อมูล	☐	☐	☐	☐	☐
3. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยในการทำงานมีจำนวนน้อย	☐	☐	☐	☐	☐
4. สถาบันบริการสารสนเทศ เช่น ห้องสมุดของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ	☐	☐	☐	☐	☐
5. สถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม จำนวนน้อยไม่เพียงพอกับความ ต้องการ	☐	☐	☐	☐	☐
6. สถาบันบริการสารสนเทศด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม ตั้งอยู่ไกล เดินทางไม่สะดวก	☐	☐	☐	☐	☐
7. สถาบันบริการสารสนเทศด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม มีขั้นตอนการใช้บริการที่ยุ่งยาก	☐	☐	☐	☐	☐

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	ระดับการใช้สารสนเทศ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. เวลาเปิด-ปิดของสถาบันบริการสารสนเทศด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม มีเวลาจำกัด หรือไม่ตรงกับเวลาว่าง	☐	☐	☐	☐	☐
ด้านเนื้อหาสารสนเทศ					
1. เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นได้ไม่ตรงกับความต้องการ	☐	☐	☐	☐	☐
2. เนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย เก่าเกินว่าจะนำมาใช้ได้	☐	☐	☐	☐	☐
3. เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาใช้	☐	☐	☐	☐	☐
4. เนื้อหาสารสนเทศไม่ถูกต้องผิดพลาดไปจากสิ่งที่ควรจะเป็น	☐	☐	☐	☐	☐
5. เนื้อหาสารสนเทศยากแก่การเข้าใจ	☐	☐	☐	☐	☐
6. เนื้อหาสารสนเทศเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดปัญหาเรื่องการอ่าน	☐	☐	☐	☐	☐
ด้านผู้ใช้สารสนเทศ					
1. ผู้ใช้มีการศึกษามากไม่มีเวลาในการค้นหา	☐	☐	☐	☐	☐
2. ผู้ใช้ไม่สามารถค้นหาข้อมูลสารสนเทศด้วยตนเอง	☐	☐	☐	☐	☐
3. ผู้ใช้ไม่สามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต	☐	☐	☐	☐	☐
4. ผู้ใช้ขาดทักษะการใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล	☐	☐	☐	☐	☐
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ					

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	ระดับการใช้สารสนเทศ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สภาพของคอมพิวเตอร์ และ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ล้าสมัย ทำให้เกิดปัญหาในการสืบค้น	☐	☐	☐	☐	☐
2. เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน	☐	☐	☐	☐	☐
3. มีปัญหาเรื่องไวรัสคอมพิวเตอร์ทำให้ไม่สามารถค้นข้อมูลได้	☐	☐	☐	☐	☐
4. ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตขัดข้องเป็นประจำ	☐	☐	☐	☐	☐
5. เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วที่ต่ำทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลช้า	☐	☐	☐	☐	☐

ปัญหาอื่นๆ ที่พบหรือขอเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

☺☺☺ ผู้วิจัยขอกราบขอบขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม
นี้ ☺☺☺

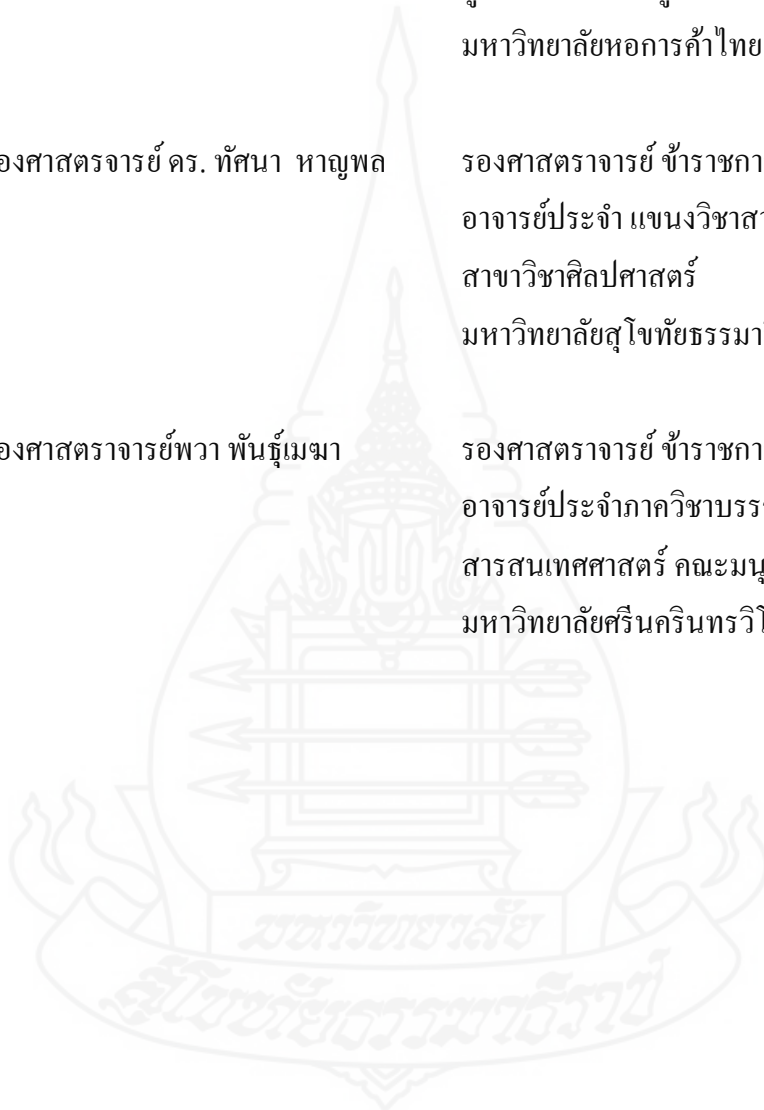
ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. จันทิมา เจียวแก้ว อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์
ผู้อำนวยการหลักสูตรนิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
2. รองศาสตราจารย์ ดร. ทศนา หาญพล รองศาสตราจารย์ ข้าราชการบำนาญ
อาจารย์ประจำแขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์
สาขาวิชาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
3. รองศาสตราจารย์พวา พันธุ์เมฆมา รองศาสตราจารย์ ข้าราชการบำนาญ
อาจารย์ประจำภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และ
สารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค
การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง

**ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง *IOC* ของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย
“การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร”**

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง “การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร” ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยประเมินด้วยคะแนน 3 ระดับดังนี้

- +1 หมายถึง สอดคล้อง
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

สภาพการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อ	รายการพิจารณา	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่าเฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
วัตถุประสงค์ของการใช้สารสนเทศ					
1	ตรวจสอบ และเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน	+1	+1	+1	1
2	วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตราย รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกัน หรือขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยเสนอต่อนายจ้าง	+1	+1	+1	1
3	ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน	+1	+1	+1	1
4	แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือตามข้อ 3	+1	+1	+1	1
5	ตรวจประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบการ กิจการให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการ หรือ มาตรการความปลอดภัยในการทำงาน	+1	+1	+1	1

ข้อ	รายการพิจารณา	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่าเฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
6	วิเคราะห์แผนงาน โครงการ รวมทั้งข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่างๆ และเสนอแนะมาตรการความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง	+1	+1	+1	1
7	แนะนำฝึกสอน อบรมลูกจ้างเพื่อให้การปฏิบัติงานปลอดภัยจากเหตุอื่นจะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงาน	+1	+1	+1	1
8	ตรวจวัด และประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือดำเนินการร่วมกับบุคคล หรือหน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้รับรอง หรือตรวจสอบเอกสารหลักฐาน รายงานในการตรวจสอบสภาพแวดล้อมในการทำงานภายในสถานประกอบกิจการ	+1	+1	+1	1
9	เสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบกิจการ และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1
10	ตรวจสอบสาเหตุ และวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ซ้ำ	+1	+1	+1	1
11	รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล จัดทำรายงาน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง	+1	+1	+1	1
12	ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย	0	+1	+1	0.66

แหล่งสารสนเทศ

ข้อ	รายการพิจารณา	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่าเฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
แหล่งสารสนเทศบุคคล					
1	หัวหน้า / ผู้บังคับบัญชา	+1	+1	+1	1
2	เพื่อนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพ หรือเพื่อนร่วมอาชีพที่ทำงานในตำแหน่งอื่น เช่น เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับเทคนิค	+1	+1	+1	1
3	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	+1	+1	+1	1
4	วิทยากรในการประชุม / สัมมนา / อบรม / อบรม / อบรม	+1	+1	+1	1
5	ความจำของตนเอง	+1	+1	+1	1
แหล่งสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์					
1	เว็บไซต์สถาบันความปลอดภัยในการทำงาน http://www.nice.labour.go.th	+1	+1	+1	1
2	เว็บไซต์สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย) www.shawpat.or.th	+1	+1	+1	1
3	เว็บไซต์หน่วยงานด้านความปลอดภัยในการทำงานของกระทรวงแรงงานสหรัฐอเมริกา http://www.osha.gov	+1	+1	+1	1
4	หน่วยงานของสหรัฐอเมริกาที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยการประสบอันตรายและการเป็นโรคจากการทำงาน http://www.cde.gov/niosh	+1	+1	+1	1
5	เว็บไซต์เกี่ยวกับความปลอดภัยในงานก่อสร้าง เช่น กรมโยธาธิการ http://www.pwd.go.th กรุงเทพมหานคร http://www.bma.go.th สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา http://www.krisdika.go.th	+1	+1	+1	1
6	เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีในภาคอุตสาหกรรม เช่น http://www.diw.go.th http://www.pcd.go.th	+1	+1	+1	1

ข้อ	รายการพิจารณา	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่าเฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
	http://www.fda.moph.go.th http://www.nfpa.com				
7	เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับแรงงานสตรี เช่น สำนักงานประกันสังคม http://www.molsw.go.th/main.htm กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (กสร.) http://www.dlpw.go.th	+1	+1	+1	1
8	เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและระงับ อัคคีภัย เช่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน อุบัติภัยแห่งชาติ http://www.203.154.20.72	+1	+1	+1	1
9	เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับโรคปอดจากการทำงาน เช่น สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ http://www.cri.or.th/ ชมรมอาชีพเวชศาสตร์ แห่งประเทศไทย http://hospital.moph.go.th กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข http://www.anamai.moph.go.th	+1	+1	+1	1
10	เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับด้านการขนส่งและ การจราจร เช่น กระทรวงคมนาคม http://www.motc.go.th	+1	+1	+1	1
11	เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรม เช่น http://www.industry.go.th	+1	+1	+1	1
12	เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับระบบมาตรฐานความ ปลอดภัย เช่น สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) http://www.tisi.go.th	+1	+1	+1	1
13	เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องทางด้านการยศาสตร์ (Ergonomics) http://ergonomics-iea.org	+1	+1	+1	1
14	เว็บไซต์หน่วยงานเอกชนในประเทศไทย เช่น	+1	+1	+1	1

ข้อ	รายการพิจารณา	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่าเฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
	http://www.siamsafety.com , http://www.shethai.com , http://www.safetyliftthailand.com , http://www.jorpor.com				
ประเภทของสารสนเทศที่ใช้					
1	กฎหมายและข้อบังคับด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	+1	+1	+1	1
2	มาตรฐานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และข้อกำหนดให้ปฏิบัติ	+1	+1	+1	1
3	หนังสือตำราวิชาการที่เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	+1	+1	+1	1
4	ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	1
5	คู่มือเพื่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	1
6	นามสงเคราะห์ หรือ นามานุกรม เช่น สมุดโทรศัพท์	+1	0	+1	0.66
7	วารสารด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สิ่งแวดล้อม	+1	+1	+1	1
8	นิตยสารความปลอดภัย เช่น safety magazine ของ jorpor.com	+1	+1	+1	1
9	รายงานการวิจัย บทความย่อด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	+1	+1	+1	1
10	รายงานการปฏิบัติงานปกติหรือเฉพาะกรณี	+1	+1	+1	1
11	รายงานการประชุม เช่น รายงานการประชุมของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สิ่งแวดล้อม	+1	+1	+1	1
12	รายงานสถิติเกี่ยวข้องกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	+1	+1	+1	1
13	แผ่นภาพผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	+1	+1	+1	1
14	แบบฟอร์มบันทึกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	+1	+1	+1	1

ข้อ	รายการพิจารณา	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่าเฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
รูปแบบของสารสนเทศ					
1	สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร นิตยสาร เป็นต้น	+1	+1	+1	1
2	สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ฐานข้อมูลออนไลน์ เว็บไซต์ เป็นต้น	+1	+1	+1	1
3	สื่อโสตทัศน เช่น วิดิทัศน์ แถบบันทึกเสียง เป็นต้น	+1	+1	+1	1
ความทันสมัยของสารสนเทศ					
1	อายุการผลิตไม่เกิน 1 ปี	0	+1	-1	0
2	อายุการผลิตตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไปแต่ไม่เกิน 3 ปี	0	+1	-1	0
3	อายุการผลิตตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไปแต่ไม่เกิน 5 ปี	0	+1	-1	0
4	อายุการผลิตตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไปแต่ไม่เกิน 10 ปี	0	+1	-1	0
5	อายุการผลิตตั้งแต่ 10 ปี	0	+1	-1	0
ภาษาของสารสนเทศที่ใช้					
1	ภาษาไทย	+1	0	-1	0
2	ภาษาอังกฤษ	+1	0	-1	0
3	ภาษาพม่า	+1	0	-1	0
4	ภาษาเขมร	+1	0	-1	0
5	ภาษาลาว	+1	0	-1	0
ประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการค้นหาสารสนเทศ					
1	Search Engine เช่น www.google.com , www.bing.com	+1	+1	+1	1
2	หัวเรื่อง (Subject Heading) เช่น การทำงานบนที่สูง	+1	+1	+1	1
3	ฐานข้อมูลออนไลน์ของสถาบันบริการ สารสนเทศ (OPAC)	+1	+1	+1	1

ปัญหาการใช้สารสนเทศ

ข้อ	รายการพิจารณา	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่าเฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	แหล่งสารสนเทศบุคคลเข้าถึงได้ยาก	+1	+1	+1	1
2	แหล่งสารสนเทศบุคคลมีเวลาจำกัด ในการให้ข้อมูล	+1	+1	+1	1
3	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยในการทำงานมีจำนวนน้อย	+1	+1	+1	1
4	สถาบันบริการสารสนเทศ เช่น ห้องสมุดของหน่วยงานไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ	+1	+1	+1	1
5	สถาบันบริการสารสนเทศมีทรัพยากรด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม จำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการ	+1	+1	+1	1
6	สถาบันบริการสารสนเทศด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม อยู่ไกล เดินทางไม่สะดวก	+1	+1	+1	1
7	สถาบันบริการสารสนเทศด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม มีขั้นตอนการใช้บริการที่ยุ่งยาก	+1	+1	+1	1
ด้านเนื้อหาสารสนเทศ					
1	เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นได้ไม่ตรงกับความต้องการ	+1	+1	+1	1
2	เนื้อหาสารสนเทศที่มีอยู่ไม่ทันสมัย เก่าเกินที่จะนำมาใช้ได้	+1	+1	+1	1
3	เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาใช้	+1	+1	+1	1
4	เนื้อหาสารสนเทศผิดพลาดไปจากสิ่งที่ควรจะเป็น	+1	+1	+1	1
5	เนื้อหาสารสนเทศยากแก่การเข้าใจ	+1	+1	+1	1
6	เนื้อหาสารสนเทศเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดปัญหาเรื่องการอ่าน	+1	+1	+1	1

ข้อ	รายการพิจารณา	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่าเฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ด้านผู้ใช้สารสนเทศ					
1	ท่านมีภารกิจมากไม่มีเวลาในการค้นหา	+1	+1	+1	1
2	ท่านไม่สามารถค้นหาข้อมูลสารสนเทศด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1
3	ไม่สามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เช่น ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต	+1	+1	+1	1
4	ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล	+1	+1	+1	1
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในสถานประกอบการ					
1	สภาพของคอมพิวเตอร์ และ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ล้าสมัย ทำให้เกิดปัญหาในการสืบค้น	+1	+1	+1	1
2	เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทำงาน ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน	+1	+1	+1	1
3	มีปัญหาเรื่องไวรัสคอมพิวเตอร์ทำให้ไม่สามารถค้นข้อมูลได้	+1	+1	+1	1
4	ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตขัดข้องเป็นประจำ	+1	+1	+1	1
5	เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเร็วที่ต่ำทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลช้า	+1	+1	+1	1

ภาคผนวก ง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.977	74

Item-Total Statistics				
N.	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1	233.03	2657.551	.517	.977
2	233.07	2647.099	.540	.976
3	233.40	2619.559	.769	.976
4	232.73	2648.202	.493	.977
5	232.97	2660.033	.498	.977
6	233.23	2632.461	.637	.976
7	232.63	2644.999	.513	.977
8	233.30	2635.872	.576	.976
9	232.97	2662.585	.493	.977
10	233.23	2624.737	.668	.976
11	232.83	2681.454	.249	.977
12	232.57	2676.668	.325	.977
13	233.47	2668.189	.281	.977
14	232.93	2675.995	.410	.977
15	233.63	2655.344	.464	.977
16	233.67	2665.678	.438	.977
17	232.57	2689.702	.228	.977
18	233.30	2652.907	.391	.977
19	232.87	2619.913	.696	.976

20	234.00	2583.241	.768	.976
21	234.43	2608.185	.735	.976
22	234.03	2618.861	.641	.976
23	233.80	2615.821	.647	.976
24	234.10	2602.369	.817	.976
25	233.73	2612.478	.683	.976
26	234.23	2609.151	.822	.976
27	234.20	2604.372	.719	.976
28	233.60	2617.214	.676	.976
29	233.60	2627.490	.640	.976
30	233.77	2603.220	.763	.976
31	232.93	2622.133	.598	.976
32	232.40	2647.697	.642	.976
33	232.60	2647.903	.587	.976
34	232.83	2645.937	.581	.976
35	232.87	2659.292	.552	.976
36	232.87	2664.533	.392	.977
37	234.17	2598.006	.751	.976
38	233.83	2607.523	.786	.976
39	234.07	2614.892	.734	.976
40	233.83	2607.523	.828	.976
41	233.80	2598.648	.867	.976
42	233.27	2658.202	.532	.976
43	233.10	2666.645	.396	.977
44	233.27	2626.961	.591	.976
45	232.87	2679.775	.263	.977
46	233.57	2623.633	.550	.977
47	232.90	2648.921	.402	.977
48	233.77	2619.978	.648	.976

49	232.73	2644.202	.435	.977
50	233.17	2642.764	.514	.977
51	233.90	2634.576	.556	.976
52	233.60	2641.145	.610	.976
53	233.63	2625.413	.749	.976
54	233.40	2648.110	.543	.976
55	233.37	2618.309	.612	.976
56	233.43	2635.771	.607	.976
57	232.97	2653.137	.474	.977
58	233.77	2622.530	.755	.976
59	233.43	2616.185	.659	.976
60	233.80	2639.338	.655	.976
61	233.57	2624.461	.676	.976
62	233.60	2631.352	.682	.976
63	234.17	2618.833	.625	.976
64	233.83	2598.420	.842	.976
65	233.57	2601.840	.791	.976
66	233.60	2640.938	.634	.976
67	234.30	2612.148	.652	.976
68	233.80	2612.510	.686	.976
69	234.70	2614.148	.677	.976
70	233.70	2637.114	.566	.976
71	234.07	2618.409	.723	.976
72	234.23	2627.978	.526	.977
73	233.90	2651.334	.385	.977
74	233.60	2647.007	.432	.977

วัตถุประสงค์ของการใช้สารสนเทศ

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.897	12

แหล่งสารสนเทศบุคคล

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.934	19

ประเภทของสารสนเทศที่ใช้

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.915	14

รูปแบบของสารสนเทศ

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.933	20

ปัญหาการใช้ด้านแหล่งสารสนเทศ

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.963	23

ภาคผนวก จ
หนังสือขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0522.15(1)/ว 15

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

๒๖ มีนาคม 2559

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายบุคคล บริษัท RNC จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย - โครงการวิทยานิพนธ์
- แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสายวิทย์ สุธรรมวิรัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ วิภาวิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ชำนาญ เขาวงกตพิงค์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยการแจกแบบสอบถาม เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในหน่วยงานของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้ นายสายวิทย์ สุธรรมวิรัตน์ ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

oh
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ วัฒนางษากุล)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศิลปศาสตร์

บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์

โทรศัพท์ 02-504-8515-7

โทรสาร 0-2503-3564

ที่ ศธ 0522.15(1)/ 9 15

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

๑๔ มีนาคม 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายบุคคล บริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจีเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)

สิ่งที่ส่งมาด้วย - โครงการวิทยานิพนธ์

- แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสายวิทย์ สุธรรมวีรัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ วิภาวิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ชานาญ เขาวงกิตพิงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยการแจกแบบสอบถาม เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในหน่วยงานของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นายสายวิทย์ สุธรรมวีรัตน์ ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ วัฒนาพงษากุล)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศิลปศาสตร์

บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์

โทรศัพท์ 02-504-8515-7

โทรสาร 0-2503-3564

ที่ ศธ 0522.15(1)/ ง 15

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

๒๙ มีนาคม 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายบุคคล บริษัท สยาม มัลติคอน จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย - โครงการวิทยานิพนธ์
- แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสายวิทย์ สุธรรมวีรัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ วิภาวิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ชำนาญ เขาวงกิตพงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยการแจกแบบสอบถาม เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในหน่วยงานของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นายสายวิทย์ สุธรรมวีรัตน์ ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ วัฒนาพงษากุล)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศิลปศาสตร์

บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์
โทรศัพท์ 02-504-8515-7
โทรสาร 0-2503-3564

ที่ ศร 0522.15(1)/ 13

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

๑ มีนาคม 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายบุคคล บริษัท กุทธา จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย - โครงการวิทยานิพนธ์

- แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสายวิทย์ สุธรรมวีรัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ วิภาวิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ชำนาญ เขาวงกิตพงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นจะต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยการแจกแบบสอบถาม เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ในหน่วยงานของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้ นายสายวิทย์ สุธรรมวีรัตน์ ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ วัฒนพวงษากุล)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศิลปศาสตร์

บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์

โทรศัพท์ 02-504-8515-7

โทรสาร 0-2503-3564

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายสายวิทย์ สุธรรมวัฒน์
วัน เดือน ปีเกิด	2 สิงหาคม 2508
สถานที่เกิด	อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (สารสนเทศศาสตร์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จบปีการศึกษา 2548
สถานที่ทำงาน	บริษัท เเด่นศรี 39 จำกัด
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ

